

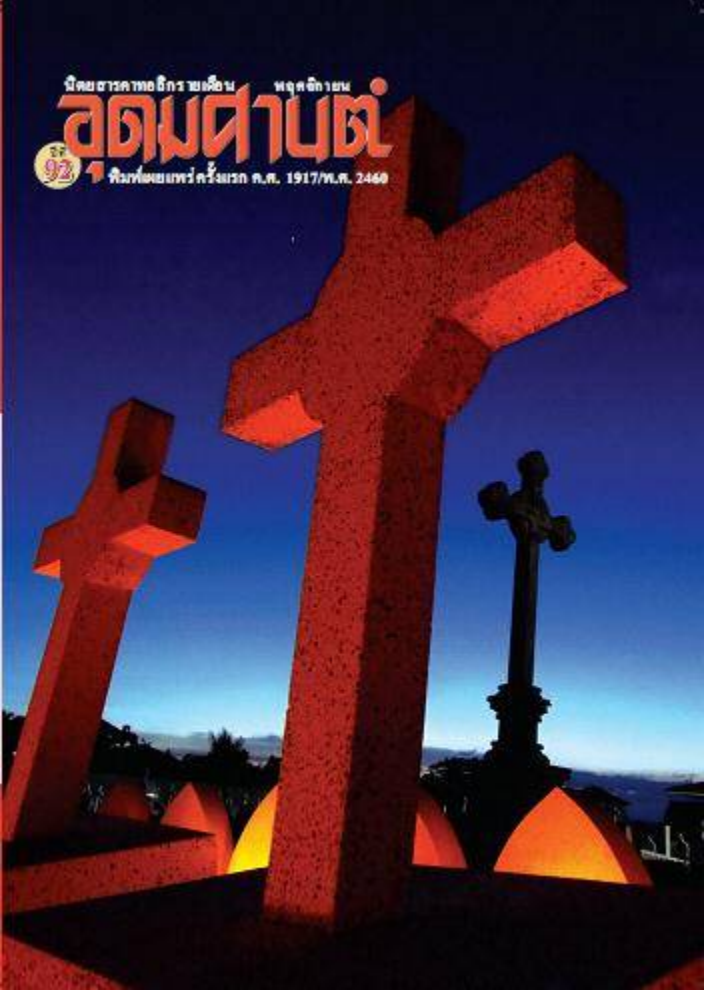
นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

พฤศจิกายน

อดมตาบต

ปีที่ 92

1 ปีพิมพ์เผยแพร่ครั้งแรก ค.ศ. 1917/พ.ศ. 2460

พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16

ประจำปี 2012 เดือนพฤศจิกายน

เพื่อบรรดาพระสังฆราช พระสงฆ์ และศาสนบริกรผู้ประกาศข่าวดี
เป็นประจักษ์พยานอย่างกล้าหาญถึงความจงรักภักดีต่อพระเยซูคริสต์เจ้า
ผู้ทรงถูกตรึงบนกางเขนและกลับฟื้นคืนพระชนม์ชีพ

อันเนื่องมาจากปก

ปกหน้า : ไม้กางเขน
บนหลุมฝังศพในสุสาน
อาสนวิหารพระนางมารีอา
ปฏิสนธินิรมล จันทบุรี
ยามเย็นเข้าสู่พลบค่ำ พิธี
เสกสุสานโอกาสระลึกถึง

วันที่ 2 พฤศจิกายน “ระลึก
ถึงวิญญาณผู้ล่วงลับทุกดวง”
(วันภาวนาอุทิศแด่ผู้ล่วงลับ)

ปกหน้าใน : ถ่ายใน
งานจำลองเหตุการณ์พระ

วิญญาณผู้ล่วงลับ ช่วงภาพครองแสงสุดท้ายของ
ดวงอาทิตย์ในเย็นวันนั้น ผสมกับแสงเทียน ผลลัพธ์
กลับทำให้เราได้ท้องฟ้าที่งดงาม และแสงจาก
เปลวเทียนกระทบผิวปูนของไม้กางเขนงดงามยิ่ง

ทรมาน เป็นกางเขนที่อยู่บนโต๊ะบูชา หน้าบ้าน
คริสตชนที่มีจิตศรัทธานำมาร่วมในพิธี ทั้งสองรูป
นี้เป็นรูปที่ถ่ายโดยใช้แสงเทียน

นำมาตีพิมพ์โอกาสเดือนพฤศจิกายน
ที่คริสตจักรระลึกถึงผู้ล่วงลับ โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 1

ถ้าแสงจากเทียนทั่วสุสานก่อเกิดบรรยากาศ
ดังภาพที่เห็นประจักษ์เพื่อสื่อว่าการสิ้นพระชนม์
และเสด็จขึ้นพระชนม์ชีพของพระเยซูเจ้า
เป็นความหวังแก่เราทุกคน และแก่วิญญาณผู้
ล่วงลับทุกดวง ที่จะได้กลับคืนชีพสู่ชีวิตนิรันดร์

พฤศจิกายน “สมโภชนักบุญ
ทั้งหลาย” ผู้ล่วงลับที่ได้รับ
ชัยชนะบนสวรรค์แล้วต่อด้วย

ภาพถ่ายโดย : นิมิตร อานามนารถ

วิสัยทัศน์ ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็นหนึ่งเดียวในความรักแสวงหา ติดตามและประกาศพระเยซูคริสต์เจ้า

พันธกิจ พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟูชีวิตให้สนิทกับพระคริสต์เจ้าโดยอาศัยพระวาจา และศีลศักดิ์สิทธิ์
เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือและแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระอาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาฉันพี่น้อง
กับผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสต์เจ้าและเป็นประจักษ์พยานด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย รักและรับใช้ปวงชน
โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

- + เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่าง พระสงฆ์ นักบวช และฆราวาสทั่วไป
- + เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี บันทึกคดี บทวิจารณ์ที่มีคุณค่าต่อชีวิตตามจิตตารมณ์พระวรสาร
- + เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา สังคม และวัฒนธรรม

ภาพพิมพ์โลหะ โดย : กุสตาฟ โดเร

เตรียมสนสีดาร์เพื่อสร้าง พระวิหาร

1 พกษ 5:1-6:38

ฉา

ผนังด้านในของพระวิหารบุด้วยแผ่นไม้สนสีดาร์ตั้งแต่พื้นจนถึงเพดาน และพื้นพระวิหารบุด้วยไม้สน ด้านในสุดของพระวิหารยาวสิบเมตรกั้นแบ่งด้วยแผ่นไม้สนสีดาร์ตั้งแต่พื้นจรดเพดาน ส่วนนี้เป็นสักการสถานชั้นในที่เรียกว่า “สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด” (1พกษ 6:15-16)

พื้นพระวิหารที่กษัตริย์ซาโลมอนทรงสั่งให้สร้างนั้น จะเป็นไม้สนสองใบเพราะแข็งแรง แต่ผนังทุกด้านจากพื้นจรดเพดาน ทรงใช้ไม้สนสีดาร์กรอพระนิเวศน์และทุกห้อง แม้แต่เพดานบูชา พระองค์ก็ทรงกรุด้วยไม้สนสีดาร์ ในขณะที่เดียวกันส่วนใดที่เป็นลายนูนสูงเด่นก็ทรงบุด้วยทองคำ เราจึงเข้าใจว่าพระวิหารที่ซาโลมอนทรงสร้างให้เป็นพระนิเวศน์ของพระเจ้านั้น โครงสร้างหลักเป็นหินที่สกัดมาจากเทือกเขาเลบานอน กรุผนังและเพดานด้วยไม้สนสีดาร์ ซึ่งก็คงตัดมาจากเทือกเขาเลบานอนด้วยเช่นกัน

ขั้นตอนการทำงานมีการเตรียมหินเตรียมไม้ก่อน ซึ่งต้องส่งแรงงานจากแผ่นดินอิสราเอลไปผลัดเวรทำงานกันที่เลบานอน (1พกษ 5:13-18) และจึงจะถึงขั้นตอนการลงมือก่อสร้างพระนิเวศน์ของพระเจ้าอีกขั้นหนึ่ง การก่อสร้างจะมีศิลาที่เตรียมมาจากบ่อศิลาเพราะฉะนั้นจึงไม่ได้ยินเสียงค้อนหรือขวาน หรือเครื่องมือเหล็กใดๆ ในพระนิเวศน์ขณะเมื่อทำการก่อสร้าง พอถึงเวลาตกแต่งลวดลายในพระวิหาร กษัตริย์ซาโลมอนทรงส่งคนไปตามฮิราม จากเมืองไทรมาพบ ฮิรามเป็นบุตรของหญิงม่ายเผ่าเนฟทาลี แต่บิดาเป็นชาวเมืองไทร เขาเป็นช่างทองสัมฤทธิ์ ฮิรามเป็นนายช่างฝีมือดี เฉลียวฉลาดและเชี่ยวชาญงานทองสัมฤทธิ์ทุกประเภท เขาเข้าเฝ้ากษัตริย์ซาโลมอนและทำงานทุกอย่างตามรับสั่ง (1พกษ 7:1-40)

ข้าแต่พระเจ้า... กษัตริย์ดาวิดทรงล่วงกลับไปก่อนที่จะได้ทรงสร้างพระวิหารถวายแด่พระองค์ ดังที่ทรงตั้งพระทัยไว้ (2ซมอ 7:1-29) แต่พระโอรสผู้สืบราชสมบัติคือกษัตริย์ซาโลมอน ทรงกระทำให้ความปรารถนาของพระราชบิดาสำเร็จ พระวิหารก็คือที่ประทับของพระเจ้า ได้รับการสร้างอย่างงดงามและล้ำค่า สมเป็นพระนิเวศน์ของพระเจ้า ขอพระองค์โปรดสอนลูกให้รู้จักประพาศิตนสมเป็นที่ประทับของพระองค์ในดวงใจของข้าพเจ้าทั้งหลาย และโปรดให้ข้าพเจ้ารู้จักถวายของดีที่สุดเมื่อต้องทูลถวายแด่พระองค์ด้วยเทอญ ๕

เราต้องนำศาสนากลับมา นั่นคือนำความเชื่อของเรา มาช่วยเยียวยาโลก ด้วยความรักขององค์พระคริสต์เจ้า

วระพงษ์ฟิลิปปีนส์ท่านนั้น อายุบวช
ยังไม่เต็ม 2 ปีดี คุณตื่นเต้นกับตำแหน่ง
ใหม่ เขาบอกผมและที่ประชุมว่า
เขาได้รับผิชอบวัดเล็กๆ แห่งหนึ่ง ซึ่งมีสัตบุรุษแค่
5,000 คน ผมแทบอึ้งเพราะจำนวนเท่านั้นสำหรับ
ประเทศไทยนี้ไม่ใช่วัดเล็กๆ แล้ว แลผมบาง
สังฆมณฑลในประเทศเราก็มีกันแค่นี้แหละ

ปีแห่งความเชื่อโหมโรงกันไปแล้วหนึ่งเดือน
การประชุมสมัชชาสามัญครั้งที่ 13 ของ
พระสังฆราชทั่วโลกเพิ่งจบไปหมาดๆ พร้อมกับการ
ประกาศนักปราชญ์ของพระศาสนจักรใหม่อีก
สององค์ การมอบรางวัลทางเทววิทยา การประกาศ
ทำละครเวที หรือแม้กระทั่งในประเทศต่างๆ ทั้ง
ประเทศที่เป็นคาทอลิกอยู่แล้ว หรือประเทศที่มีพื
้น้องคาทอลิกดูเหมือนคึกคักเคลื่อนไหวกันทั่วหน้า
ไม่ว่าจะเป็นข่าวการที่ผู้นับถือคาทอลิกพยายาม
ติดตามความเคลื่อนไหวของพระศาสนจักรสากล
ในการเปิดปีแห่งความเชื่อ พระศาสนจักรในอินเดีย
พม่า อินโดนีเซีย เวียดนาม การใช้สื่อใหม่ในการ
เผยแผ่พระวาจา น่าติดตามและเกาะกระแสเพราะ
อย่างน้อยความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นทั้งหมดก็มี
หัวใจแต่เพียงหนึ่งเดียวคือ การมองมายังหนทางที่
เราเจริญชีวิต และให้ความเชื่อได้เผยแสดง

คุณพ่ออันเดร ที่รับผิชอบเรื่องงาน
แพร่ธรรมในประเทศฟิลิปปินส์ เคยมาแบ่งปัน
เกี่ยวกับการแพร่ธรรมแนวใหม่ในเชิงที่ว่าเกี่ยวกับ
อะไรบ้าง คุณพ่อพูดถึงวัฒนธรรมของชีวิตที่เปลี่ยน
ไปเป็นวัฒนธรรมที่เหมือนกับพระเจ้าตายแล้ว

ในส่วนของสังคม ซึ่งมีผู้อพยพย้ายถิ่นมากมาย
กระแสนโยบายวิวัฒน์ ในเชิงลบ ในส่วนของธุรกิจที่
มีช่องว่าง มีการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลและการไม่
สนใจธรรมชาติในส่วนของชีวิตคนที่รักอิสระและ
ตัดสินใจอื่นจากสิ่งที่เขาไม่มากกว่าที่เขาเป็น ในส่วน
ของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีวิธีใหม่มากมาย
แต่ก็สร้างความแตกแยก มีอิทธิพลมากแต่ใช้ใน
ทางที่ไม่ถูกต้อง ในส่วนของสื่อสารมวลชน มีรายได้
เข้ามามากมายแต่ไม่รับผิชอบ และคนรุ่นใหม่รู้
ไม่เท่าทันสื่อ ฯลฯ เราต้องนำศาสนากลับมา นั่นคือ
นำความเชื่อของเรามาช่วยเยียวยาโลกด้วยความ
รักขององค์พระคริสต์เจ้า

“อุดมสานต์” ร่วมเดินทางไปกับพระ-
ศาสนจักรและโลก ในเดือนพฤศจิกายน หลากหลาย
เรื่องราวแห่งความเชื่อเหมือนเคย แต่เพื่อช่วย
คริสตชนและผู้สนใจได้เข้าใจปีแห่งความเชื่อ ซึ่ง
เราจะได้ยินคำซ้ำๆ เหล่านี้ แต่จะรู้ความหมาย
แค่ไหนจะเข้าใจลึกซึ้งกันอย่างไร เช่น สังคายนา
วาติกันครั้งที่ 2 การประกาศข่าวดีแบบใหม่ครบรอบ
หนังสือคำสอน ฯลฯ จึงขอเสนอ “คู่มือปีแห่ง
ความเชื่อฉบับพกพา” เพื่อช่วยกันพาความเชื่อใน
ชีวิตไปช่วยผู้อื่น

เหลืออีกเดือนเดียวเราก็จบปีกันอีกแล้ว
เวลาจะเร็วจะช้าไม่สำคัญเท่ากับว่าเราใช้เวลาอย่างไร
พบกันใหม่ในเดือนถัดไป ไม่เร็วไม่ช้านะครับ

บรรณาธิการบริหาร

อุดมตาบต์

นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

ประธานสื่อนวลชนคาทอลิกประเทศไทย

พระคุณเจ้าประธาน ศรีคารุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา

ภราดาหลุยส์ ชาแนล

อ.ประภิน ชุมสาย ณ อยุธยา

อ.ชัยณรงค์ มั่นเพียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ

(ในนามสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย)

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์-ผู้โฆษณา

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

บรรณาธิการบริหาร

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วัชร กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ

เสกสรร กองคำ กิตติพงศ์ งามกิตติคุณ สุพร เล่าเรียนธรรม

อุดมทัศน์

นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

คำนำรูปละ 400 บาท โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ

สาขาย่อยโอเรียนเต็ล บัญชีสะสมทรัพย์

ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก

เลขที่ 226-0-006040

เช็คขีดคร่อมสั่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก

ธนาคารทีไอเอ็มซีเคอร์รี่ จำกัด

สั่งจ่าย ป.ณ. ยานนาวา 10120

สำนักงาน

122/11 ซ.นาคสุวรรณ (นนทรี 14) ถ.นนทรี

แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805

โทรสาร : 0-2681-5401

CATHOLIC PRESS OF THAILAND

UCIP/SEACPA (THAILAND)

122/11 Soi Nak Suwan (Nonsi 14), Nonsi Rd.,

Chong Nonsi, Yan Nawa,

Bangkok, 10120 Thailand.

Tel. 0-2681-3900 ext. 1805

Fax : 0-2681-5401

E-mail : udomsarn@gmail.com

Website: www.udomsarn.com

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

เพลท บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

ออกแบบงานศิลป์ สมศักดิ์ จันทนายนต์

www.smccorner.co.th 08-5824-1414

สก็๊ป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 คู่มือปีแห่งความเชื่อฉบับพกพา
- 18 บันทึกการเดินทาง
- 28 เปิดประตูวัดคาทอลิก
- 31 เปิดกรุเรื่องเก่า

พระกับภริยา

- 37 ท่วงทำนองแห่งรัก
- 41 กว่าจะเป็นนักบุญ

ชีวิตคริสตชน

- 42 ข้างธรรมาสน์
- 44 วันละก้าวกับพระเยซู
- 46 คริสต์ คิด กับนักจิตฯ
- 48 ซ่อนไว้ในจังหวะชีวิต
- 50 ระหว่างเดือน
- 54 ได้ตามโค้งตะวัน
- 57 คุยกับเภสัชกร
- 59 บันทึกธรรมทูต
- 62 คู่มือ
- 64 ผ่านมา 55 ปี พอลจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
- 66 นานาอาชีพ

ศิลปะ

- 69 พจนมาลา
- 70 ภาพเคียงคำ
- 71 พงศ ประมวล

เด็กและเยาวชน

- 72 สโมสรอุดมทัศน์
- 73 การ์ตูนสิทธิเด็ก
- 77 8 “คุณธรรมพื้นฐาน”
- 78 ขวบน้องคุย
- 85 มุมเด็กศิลป์

สุขภาพ

- 90 จดหมายจากผู้อ่าน
- 92 เขียนบทกวีเขียนชีวิต

คู่มือปีแห่ง

ความเชื่อ

ฉบับพกพา

แสงจากหลอด
ประหยัดไฟในห้อง
มักให้แสงสว่างไม่พอ
ในยามค่ำคืน

ผมมีโคมไฟตั้งโต๊ะอยู่
อันหนึ่ง หน้าที่หลายอย่างที่
โคมไฟดวงนี้ต้องทำ เช่น ให้
แสงสว่างส่องบนโต๊ะเวลา
ทำงาน ให้แสงสว่างส่องอยู่
ข้างเตียง เวลาเพื่อนที่พักด้วย
ต้องการการพักผ่อน

แล้วบางที ผมก็รู้สึก
เหมือนว่า โคมไฟหลอดนั้น
คล้ายเพื่อน อาจเพราะผม
เป็นโรคขาดแสงไม่ค่อยได้
บางคนมองเรื่องนี้เป็นเรื่อง
ไม่ประหยัด แต่ใครจะรู้ได้ว่า
เบื้องหลังความคิดของแต่ละคน
เขาคิดอะไรอยู่?

มวลแสงสว่างจากชีวิตคริสตชน ถูกเรียกร่องให้จุดขึ้น
พร้อมกันอีกครั้งหนึ่งบนโลกใบนี้ในโอกาสปีแห่งความเชื่อ มีการ
โหมโรงกันมาพอสมควร ก่อนปฏิทินของโลกจะหมุนมาจนถึงวันที่
11 ตุลาคม ค.ศ. 2012 วันที่พระศาสนจักรเปิดศักราชใหม่สู่คำว่า
“ปีแห่งความเชื่อ” นับรวมวาระครบ 50 ปีของการทำสังคายนา
วาติกันครั้งที่ 2 และ 20 ปีของการจัดพิมพ์หนังสือคำสอนของ
พระศาสนจักร ยังมีอีกหลายคำตามมา การประชุมสมัชชาพระ-
สังฆราชทั่วโลกในหัวข้อ “การประกาศข่าวดีแบบใหม่เพื่อการถ่ายทอด
ความเชื่อคริสตชน” นอกจากนั้นงานชุมนุมต่างๆ ในระดับโลกปีนี้จึง
ขยับตัวเพื่อมานับคำว่าปีแห่งความเชื่อ หน่วยงานกลาง เอกสาร
ต่างๆ ทั้งในระดับภาคพื้นทวีป หรือในระดับท้องถิ่น เหตุการณ์
เหล่านี้เหมือนห่วงโซ่คล้องกัน เพื่อสร้างเกลียวสัมพันธ์กระชับ
ความเชื่อให้เข้มแข็งและเข้มข้น ถ่วงดุลกับกระแสไม่สนใจศาสนา
ที่มีมากขึ้นของผู้คน ถ่วงดุลกับการค้าแบบเอารัดเอาเปรียบ ถ่วง
สัมพันธ์ภาพกับผู้ที่ถูกผลักออกไปจากสังคม คริสตชนไทยเรายืนอยู่
ตรงไหน? เราเข้าใจ เราติดตามความเคลื่อนไหว เราพร้อมรับรู้และ
เดินทางไปพร้อมกับพระศาสนจักรอย่างไร? ไม่ต้องกังวลครับ วันนี้
“อุดมสานต์” ขอประมวลเรื่องราวในระดับพื้นฐานเหมือนคู่มือฉบับ
พกพาเพื่อร่วมก้าวเดินสู่ปีแห่งความเชื่อพร้อมไปกับพระศาสนจักร
สากล เราเริ่มกันเลยครับ

1. จุดตั้งต้น

ปีแห่งความเชื่อ ไม่ใช่คำใหม่ของคริสต-
ชน เพราะมีการโหมโรงกันมาร่วมปี มีการแต่งตั้ง
กระทรวงที่รับผิดชอบเรื่องการประกาศข่าวดี

แบบใหม่ในปี ค.ศ. 2010 และมีเอกสารเกี่ยวกับปี
แห่งความเชื่อที่ชื่อว่าสมณลิขิตประตูลิขิตแห่งความเชื่อ
(Porta Fidei) ออกมาในปี ค.ศ. 2011 และในที่สุด
ก็มาถึงวันที่ 11 ตุลาคม ค.ศ. 2012 เวลา 10.00 น.

คู่มือปีแห่งความเชื่อฉบับพกพา

YEAR OF FAITH²⁰¹²₂₀₁₃

หน้าลานมหาวิหารนักบุญเปโตร โดยมีผู้เข้าร่วมถวายมิสซาเปิดปีแห่งความเชื่ออย่างเป็นทางการร่วม 400 คน ในวันนี้สามารถแบ่งได้เป็น พระคาร์ดินัล 80 องค์ พระอัครสังฆราช (ผู้นำศาสนาคริสต์ของพระศาสนจักรตะวันออกเทียบได้กับสังฆราช...ผู้เขียน) 8 องค์ พระอัครสังฆราช 191 องค์ (ซึ่งแน่นอนหนึ่งในนั้นคือ**พระอัครสังฆราชฟรังซิสเซเวียร์ เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช** ผู้แทนสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย...ผู้เขียน) พระสังฆราช 104 องค์และบรรดาพระสงฆ์ประมาณหน่วยงานต่างๆ ในระดับโลก รวมทั้ง**พระอัครบารโธโลมิว ที่ 1** และ**พระอัครสังฆราชแห่งแคนเทอเบอร์รี่** และผู้นำพระศาสนจักรของแองกลิกัน **Rowan Williams**

สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ได้ตรัสบางตอนในบทเทศน์ของพิธีบูชาขอบพระคุณเปิดปีแห่งความเชื่อ ว่า “ปีแห่งความเชื่อที่เราทำการเปิดในครั้งนี้เป็นความเชื่อมโยงอันสำคัญและยิ่งใหญ่ จากเมื่อ 50 ปีของสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 ของการประกาศปีแห่งความเชื่อของ**สมเด็จพระสันตะปาปาเปาโล ที่ 6** ในปี ค.ศ. 1967 และในโอกาสเฉลิมฉลองปีศักดิ์สิทธิ์ในปี ค.ศ. 2000 ในสมัยของ**บุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2** เป็นการรื้อฟื้นพระประสงค์ขององค์พระคริสต์ต่อมวลมนุษย ว่าพระองค์ยังคงเป็นหนึ่งในผู้ช่วยให้รอดของเราวันนี้ วันนี้และตลอดไป”

พระองค์ยังตรัสอีกว่า “วันนี้มากไปกว่าการแพร่ธรรมซึ่งหมายถึงการเป็นพยานด้วยชีวิตใหม่ โดยเผยแสดงองค์พระคริสต์ผ่านทุกย่างก้าว

ในชีวิตของเรา...และดังนั้น เราจึงสามารถมองภาพของปีแห่งความเชื่อว่าเป็นการเดินทางในทะเลทรายของโลกในยุคปัจจุบัน เดินไปพร้อมกับเรา นำสัมภาระที่จำเป็น ไม่มีทีมงาน ไม่มีกระเป๋าเดินทาง ไม่มีอาหาร ไม่มีเงิน ไม่มีเสื้อผ้าไปสองชุด เหมือนที่พระเยซูคริสต์เจ้าได้ตรัสในการทำงานแพร่ธรรม พระวาจาของพระ และความเชื่อในศาสนา ซึ่งประมวลอยู่แล้วในเอกสารของสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 จะเป็นเหมือนดังจุมพฏ์ เพื่อบอกเล่าคำสอนในคริสตศาสนา”

1.1 จุดเน้นของปีแห่งความเชื่อ

ปีแห่งความเชื่อเริ่มวันที่ 11 ตุลาคม ค.ศ. 2012 และสิ้นสุดในวันที่ 24 พฤศจิกายน ค.ศ. 2013 ซึ่งเป็นวันสมโภชพระคริสต์เจ้า กษัตริย์แห่งสากลจักรวาล มีจุดเน้นหลัก 2 ประการคือ

1. ครบ 50 ปีการเปิดประชุมสังคายนาวาติกัน ที่ 2 ซึ่งประกาศโดย**บุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ที่ 23** ในปี ค.ศ. 1962
2. ครบ 20 ปีการจัดพิมพ์หนังสือคำสอนของพระศาสนจักร ซึ่งประกาศใช้และดำเนินการในสมัยของ**บุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2** ในปี ค.ศ. 1992

ในโอกาสนี้พระศาสนจักรจึงให้ความสำคัญและเชื่อมโยงกับปีแห่งความเชื่อเพราะเชื่อว่างานอันยิ่งใหญ่ทั้งสองประการ เป็นการทำงานของพระจิตในโลกรปัจจุบัน ซึ่งแน่นอนว่าเอกสารของพระศาสนจักรจากการสังคายนาฯ นั้น ครอบคลุมทุกภาคส่วนของพระศาสนจักรและเอกสารคำสอน

คู่มือปีแห่งความเชื่อฉบับพกพา

ก็เป็นดังแนวทางการเจริญชีวิตของคริสตชน

1.2 หมายเหตุที่แท้จริงคืออะไรกันแน่?

ในหนังสือพิมพ์ลอสแชนร์วาทอเร โรมานอ (L'Osservatore Romano) ฉบับวันที่ 16 พฤษภาคม ค.ศ. 2012 ได้ตอบคำถามว่า ทำไมต้องปีแห่งความเชื่อ “องค์สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ได้ให้แรงจูงใจแรกเมื่อพระองค์ทรงประกาศว่าจะมีปีแห่งความเชื่อ พระองค์ตรัสว่างานแพร่ธรรมของพระศาสนจักรเหมือนเป็นขององค์พระคริสตเจ้า เราทุกคนต้องตอกย้ำองค์พระคริสต์ ซึ่งปัจจุบันเราสูญเสียเอกลักษณ์ของความเป็นคริสตชน งานแพร่ธรรมเหล่านั้นต้องเผยแสดงให้พระศาสนจักรได้แสดงออกว่าได้นำสิ่งสร้างของพระองค์ออกจากความว่างเปล่า ซึ่งบ่อยครั้งเราพบผู้คนในสถานที่ต่างไป นำมาสู่ความสัมพันธ์กับพระเพื่อให้เขาได้เติมเต็มในองค์พระคริสตเจ้า” สรุปง่ายๆ คือทำให้คริสตชนไม่ลืมหน้าที่ของตน และยังสามารถที่จะช่วยเหลือเพื่อนพี่น้องให้คืนกลับมาสู่ชีวิตที่มีพระเจ้า ทุกวันนี้พระศาสนจักรต้องเผชิญหน้ากับสิ่งท้าทายมากมาย บรรดาคริสตชนยังสามารถเผยแสดงพระพักตร์ขององค์พระคริสตเจ้าได้อยู่หรือไม่?

ปีแห่งความเชื่อจึงเป็นปีของพวกเรา คริสตชนทุกคน ในการเป็นพยาน ในการเข้าใจความอ่อนแอของชีวิตของตน เพราะบางที่เราอาจสูญเสียความหมายของชีวิตหมู่คณะ จากสังคมสมัยใหม่ ที่ทำให้เราสาละวนอยู่กับตนเอง

ผมคิดว่าถ้าพูดโดยสรุปแล้ว ปีแห่งความเชื่อ เป็นช่วงเวลาที่เราคืนกลับมาสู่ความเชื่อมั่นเอง มันเป็นจุดตั้งต้น เพื่อให้เราเข้มแข็งขึ้นท่ามกลาง

ยุคสมัยที่เปลี่ยนไป

2. จะมีอะไรเกิดขึ้นบ้างในปีนี้

จากการสังเกตสิ่งที่ผมพบเสมอเกี่ยวกับการทำงานของพระศาสนจักรคาทอลิก คือ เริ่มจากการพยายามกลับไปหาคำสอนของพระเยซูเจ้าเป็นแกน ต่อจากนั้นก็วางแผนหาแนวทางที่เหมาะสม สอดคล้องและเป็นไปได้ ด้วยทีมงานในอวัยวะทั้งหมดของพระศาสนจักร ซึ่งผมกำลังหมายถึงบรรดาพระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวช และบรรดาฆราวาส ต่อจากนั้นด้วยความรอบคอบและพร้อมจริงๆ จึงเริ่มมีการประกาศออกไปอย่างเป็นทางการ ล้อมสิ่งต่างๆ ไว้ด้วยสื่อของตน ที่มีความถึงพร้อมในระดับมีอาชีพ เพื่อรองรับความไม่ชัดเจน อ้างอิงไม่ครบครันหรือพวกที่คอยเปลี่ยนเป้าหมายของพระศาสนจักร บิดเบือนและทำให้เกิดเพี้ยน ผมว่าขั้นตอนแบบนี้พระศาสนจักรรอบคอบและชัดเจนเสมอ

เราจะต้องแบ่งประเด็นเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นดังนี้

2.1 ตราสัญลักษณ์ปีแห่งความเชื่อ

สัญลักษณ์ของปีแห่งความเชื่อ ภาพรวมเป็นรูปเรืออันหมายถึงพระศาสนจักร ซึ่งมีเสากระโดงเรือคือกางเขนพร้อมด้วยลำเรือสีน้ำตาล มีตัวอักษร IHS ซึ่งหมายถึงองค์พระคริสตเจ้าและด้านหลังมีวงกลม ซึ่งเปรียบเหมือนกับดวงอาทิตย์ เป็นสัญลักษณ์หมายถึงศีลมหาสนิท

2.2 เว็บไซต์อย่างเป็นทางการ

เราสามารถติดตามข้อมูลของปีแห่งความเชื่อจากเว็บไซต์อย่างเป็นทางการ ซึ่งมีชื่อว่า www.annus-fidei.va ในเว็บไซต์จะประกอบด้วย

YEAR OF FAITH²⁰¹²₂₀₁₃

ข้อมูลหลากหลายรวมทั้งมีภาษาให้เลือกหลากหลาย เช่นกัน สามารถเข้าถึงได้ง่าย นอกจากนั้นยังมีช่องทางที่ผู้ใช้โทรศัพท์มือถือหรือบรรดาเครื่องแท็บเล็ตต่างๆ สามารถเข้าถึงได้เช่นกัน

2.3 เพลงประจำงาน ไมโซมาเพียงสร้างลีลา แต่ยังให้เนื้อหาของความเชื่อเป็นท่วงทำนอง

มีเพลงประจำงานชื่อว่า Credo, Domine adauge nobis fidem อันนี้ผมไม่มีรายละเอียดมากนัก แต่ได้ยืนยันว่ามีเวอร์ชันภาษาไทยด้วยเหมือนกัน แผนกดนตรีศักดิ์สิทธิ์ในสภาพระสังฆราชฯ คงได้ติดตามและพยายามจัดการอย่างเหมาะสมอยู่แล้ว

2.4 ของแจก ของแถม

นอกจากนั้นยังมีหนังสือหลายภาษาชื่อ “Living the Year of Faith” เพื่อแนะนำกิจกรรมเกี่ยวกับปีแห่งความเชื่อ โดยออกมาในช่วงต้นเดือนกันยายน และผู้แสวงบุญจะได้รับภาพของพระเยซูที่มาจากอาสนวิหารของ Cefalu ซึ่งอยู่ในเมือง Sicily ประเทศอิตาลี พร้อมกันนั้น จะมีบทข้าพเจ้าเชื่อถึง พิมพ์อยู่ด้านหลัง

2.5 กิจกรรมเล็กใหญ่ ตลอดทั้งปี

กิจกรรมที่จะตามมาคือการประชุมสมัชชาพระสังฆราชทั่วโลก หลังจากการประกาศปีแห่งความเชื่ออย่างเป็นทางการในวันที่ 11 ตุลาคม 2012 และช่วงที่มีการประชุมนั้นเองจะมีการตั้งศีลอวยพรโดยบรรดาพระสังฆราชผู้เข้าร่วมสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 ที่ยังมีชีวิตอยู่ (ซึ่งมีทั้งหมด 12 องค์ และองค์ที่อาวุโสที่สุดมีอายุ 103 ปี)

วันที่ 21 ตุลาคม จะมีการประกาศนักบุญมรณสักขีทั้ง 7 องค์ ได้แก่ **บุญราศีจาร์ก เบอร์กีโอ**

บุญราศีมาเรียน โคลเป แห่งโมโลกัน คุณพ่อโยฮัน บัปติสต์ปีอามาร์ตาบุญราศี การ์เมน ซัลเลส บาร์ริงเกรส

บุญราศีกาเบรีย เตกาวิตา บุญราศีแอนนา ซัฟเฟอร์ บุญราศีเปโตร กาลูสสด

วันที่ 25 มกราคม ค.ศ. 2013 ในงานอริษฐานภาวนาเพื่อความเป็นเอกภาพ ที่มหาวิหารนักบุญเปาโลนอกกำแพง จะมีการอริษฐานเพื่อให้บรรดาผู้นำของกลุ่มคริสตชนต่างๆ ไม่ลืมถึงการมีส่วนร่วมในความเป็นหนึ่งเดียวกัน

วันที่ 28 เมษายน พระสันตะปาปาจะให้ความรู้เกี่ยวกับศีลลภยาปเป็นพิเศษต่อบรรดาเยาวชน

วันที่ 5 พฤษภาคม จะมีข้อกำหนดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจอย่างถูกต้องตามมา

วันที่ 19 พฤษภาคม วันสมโภชพระจิตเจ้า บรรดากลุ่มแพร่ธรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นแล้วในอดีตกับที่เพิ่งเกิดขึ้นใหม่ๆ จะมารวมกันที่ลานหน้ามหาวิหารนักบุญเปโตร

วันที่ 2 มิถุนายน วันสมโภชพระวรกาย และพระโลหิตพระคริสต์เจ้า พระสันตะปาปาจะทำพิธีนมัสการศีลมหาสนิท พระองค์ทรงขอให้ทุกอาสนวิหาร และวัดทุกแห่งจัดพิธีเฝ้ารำพึงภาวนาต่อศีลมหาสนิทในวันเวลาเดียวกัน

วันที่ 16 มิถุนายน พระสันตะปาปาจะทรงเป็นประธานพิธีเฉลิมฉลองการเป็นสักขีพยานของพระศาสนจักรถึงศักดิ์ศรีและคุณค่าของชีวิตมนุษย์ทุกคน

วันที่ 7 กรกฎาคม พระสันตะปาปาจะทรง

คู่มือปีแห่งความเชื่อฉบับพกพา

พบปะกับสามเณรและนักบวชที่จาริกแสวงบุญมายังกรุงโรม เพื่อแสดงให้เห็นถึงความชื่นชมยินดีแห่งการตัดสินใจติดตามองค์พระผู้เป็นเจ้าเข้ามารับใช้พระศาสนจักรของพระองค์ ที่ลานหน้ามหาวิหารนักบุญเปโตร

วันที่ 29 กันยายน จะประกาศข้อคำสอนต่างๆ ในโอกาสที่เอกสารคำสอนของพระศาสนจักร

ช่วงรอยต่อนี้มีความน่าสนใจและน่าติดตามเราขึ้นอยู่กับตรงส่วนไหน เราคงต้องทำในส่วนของเราให้ดีที่สุด

3. คำสำคัญที่ควรทำความเข้าใจ

หนังสือติดมืออีกเล่มหนึ่งของผมตอนนี้คือ Exploring the Treasures of Vatican II เขียนโดย James H. Kroeger คนนี้เชี่ยวชาญสังคายนาวาติกัน

มากๆ ผมคิดว่าถ้าเราถามตัวเองด้วยคำถามว่า “ฉันรู้อะไร บ้างเกี่ยวกับการสังคายนาในครั้งนั้น เกิดอะไรขึ้นกับพระศาสนจักร หรือ ทำไมเขาถึงบอกว่า เป็นเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่” ถ้าคำตอบเราคือความ

*"ฉันรู้อะไรบ้าง เกี่ยวกับการสังคายนาในครั้งนั้น
เกิดอะไรขึ้นกับพระศาสนจักรหรือ
ทำไมเขาถึงบอกว่า เป็นเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่"
ถ้าคำตอบเรา คือความว่างเปล่า?
ผมว่าเราอย่าเสียเวลา รีบทหาวิธีทำความเข้าใจ*

ได้ถูกพิมพ์เผยแพร่ครบปีที่ 20

วันที่ 13 ตุลาคม จะทรงทำพิธีฉลองวันพระแม่มาเรียขึ้นไปที่แม่พระซึ่งยังดำรงอยู่ในพระศาสนจักร ที่สุปัฏแห่งความเชื่อจะเฉลิมฉลองและปิดอย่างเป็นทางการในวันที่ 24 พฤศจิกายน ค.ศ. 2013

2.6 นิทรรศการและคอนเสิร์ต

ในระหว่างปีแห่งความเชื่อนี้เอง งานในส่วนของการแสดงทางวัฒนธรรมยังมีการจัดนิทรรศการที่ Castel Sant'Angelo ตั้งแต่วันที่ 7 กุมภาพันธ์ถึงวันที่ 1 พฤษภาคม 2013 มีการแสดงคอนเสิร์ตที่บริเวณลานหน้ามหาวิหารนักบุญเปโตรในวันที่ 22 มิถุนายน 2013

นั่นคือภาพรวมๆ ของกิจกรรมต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น ผมคิดว่าโฉมหน้าของพระศาสนจักรใน

ว่างเปล่า? ผมว่าเราอย่าเสียเวลารีบทหาวิธีทำความเข้าใจ นอกจากคำแล้ว คือความหมายและเอกสารต่างๆ ทั้ง 16 เล่มที่เกิดขึ้นจากการสังคายนาในครั้งนี้

3.1 คำที่หนึ่ง...สังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 (ครบ 50 ปี)

บุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์นที่ 23 พระสันตะปาปาองค์ที่ 261 ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพระสันตะปาปาในเดือนตุลาคมปี 1958 ซึ่งในขณะนั้นมีพระชนมายุได้ 77 พรรษาเป็นผู้ริเริ่มการสังคายนาครั้งนี้ขึ้น และในวันที่ 11 ตุลาคม 1962 พระองค์ได้ทรงอ่านสาร Gaudet Mater Ecclesia; Mother Church Rejoices เปิดประชุมเพื่อสรุปความเห็นและความหวังในการที่จะฟื้นฟูพระศาสนจักร ในการทำงานขององค์พระจิตเจ้าเหมือนดัง “การเสด็จมาของพระจิตอีกครั้งหนึ่ง”

YEAR OF FAITH²⁰¹²₂₀₁₃

และต่อจากนั้นการสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 ก็ได้เปิดอย่างเป็นทางการและดำเนินต่อไป

ในเดือนมิถุนายน 1963 หลังจากเปิดการสังคายนาฯ ได้ไม่นาน พระองค์ได้สิ้นพระชนม์ และพระศาสนจักรได้เลือกพระสันตะปาปาองค์ใหม่ มีพระนามว่า เปาโล ที่ 6 สมเด็จพระสันตะปาปาเปาโล ที่ 6 ดำรงตำแหน่งพระสันตะปาปา 15 ปี (ค.ศ. 1963-1978) ที่พระองค์ทรงเลือกพระนามเปาโลเพราะต้องการจะเป็นดังท่านนักบุญที่แพร่ธรรมสำหรับคนต่างศาสนาและประกาศพระวาจาสำหรับคนทั้งโลก เมื่อได้รับการเลือกตั้งแน่นอนพระองค์ต้องสานต่อการสังคายนาให้สำเร็จ และในที่สุดก็สำเร็จจริงๆ

รางวัลแห่งชีวิตในสายตาของชาวโลกดูเหมือนว่า ในปี 2000 สมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ที่ 23 ได้รับการแต่งตั้งเป็นบุญราศี ส่วนสมเด็จพระสันตะปาปาเปาโลที่ 6 ได้มีการเดินเรื่องให้ท่านเป็นบุญราศีตั้งแต่ปี 1993 แต่ความสำเร็จที่มากกว่านั้นคือพระศาสนจักรคาทอลิก มีคู่มือชีวิตที่ครอบคลุมและสามารถบอกกับโลกในยุคนี้ได้ว่า พระศาสนจักรยังอยู่กับเขา พระเยซูคริสต์เจ้ายังดำรงพระชนม์อยู่โดยบรรดาคริสตชนนั้นแหละที่จะช่วยกันเผยแผ่ความรักของพระองค์ ปัดกวาด ชำระ ด้วยท่าที ความรู้ ความเข้าใจ และร่วมเดินทางไปกับโลกของเรา

ก. เอกสารทั้ง 16 ที่เกิดขึ้นในการสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2

มีทั้งสิ้น 16 ฉบับ แบ่งเป็นพระธรรมนูญ 4 ฉบับ พระสมณกฤษฎีกา 9 ฉบับ และคำแถลง 3 ฉบับ

1. พระธรรมนูญว่าด้วยพระธรรม กล่าวถึงพระศาสนจักร (Lumen Gentium)

2. พระธรรมนูญเรื่องการเผยของพระเป็นเจ้าและพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ (Sacrosanctum Concilium)

3. พระธรรมนูญเรื่องการเผยของพระเป็นเจ้า (Dei Verbum)

4. พระธรรมนูญว่าด้วยพระศาสนจักรในโลกสมัยนี้ (Gaudium et Spes)

5. พระสมณกฤษฎีกาว่าด้วยการแพร่ธรรมของฆราวาส (Apostolicam Actuositatem)

6. พระสมณกฤษฎีกาว่าด้วยการปฏิบัติงานและชีวิตพระสงฆ์ (Presbyterorum Ordinis)

7. พระสมณกฤษฎีกาว่าด้วยการอบรมพระสงฆ์ (Optatum Totius)

8. พระสมณกฤษฎีกาว่าด้วยการปรับปรุงและฟื้นฟูชีวิตนักบวช (Perfectae Caritatis)

9. พระสมณกฤษฎีกาว่าด้วยหน้าที่ของพระสังฆราชในการอภิบาลสัตบุรุษในพระศาสนจักร (Christus Dominus)

10. พระสมณกฤษฎีกาว่าด้วยสื่อมวลชน (Inter Mirifica)

11. พระสมณกฤษฎีกาว่าด้วยสากลสัมพันธภาพ (Unitatis Redintegratio)

12. พระสมณกฤษฎีกาว่าด้วยบรรดาคริสตจักรคาทอลิกตะวันออก (Orientalium Ecclesiarum)

13. พระสมณกฤษฎีกาว่าด้วยงานธรรมทูตแห่งพระศาสนจักร (Ad Gentes)

คู่มือปีแห่งความเชื่อฉบับพกพา

14. คำแถลงของสภาสังคายนาเรื่องความสัมพันธ์แห่งพระศาสนจักรกับบรรดาศาสนาที่มีใช้คริสตศาสนา (Nostra Aetate)

15. คำแถลงของสภาสังคายนาว่าด้วยเสรีภาพในการถือศาสนา สิทธิของบุคคลและของคณะบุคคลที่จะมีเสรีภาพทางสังคมและบ้านเมืองในเรื่องศาสนา (Dignitatis Humanae)

16. คำแถลงเรื่องการอบรมตามหลักพระคริสตธรรม (Gravissimum Educationis)

จริงๆ แล้วมีหลายประเด็นความคิดที่เราพบความเชื่อมโยงของความเชื่อกับการสังคายนา

จากประวัติศาสตร์การสังคายนาในหลายๆ ครั้งที่ผ่านมาของพระศาสนจักรคือการกล่าวโทษและตำหนิติเตียน สังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 ได้เปลี่ยนจากการตัดสินมาเป็นการพยายามทำให้คำสัญญาของพระเจ้าเป็นจริงและเป็นความหวัง นอกจากนี้ยังมีเหตุการณ์ต่างๆ อันพลิกโฉมหน้าของพระศาสนจักรคาทอลิกอีกหลาย

ประเด็น อาทิ

เป็นการสังคายนาที่รวบรวมพี่น้องคริสตชนต่างนิกายเข้าร่วมกันเป็นครั้งแรก ไม่ว่าจะเป็นแองกลิกัน ออร์ทอดอกซ์ ลูเทอรัล ปะนเตกอส และคริสตชนต่างนิกายอื่นๆ

"แม้ขอบปีจะผ่านเราไป แต่พลังของการสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 ยังดำรงอยู่" ผมว่าพลังที่หมายถึงนี้ คือพลังของพระจิตเจ้า และพลังแห่งความเชื่อศรัทธาของมนุษย์ที่จะร่วมกันขับเคลื่อนโลกใบนี้ในหนทางที่ถูกต้อง

เอกสารเหล่านี้ในส่วนภาษาไทย เมื่อจบสังคายนาวาติกัน เข้าใจว่าได้มีการแปลโดย **พระอัครสังฆราชยอแซฟ ยวง นิติโย** ส่วนจะมีทีมงานหรือไม่อย่างไร อันนี้ผมไม่แน่ใจแต่ทราบว่าในปีนี้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับประเด็นของตนเองได้รับมอบหมายให้ช่วยกันจัดเกล้า และชำระสำนวนให้ถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์ในปัจจุบัน คงต้องติดตามต่อไป ถึงความคืบหน้าในไม่ช้านี้

ข. แล้วสังคายนาเกี่ยวอะไรกับการประกาศปีแห่งความเชื่อล่ะ?

ความเชื่อ เป็นหัวใจของการสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 ผมคิดว่าจริงๆ แล้วประโยชน์ก็เพียงพอที่จะสรุปประเด็นความต่อเนื่องนั้น แต่

และยังเป็นครั้งแรกเช่นกันที่ในการสังคายนามีพี่น้องฆราวาสทั้งชายหญิง เข้ามามีส่วนร่วมที่เป็นความน่าทึ่งทั้งก่อนหน้าและหลังจากการสังคายนา กับผลที่ตามมา เช่นการเปลี่ยนแปลงพิธีกรรม การกำเนิดวันเยาวชนโลก การเริ่มวันสื่อมวลชนสากล ฯลฯ และเอกสารฉบับสุดท้ายของการสังคายนาที่บอกกับโลกถึงพระศาสนจักรในโลกสมัยนี้ (Guadium et Spes)

ในที่สุดแล้วสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 เกี่ยวกับความเชื่ออย่างไร?

ประการที่หนึ่งคือเป็นยาของความเมตตา กรุณา ซึ่งบุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์นที่ 23 ได้แสดงให้เห็นถึงความเชื่อในพลังของความ

รักของพระเจ้า และสืบทอดมาจนถึงสมัยของ
สมเด็จพระสันตะปาปาเปาโล ที่ 6 ซึ่งสังคายนาได้
สำเร็จลงด้วยความเมตตากรุณาเช่นกัน

ประการที่สอง ทำที่ที่เปลี่ยนไป โดยทำให้
เห็นว่าพระศาสนจักรเข้าใกล้พี่น้องที่ไม่ได้นับถือ
ความเชื่อเดียวกันมากยิ่งขึ้น ทำที่ของความเชื่อ
ในความดี ความตั้งใจ และเคารพผู้ที่คิดแตกต่าง
จากเรา พระเจ้าสามารถทำงานนอกกำแพงของ
พระศาสนจักร พระองค์
สามารถทำงานในทุกคนแม้
กระทั่งคนที่ไม่เชื่อในศาสนา
ด้วยซ้ำ

ประการที่สาม การ
ต้อนรับพี่น้องฆราวาส เข้ามา
มีส่วนร่วมในพระศาสนจักร
เชื่อว่าพวกเขาทั้งหมดก็เป็น
ประชากรของพระ

จริง ๆ แล้วเหมือน

กับว่าเอกสารทุกหน้าของวาติกัน ที่ 2 ทำให้เรา
ยังลึกในความเชื่อ พระอัครสังฆราชรีโน ฟิซิ-
เชลลา ประธานสมณสภาเพื่อส่งเสริมการประกาศ
ข่าวดีใหม่ กับบรรดาพระสังฆราชก่อนวันที่จะมี
การสมัชชาถึงขั้นตอนและกิจกรรมต่างๆ ในปี
แห่งความเชื่อ ท่านได้สรุปด้วยประโยคเด็ด “แม้
ขบวนการจะผ่านเราไป แต่พลังของการสังคายนา
วาติกันครั้งที่ 2 ยังดำรงอยู่” ผมว่าพลังที่หมายถึง
นี่คือพลังของพระจิตเจ้า และพลังแห่งความเชื่อ
ศรัทธาของมนุษย์ที่จะร่วมกันขับเคลื่อนโลกใบนี้
ในหนทางที่ถูกต้อง

3.2 คำที่สอง...ความเชื่อ

ใน สมณลิขิต
ประตู่แห่งความเชื่อ ข้อ 10
ได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับ
ความเชื่อว่า “ความเชื่อ”

คือการเลือกยืนอยู่พร้อมกับพระคริสตเจ้า ดังนั้น
จึงหมายถึงการมีชีวิตอยู่พร้อมกับพระองค์

ก. คำว่าความเชื่อจากคำสั่งสอนของ
สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16

*ความเชื่อนำอนาคตเข้ามาอยู่ในปัจจุบัน...เพื่อว่า
จะได้ไม่เป็นแค่เพียง "สิ่งที่ยังมาไม่ถึง" อีกต่อไป
ข้อเท็จจริงที่ว่า อนาคตนี้เป็นอยู่ก็เปลี่ยนปัจจุบัน
ปัจจุบันถูกสัมผัสโดยความเป็นจริงของอนาคต
และเช่นนี้ สิ่งที่เป็นของอนาคต จึงลั่นลงสู่
สิ่งที่เป็นของปัจจุบัน และสิ่งที่เป็นของปัจจุบัน
ก็เอ่อล้นสู่อนาคต...ด้วยเช่นกัน*

จากพระสมณสาส์นพระเจ้าคือความรัก
(Deus Caritas Est ข้อ 39) ความเชื่อบอกกับเราว่า
พระเจ้าประทานพระบุตรของพระองค์เพื่อประโยชน์
ของเราและให้เราได้รับชัยชนะในความจริงเที่ยงแท้
ว่าพระเจ้าเป็นองค์ความรัก ได้เปลี่ยนความสงสัย
ของเราความไม่อดทนของเราเพื่อเราจะได้มีความ
หวังอย่างเต็มเปี่ยมต่อพระเจ้าที่พระองค์ทรงปกปักษ์
โลกของเราไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์

จากพระสมณสาส์นรอดพ้นด้วยความหวัง
(Spe Salvi ข้อ 7) ความเชื่อมิใช่เป็นแค่เพียงการ
พยายามส่วนตัวที่มุ่งบรรลุถึงสิ่งที่จะเป็นมา ซึ่งยัง
ไม่เป็นอยู่เลยทั้งสิ้น ความเชื่อให้บางสิ่งแก่เราแม้

คู่มือปีแห่งความเชื่อฉบับพกพา

กระทั่งเวลานี้เอง ความเชื่อก็ให้บางสิ่งของความ เป็นจริงที่เรากำลังรอคอยนั้นแก่เราและความเป็นจริงที่เป็นอยู่นี้ก่อเกิดเป็น “ข้อพิสูจน์” แก่เราถึงสิ่ง ที่เรายังมองไม่เห็น ความเชื่อนำอนาคตเข้ามาอยู่ใน ปัจจุบัน เพื่อว่าจะได้ไม่เป็นแค่เพียง “สิ่งที่ยังมาไม่ ถึง” อีกต่อไป ข้อเท็จจริงที่ว่าอนาคตนี้เป็นอยู่ก็ เปลี่ยนปัจจุบัน ปัจจุบันถูกสัมผัสโดยความเป็นจริงอนาคต และเช่นนี้สิ่งที่เป็นของอนาคตจึงลั่นลงสู่สิ่งที่ เป็นของปัจจุบัน และสิ่งที่ เป็นของปัจจุบัน ก็เอื้อลั่นสู่อุณหภูมิต่อด้วยเช่นกัน

ข. ข้อเสนอสำหรับการเจริญเติบโตใน ความเชื่อทั้ง 4 ประการ ในปีแห่งความเชื่อ

พระอัครสังฆราชคาเกล แห่งอัครสังฆ มณฑลมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ ได้เขียนสาร เสนอแนะพี่น้องคริสตชนของประเทศนี้ให้เจริญชีวิต ในปีแห่งความเชื่อ และท่านได้สรุปถึงการเจริญเติบโตในความเชื่อไว้ได้น่าสนใจ ผมขอนำมาให้ ผู้อ่านลองพิจารณากันดู

1. ทำความเข้าใจให้ลึกซึ้งว่าเราเชื่ออะไร?
2. เกล็ดปลอกความเชื่อนั้นในศีลศักดิ์สิทธิ์ และกิจสัทธิต่างๆ
3. เป็นพยานทางความเชื่อ โดยผ่านทาง การมอบชีวิตของตน และดำรงตนอยู่ในคุณธรรม ความดี
4. มีความชื่นชมยินดีที่จะประกาศองค์ พระคริสต์ ในสังคมและเป็นพิเศษต่อบรรดา ผู้ยากไร้

3.3 คำที่สาม...หนังสือคำสอนของ พระศาสนจักรลาทอลิก ครบ 20 ปี

หนังสือชุดนี้กำเนิดขึ้นขณะที่บุญราศี

สมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 ทรงเป็น พระสันตะปาปา ในปี 1992 เป็นการขัดเกลาและ จำรัสคำสอนให้เป็นหมวดหมู่เข้าใจง่ายและติดตาม ได้อย่างครบครันในความเชื่อ ในส่วนของประเทศ ไทย ได้จัดแปลและพิมพ์ครบทั้ง 4 เล่มแล้ว

ในปีแห่งความเชื่อนี้เอง เป็นโอกาสที่ หนังสือชุดนี้ครบ 20 ปี ซึ่งควรนำกลับมาเน้น ให้ ความสำคัญและควรหาวิธีปรับใช้ให้เหมาะกับ ยุคสมัยด้วย ยกตัวอย่างเช่น หนังสือคำสอนที่ พระสันตะปาปาได้จัดพิมพ์ขึ้นโอกาสชุมนุม เยวชนโลก โดยใช้ชื่อว่ายูคาท (YOUCAT) อันเป็น ความพยายามอีกอย่างหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนสนใจ คำสอนทางศาสนาและทำให้เห็นว่าคำสอนไม่ใช่ เรื่องน่าเบื่อ แต่กลับเป็นสิ่งที่ท้าทายและเป็นเรื่อง ใกล้ตัว นี่เป็นอีกภาระหนึ่งเลยที่เดียวของปีแห่ง ความเชื่อและเจตนารมณ์ของการประกาศปีแห่ง ความเชื่อนี้

4. สมัชชาพระสังฆราชทั่วโลกในหัวข้อ การประกาศข่าวดีแบบใหม่เพื่อการถ่ายทอดความ เชื่อคริสตชน (New Evangelization)

การประชุมสมัชชาพระสังฆราชทั่วโลก ถือว่าเป็นอีกเหตุการณ์หนึ่งที่ยิ่งใหญ่ทีเดียวเพราะ ก่อนประชุมได้มีการให้แต่ละประเทศได้เตรียม ข้อมูลของตนเองมาตามหัวข้อที่ผู้จัดได้กำหนด และในการประชุมได้มีเอกสารอีกชุดหนึ่งประมาณ 90 หน้า ชื่อเอกสารว่า “The New Evangelization for The Transmission of Christian Faith” (การ ประกาศข่าวดีแบบใหม่ เพื่อถ่ายทอดความเชื่อ คริสตชน” หรือภาษาละตินคือ INSTRUMENTUM LABORIS ซึ่งถือว่าการประชุมสมัชชาพระสังฆราช

ครั้งนี้เป็นการประชุมสมัชชาสามัญสามัญ ครั้งที่ 13 ระหว่างวันที่ 7-28 ตุลาคม 2012

4.1 มีความคาดหวังอะไรบ้างจากการสมัชชาในครั้งนี้

จากเอกสารที่ใช้การประชุม INSTUMENTUM LABORIS ข้อ 4-5 “เป็นโอกาสสำหรับพิจารณาวิธีการที่พระศาสนจักรในปัจจุบันนี้ คือตอบสนองต่อการเรียกร้องพื้นฐานของพระศาสนจักรเพื่อประกาศข่าวดีและเพื่อประเมินแหล่งข้อมูลของพระศาสนจักรในการเผชิญความท้าทายในปัจจุบัน และหลีกเลี่ยงอันตรายอันเนื่องจากการกระจัดกระจายพลังงานหรือความพยายามที่แยกส่วน...รวมทั้งพิจารณาความคิดริเริ่มมากมายการรับฟังรายงานของพระศาสนจักรทุกระดับทั้งเชิงบวกและลบ รวมทั้งกระตุ้นชุมชนคริสตชน ให้สามารถมีคำตอบในเชิงรูปธรรมต่อปัญหามากมายที่พระศาสนจักรกำลังเผชิญอยู่ ขณะเดียวกันก็เป็นแหล่งข้อมูลในงานประกาศข่าวดี รวมทั้งแบ่งปันข้อปฏิบัติและแนวทางการทำงานอันหลากหลายด้วย...”

4.2 หัวข้อของสมัชชา และแนวทางที่จะดำเนินไป

จากเอกสารที่ใช้ในการประชุม INSTUMENTUM LABORIS ข้อ 9 ได้ให้รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อว่า “การเรียกประชุมของสมัชชาพระสังฆราชเกี่ยวกับการประกาศข่าวดีแบบใหม่และการถ่ายทอดความเชื่อ” ความเชื่อนี้เป็นส่วนหนึ่งของความพยายามที่จะมุ่งมั่นให้เกิดความเลื่อมใสแก่กล้า ในความเชื่อและเพื่อจะได้เป็นพยานชีวิตคริสตชน...นอกจากนั้นยังคาด

ว่าการสมัชชาจะกระตุ้นให้ค้นพบการประกาศข่าวดีแบบใหม่ ด้วยความชื่นชมและมีความเชื่อ

เพราะไม่ใช่เพียงแต่มีสิ่งใหม่เท่านั้นแต่ต้องดำเนินชีวิตด้วยจิตตารมณ์แห่งการประกาศองค์พระคริสตเจ้าด้วย “พันธกิจการแพร่ธรรมเป็นการฟื้นฟูพระศาสนจักรขึ้นใหม่เพิ่มพลังความเชื่อและเน้นเอกลักษณ์ของคริสตชน อันก่อให้เกิดความกระตือรือร้นและแรงกระตุ้นขึ้นมาอีกครั้ง ความเชื่อย่อมมั่นคงเข้มแข็งขึ้น เมื่อเราดำเนินชีวิตในความเชื่อ”

(เอกสารเหล่านี้ที่ผมอ้างอิงถึง สามารถโหลดอ่านต้นฉบับได้จากเว็บไซต์ Vatican.va)

การประกาศข่าวดีแบบใหม่นั้น มีพระอัครสังฆราชรีโน ฟิซิเชลลาเป็นประธานสมณสภาเพื่อส่งเสริมการประกาศข่าวดีใหม่ โดยพระสันตะปาปาได้สถาปนาสมณสภานี้ขึ้นมาเมื่อวันที่ 21 กันยายน 2010 โอกาสวันฉลองนักบุญมัทธีว โดยเอกสารที่ประกาศมีชื่อว่า MOTU PROPRIO

อนึ่งการประชุมในครั้งนี้มีคนไทยเข้าร่วมเป็นผู้แทนของสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย คือพระอัครสังฆราชฟรังซิสเซเวียร์ เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช และมีเหตุการณ์อีกหลายๆ เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในช่วงของการสมัชชานี้อาทิ การมอบรางวัลผลงานเทววิทยา การแต่งตั้งนักปราชญ์ของพระศาสนจักรองค์ใหม่ทั้งสอง ฯลฯ อุดมสาร/อุดมสานต์ พยายามติดตามและถ่ายทอดเรื่องราวของเหตุการณ์นี้อย่างต่อเนื่อง โดยได้รับความร่วมมือจากหลายๆ ฝ่าย ลองติดตามกันนะครับ

YEAR OF FAITH 2012

คู่มือปีแห่งความเชื่อฉบับพกพา

“จุดเทียนสักเล่มหนึ่ง
ดีกว่าค่าแห่งความมืด”
ประโยคที่หลายคนมัก
ชอบพูดเพื่อให้คนหันมา

ร่วมกันทำความดี มากกว่าจะบ่นว่าความชั่วร้ายที่
เกิดขึ้น ผมคิดว่าบางทีการจะช่วยใครสักคน หรือ
ทำอะไรดีๆ สักอย่างเพื่อโลก อาจไม่ต้องเริ่มด้วยการ
จุดเทียนขึ้นมาใหม่ก็ได้ บางทีการช่วยประคอง
แสงริบหรี่จากชีวิตของคนอื่น ทำให้เขามีกำลังใจ

*หลังจากสร้างฐานของความเข้าใจแล้ว ก็ได้
เวลาให้แสงสว่างจากชีวิตสาดส่องไปข้างหน้า
ไปยังหนทางที่รกร้างและผู้คนที่ย่ำแย่
เพราะความเชื่อ ทำให้เรามีความชื่นชมยินดี
และความเชื่อบันดาลความหวัง*

ให้เขามั่นใจในสิ่งที่เขาทำ อาจเป็นเหมือนการร่วม
ประคับประคองแท่งเทียนเหล่านั้นให้กลับมาให้
แสงสว่างได้อีกครั้งหรืออีกมุมหนึ่งคือไม่ไปดับเทียน
ของผู้อื่น ด้วยการพูดถึงแต่ในแง่ลบ มองแต่ในมุม
ที่ผิดพลาดบกพร่องแม้มีเพียงน้อยก็ใช้วิธีหาเรื่อง
สาดโคลน

ผมเชื่อว่าเราทุกคนมีแท่งเทียนอยู่ในมือ
กันอยู่แล้ว เพียงแต่จะให้แสงแก่ไหน คงแตกต่างกันไป พระเจ้าสร้างเราจากความดี ดังนั้นคุณงาม
ความดีที่ทุกคนพยายามสะสม ย่อมหมายถึงแสง
ที่มีอนุภาพยิ่งใหญ่กว่า คือ องค์พระคริสตเจ้า
นั่นเอง

คำแล้ว เสียงแมลงกลางคืนร้องมาจาก

ที่ไหนสักแห่ง คืบนี้ฝนไม่ตก อากาศกำลังสบาย
ลมพัดมาเป็นครั้งคราวแสงสว่างจากหลอดประหยัด
ในห้องยังทำหน้าที่ของมัน โคมไฟตั้งโต๊ะให้แสง
เข้ม คม ส่องมายังคอมพิวเตอร์ข้างหน้า หนังสือ
วางเรียงรายหลากหลายที่มา ข้อมูลอีกปึกใหญ่
ที่เก็บไว้ประกอบงานเขียนในเครื่องแท็บเล็ต บัดนี้
หลอมรวมและแปรเปลี่ยนลงเป็นบทความชุดหนึ่ง
เพื่อส่งต่อสำหรับพี่น้องคริสตชนและผู้สนใจใน
ปีแห่งความเชื่อ บางทีอาจไม่สมบูรณ์และมีส่วน

ผิดพลาดบกพร่อง แต่อย่างน้อย
คงเป็นข้อมูลบางส่วน ที่ทำให้
เราสามารถก้าวเดินไปในปีแห่ง
ความเชื่อกับพระศาสนจักรได้
อย่างเข้าใจมากขึ้น หลังจาก
สร้างฐานของความเข้าใจแล้ว
ก็ได้เวลาให้แสงสว่างจากชีวิต
สาดส่องไปข้างหน้า ไปยังหนทาง

ที่รกร้างและผู้คนที่ย่ำแย่ เพราะความเชื่อ ทำให้
เรามีความชื่นชมยินดี และความเชื่อบันดาล
ความหวัง ไม่ต่างจากพระแม่มารีย์ พระนางมีบุญ
นักบุญลูกาเขียนถึงพระนางว่า “เธอเป็นสุขที่ได้
เชื่อว่าพระวาจาที่พระเจ้าตรัสกับเธอไว้นั้น เป็นจริง”
(ลก 1:45)

**ผมปิดโคมไฟตั้งโต๊ะเพื่อจะหลับพักผ่อน
และพร้อมที่จะตื่นขึ้นมาในตอนเช้า ซึ่งตอนนั้น
เราไม่จำเป็นต้องใช้โคมไฟแล้ว...**

ข้อกระจก..ผ่าตัดช่วยคุณได้

คลินิกตา โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ ขอเสนอบริการ..

รักษาต้อกระจกด้วยวิธีการผ่าตัด โดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางที่มากด้วยประสบการณ์พร้อมด้วยเครื่องมือที่ทันสมัยและห้องผ่าตัดที่มีระบบป้องกันการติดเชื้อที่ได้มาตรฐานจากเยอรมัน ภายใต้การดูแลจากพยาบาลวิชาชีพอย่างใกล้ชิดตลอดการรักษาและพักฟื้น

สอบถามได้ที่ : คลินิกตา อาคารร้อยปีบาร์มิญญ ชั้น 3

โทรศัพท์. 0-2675-5000, 0-2210-9999 ต่อ 10325 - 6

เวลาทำการ

จันทร์ - ศุกร์ เวลา 09.00 - 16.00 น. และ 17.00 - 19.00 น.

เสาร์ - อาทิตย์ เวลา 09.00 - 12.00 น., 13.00 - 15.00 น.

และเวลา 17.00 - 19.00 น.

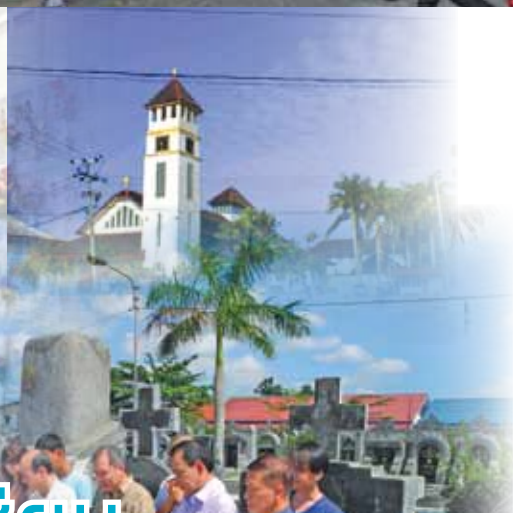
โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์
SAINT LOUIS HOSPITAL

27 ถนนสาทรใต้ แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120

โทรศัพท์. 0-2675-5000, 0-2210-9999 www.saintlouis.or.th

บันทึกการเดินทางสู่สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย

ประกาศเพื่อนบ้านในอาเซียน

สวัสดิ์ ท่านผู้อ่านที่รักทุกท่าน

เนื่องจากผู้เขียนได้รับเชิญให้ไปร่วมฉลองครบรอบการบวชพระสงฆ์ 40 ปีของคุณพ่อปีเตอร์ โรสตันดี พระสงฆ์คณะภราดาผู้น้อยกาปูชิน (Fr. Peter Rostandy, OFM Cap.) ซึ่งเป็นญาติลูกพี่ที่ทำงานที่เมืองปอนตียานัค (Pontianak) เมืองหลวงของเขตกาลิมันตันบนเกาะบอร์เนียวประเทศอินโดนีเซีย ผู้เขียนได้ตอบรับเพื่อไปร่วมขอบคุณพระเจ้าร่วมกับญาติพี่น้อง และเรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตคริสตชนในพระศาสนจักรในประเทศอินโดนีเซียและสิงคโปร์ จึงขอเล่าแบ่งปันประสบการณ์การเดินทางครั้งนี้กับผู้อ่านทุกท่าน วันแรกของการเดินทางจากกรุงเทพฯ ถึงสิงคโปร์

บ่ายวันพฤหัสบดีที่ 26 กรกฎาคม 2012 เวลา 12.30 น. ผู้เขียนได้ออกเดินทางสนามบินสุวรรณภูมิด้วยเครื่องบินโบอิง 777-200 ของสายการบินสิงคโปร์แอร์ไลน์ที่ SG975 ระยะทางจากสนามบินสุวรรณภูมิถึงสนามบินชางงี (Changi Airport) 1,411 กิโลเมตรใช้เวลาประมาณ 2.20 ชั่วโมง แต่เวลาที่สิงคโปร์เร็วกว่ากรุงเทพฯ 1 ชั่วโมง จึงต้องบวกเวลาเพิ่ม 1 ชั่วโมง ผู้เขียนเดินทางไปถึงสนามบินชางงีเวลา 15.50 น. หลังจากผ่านพิธีการตรวจคนเข้าเมืองของศุลกากรสิงคโปร์แล้ว คุณยอห์น เตียว (John Teo) และดาเนียลบุตรชายซึ่งเป็นญาติมารับที่สนามบินแล้วได้พาไปชมสวนพฤกษชาติใหม่ที่อ่าวมารีน่า หลังจากรับประทานอาหารค่ำแล้ว จึงพาผู้เขียนไปพักที่บ้านคุณแอนดรูว์ โซล (Andrew Soew) ญาติอีกคนหนึ่งที่พักอยู่ในหมู่บ้านแถบซารังกูนการ์เด็น (Sarangoon Garden) คุณแอนดรูว์เป็นลูกชายของป้าอากาศอั้ง ชุนเอง ผู้เขียนมาพักกับคุณแอนดรูว์ครั้งนี้เป็นครั้งที่สี่แล้ว ปี ค.ศ. 1983

พาคุณพ่อสมคิด เจริญนารถ มาพัก ปี ค.ศ. 1995 พาคุณพ่อไชโย กิจสกุลมาพักปี ค.ศ. 2003 พาคุณพ่อวิทยา ภูวิรัตน์ มาเยี่ยมครอบครัวคุณแอนดรูว์ คุณแอนดรูว์ยังคงทำงานกับบริษัท SATS FOOD ผู้ผลิตอาหารสำหรับสายการบินสิงคโปร์แอร์ไลน์เป็นเวลา 34 ปี หลังจากจบการศึกษามหาวิทยาลัยแห่งชาติของสิงคโปร์ ปัจจุบันเป็นผู้จัดการฝ่ายผลิตอาหาร ต้องผลิตอาหารประมาณ 75,000 ชุดต่อวันเพื่อส่งสายการบินสิงคโปร์แอร์ไลน์มีพ่อครัวประมาณ 300 คน คุณแอนดรูว์ได้ขอยุติงานเพื่อไปร่วมฉลองครบรอบการบวชพระสงฆ์ 40 ปีของคุณพ่อปีเตอร์ โรสตันดี และจะช่วยนำผู้เขียนเยี่ยมชมประเทศสิงคโปร์ด้วย

วันที่สอง ของการเดินทางจาก สิงคโปร์ถึงเมืองปอน ตียานัค

เช้าวันศุกร์ที่

27 กรกฎาคม 2012 ผู้เขียนได้ไปวัดนักบุญฟรังซิส เซเวียร์ที่อยู่ในหมู่บ้านเพื่อร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณกับคุณพ่อไบรอัน เดอซูซ่า เวลาประมาณ 06.30 น. มีสัตบุรุษมาร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณมากพอสมควร หลังจากนั้นเราไปรับประทานอาหารเช้ากันที่

ตลาด แล้วกลับมาเตรียมตัวเพื่อไปสนามบินขางจี ประมาณ 12.00 น. เรานัดพบญาติจากสิงคโปร์ และประเทศไทยรวม 10 คน จะร่วมเดินทางไปร่วมฉลองการครบรอบบวชพระสงฆ์ของคุณพ่อ ปีเตอร์ โรสตันดีด้วยกัน พวกเราใช้บริการสายการบิน บาตาเวีย (Batavia) หลังจากนำกระเป๋าเดินทางส่งขึ้นเครื่องบินแล้ว พวกเราไปรับประทานอาหารเที่ยงกันที่ร้านอาหารของสนามบินซึ่งราคาไม่แพง เวลาประมาณ 15.30 น. เครื่องบินสายการบิน บาตาเวียบินจากสนามบินขางจีไปถึงสนามบิน สุปาดีโอ (Supadio) เมืองปอนตียานัคใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง ระหว่างการเดินทางขอให้อ่านข้อมูลเกี่ยวกับประเทศอินโดนีเซียอย่างสังเขป ดังนี้

สาธารณรัฐอินโดนีเซียเป็นประเทศใหญ่ มีพื้นที่ 5,193,250 ตารางกิโลเมตร มีพื้นที่ใหญ่กว่าประเทศไทย 10 เท่า (ประเทศไทยมีพื้นที่ 513,115 ตารางกิโลเมตร) มี 17,508 เกาะ แต่มีเกาะที่มีคนอาศัยประมาณ 6,000 เกาะ เมืองหลวงคือ กรุงจาการ์ตา มีประชากร 245.5 ล้านคน ใช้ภาษาทางการคือภาษาอินโดนีเซีย (Bahasa Indonesia) ใช้เงินรูเปียห์ ประชากรนับถือศาสนาอิสลาม 88% โปรเตสแตนต์ 5% คาทอลิก 3% (6,910,000 คน) ฮินดู 2% พุทธ 1% อื่นๆ 1% มีประชากร 500 กว่าเผ่าพันธุ์ แต่เน้นการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ สร้าง

ความเป็นหนึ่งเดียวในความหลากหลาย

เกาะบอเนียวมีพื้นที่ 539,460 ตารางกิโลเมตร ซึ่งใหญ่กว่าประเทศไทยเล็กน้อย เกาะบอเนียวมีพื้นที่ของประเทศบรูไน บางส่วนของประเทศมาเลเซีย แต่พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นของประเทศอินโดนีเซีย เรียกกาลิมันตัน มีกาลิมันตันตะวันตก ตอนกลาง ใต้ และตะวันออก เมืองปอนตียานัคเป็นเมืองหลวงของเขตกาลิมันตันตะวันตก การประกาศข่าวดีใน 7 สังคมมณฑลของกาลิมันตันได้เกิดผลดีมีความเติบโตก้าวหน้า ในปี ค.ศ. 1950 มีคริสตชนคาทอลิกประมาณ 26,322 คน อีก 50 ปีต่อมาในปี ค.ศ. 2000 มีคริสตชนประมาณ 847,351 คน ปัจจุบันมีคริสตชนประมาณ 1,204,906 คน อัครสังฆมณฑลปอนตียานัค ในปี ค.ศ. 1950 มีคริสตชน 10,747 คน ปี ค.ศ. 2000 มีคริสตชน 201,807 คน ในปี 2008 มีคริสตชน 360,000 คน คริสตชนส่วนใหญ่เป็น ชาวชัค ชาวจีน ชาวชวา ชาวปาปัว ชาวติมอร์ ชาวโดราจา ชาวฟลอเรส ฯลฯ

เวลาประมาณ 16.30 น. เครื่องบินสายการบินบาตาเวียนำพวกเรามาถึงสนามบินสุปาดีโอ ในเมืองปอนตียานัคชาวจีนเรียก ขุนเตียง (Khun Tien) มีชาวจีนเชื้อสายกะ กวางตุ้ง แต่ส่วนใหญ่เป็นจีนแต้จิ๋วอาศัยอยู่ในเมืองประมาณ 30% ของประชากร 550,304 คน มีญาติพี่น้องมารับนำ พวกเราไปพักที่โรงแรมกีนีซึ่งอยู่กลางเมืองปอนตียานัค เวลาประมาณ 19.00 น. พวกเรานัดหมายไปที่ร้านอาหารเพื่อรับประทานอาหารค่ำร่วมกันเพื่อพบปะกับญาติๆ ผู้เขียนยินดีได้พบปะกับบรรดาญาติๆ อีกครั้งหนึ่ง ผู้เขียนได้มาเยือนเมืองปอนตียานัค ครั้งแรกในปี 1995 คุณลุงตั้งเต็กซองบิดาของคุณพ่อปีเตอร์โรสตันดี

ได้เชิญมาเยี่ยมญาติพี่น้องมากับคุณพ่อไซโยครั้งที่สองในปี ค.ศ. 1999 เป็นตัวแทนของครอบครัวมาร่วมพิธีมิสซาปลงศพคุณลุงตั้งเต็กฮงครั้งนี้เป็นครั้งที่สาม หลังอาหารค่ำพวกเรานั่งรถไปชมเมืองปอนตออันคยามคำคิน พวกเราแวะเดินริมฝั่งแม่น้ำคาปูอัส (Kapuas River) ซึ่งเป็นแม่น้ำสายยาวที่สุดในอินโดนีเซียไหลผ่านกลางเมืองปอนตออันค ก่อนกลับไปพักที่โรงแรมกินี (Hotel Kini)

วันที่สามร่วมฉลองครบรอบการ บวช

พระสงฆ์ 40 ปีของ
คุณพ่อปีเตอร์ โรส
ตันติในเมืองปอน
ตออันค
เช้าวันเสาร์ที่

28 กรกฎาคม 2012 หลังอาหารเช้าพวกเราเดินทางร่วมกันไปยังสุสานของวัดเพื่อไปสวดภาวนาให้ญาติผู้ล่วงลับ พวกเราสวดให้คุณลุงคอสมารอสตันติตั้งเต็กฮง (Cosmas Rostandy Tan Tek Hong) ซึ่งเป็นพี่ชายของบิดาของผู้เขียน ครอบครัวของบิดาของผู้เขียนมาจากเมืองจิน อยู่ที่ตำบลงูเทาก่ออำเภอสุยไต้ จังหวัดเต้จิ๋ว เป็นครอบครัวคริสตชนอาชีพเกษตรกรที่มีฐานะดีมีพี่น้องชายทั้งหมด

7 คน บิดาผู้เขียนเป็นลูกคนเล็กและลุงตั้งเต็กฮงเป็นคนที่ห้าได้เข้าบ้านเณรเล็กด้วยกัน ต่อมาทั้งคู่ได้ออกจากบ้านเณร ด้วยเหตุผลความวุ่นวายทางการเมืองในประเทศจีนในสมัยนั้น บิดาผู้เขียนได้มาอยู่เมืองไทย ส่วนลุงตั้งเต็กฮงเมื่อเรียนจบวิทยาลัยครูแล้วได้รับเชิญจากพระสังฆราชให้ไปสอนภาษาจีนที่เมืองปอนตออันค ลุงตั้งเต็กฮงได้แต่งงานกับป้าลูซียา อังสุยคิม ซึ่งเป็นครูด้วยกัน

มีบุตรชายทั้งหมด
7 คน คุณพ่อปีเตอร์
โรสตันติเป็นบุตร
คนที่ 4 ลุงตั้งเต็กฮง
เคยมาเยี่ยมเมือง

ไทยห้าครั้ง ท่านได้มาร่วมพิธีบวชพระสงฆ์ของผู้เขียนด้วย ท่านเป็นนักเขียนได้เขียนบทความลงหนังสือพิมพ์ของพระศาสนจักรเสมอ และรวบรวมเป็นหนังสือได้หลายเล่ม หลังจากนั้นพวกเราไปเยี่ยมบ้านของญาติทุกคนในเมืองปอนตออันค

เวลา 17.00 น.พวกเราเดินทางมาที่มหาวิทยาลัยวิทยาการมา (University of Widya Dharma) ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยคาทอลิกของอัครสังฆมณฑลปอนตออันค เป็นสถานที่จัดงานฉลองครบรอบบวชพระสงฆ์ 40 ปี ของคุณพ่อปีเตอร์

โรสตันดี, OFM CAP และคุณพ่อแพ็คทริก ฮาตาดี, OFM CAP ซึ่งจัดโดยอัครสังฆมณฑลปอนตีอานัก พระอัครสังฆราชกาปูชินเยโรม เฮอร์ลันนุส บุมบัง OFM CAP. เป็นประธานพิธีบูชาขอบพระคุณ มี พระสงฆ์ นักบวช และพี่น้องสัตบุรุษมาร่วม จำนวนพอสมควร พิธีเรียบง่าย แต่น่าประทับใจ มีการเลี้ยงอาหารค่ำสำหรับทุกคน และมีการ แสดงบนเวทีของคณะครู เยาวชน และสมาชิก คณะกิจกรรมคาทอลิกต่างๆ บรรยากาศดีเป็น กันเอง มีความยินดีร่วมขอบคุณพระเจ้าร่วมกัน พระสงฆ์ที่นี้ส่วนใหญ่มีชีวิตเรียบง่ายอุทิศตน รับใช้พระเจ้า และรับใช้เพื่อนมนุษย์เป็นพยาน ด้วยชีวิต นี่คงเป็นเหตุผลสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การประกาศข่าวดีเกิดผลเติบโตก้าวหน้า

ขอแนะนำคุณพ่อปีเตอร์ โรสตันดี ท่าน เกิดในเมืองปอนตีอานัก เมื่อวันที่ 6 ธันวาคม ค.ศ. 1942 ปี ค.ศ. 1964 สมัครเข้าบ้านเนรกาปูชิน ปี ค.ศ. 1972 ได้บวชเป็นพระสงฆ์ หลังจากนั้นทาง คณะกาปูชินได้ส่งไปเรียนสังคัมวิทยาที่มหาวิทยาลัย เกรโกเรียน กรุงโรม (1972-1975) เมื่อจบการศึกษา ได้กลับมาเป็นครูใหญ่และอธิการบ้านเนรเล็ก (1976-1979) ต่อมาเป็นเจ้าอาวาสของอาสนวิหาร นักบุญยอแซฟปอนตีอานัก (1979-2003, 2009-2012) เป็นอุปสังฆราชของอัครสังฆมณฑลปอนตีอานัก 19 ปี (1987-2006) ได้รับเลือกเป็นเจ้าคณะ กาปูชิน 2 สมัย (2003-2009) เป็นสมาชิกที่ปรึกษา คณะ 1796-2003, 2006-2009 เป็นผู้ร่วมก่อตั้งและ ดำเนินการมูลนิธิวิद्यคารมาของมหาวิทยาลัย ตั้งแต่ ค.ศ. 1986-ปัจจุบัน เป็นผู้อำนวยการมหา- วิทยาลัยวิद्यคารมา (1987-1994) นอกจากนั้นเป็น จิตตาศิการคณะพลมารี ปี 1982-ปัจจุบัน เป็น จิตตาศิการนักศึกษาคาทอลิก คณะสมาคมสตรี

อินโดนีเซีย ปี 2012 เป็นผู้นำมูลนิธิเซปาตูช่วย เด็กพิการในปอนตีอานัก ฯลฯ ปัจจุบันท่านยัง ทำงานด้านการศึกษา และเป็นสมาชิกที่คณะ ปรึกษาของอัครสังฆมณฑลปอนตีอานัก คุณพ่อ ปีเตอร์ โรสตันดีเคยมาเยี่ยมครอบครัวผู้เขียน ที่เมืองไทยสามครั้ง

เมื่อต้นปีที่แล้ว ค.ศ. 2011 คุณพ่อปีเตอร์ เป็นแผลที่เท้า หมอตรวจพบว่าเป็นเบาหวานด้วย โดยคุณพ่อไม่รู้มาก่อน หมอที่ปอนตีอานักบอก ต้องตัดเท้าเพื่อรักษาชีวิต มีหมอบางคนแนะนำให้ คุณพ่อไปรักษาที่สิงคโปร์ คุณพ่อได้ไปรักษาที่โรงพยาบาลที่สิงคโปร์อยู่สองเดือนกว่าอาการจึงค่อยๆ ดีขึ้น จนหายเป็นปกติ สามารถกลับมาทำงานได้ คุณพ่อปีเตอร์จึงขอขอบคุณพระเจ้าเป็นพิเศษ ในโอกาสนี้ด้วย

วันที่สี่ร่วมฉลองครบรอบการบวชพระ-
สงฆ์ 40 ปีของคุณพ่อปีเตอร์ ไรสต์ตันดีท่ามกลาง
หมู่ญาติ

เช้าวันอาทิตย์ที่ 29 กรกฎาคม 2012 เวลา
07.45 น. คุณพ่อปีเตอร์นำพวกเราออกเดินไป
สักการสถานถ้ำแม่พระ (Marian shrine grotto:
Gua Maria St. Bernadetha, Toho.) อยู่ห่างจากเมือง
ปอนตอานัก 77 กิโลเมตร ต้องใช้เวลาเดินทาง
ประมาณ 2 ชั่วโมง พวกเราหยุดพักแวะถ่ายรูปที่
อนุสาวรีย์เส้นศูนย์สูตรห่างจากเมืองปอนตอานัก
3 กิโลเมตร เป็นสัญลักษณ์ของเมืองปอนตอานัก
ตั้งอยู่ตรงที่ละติจูด 0 องศาหรือตรงกับเส้นศูนย์สูตร
พอดี พวกเราเดินทางต่อผ่านสวนและไร่พริกไทย
ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไร่ยาสูบ และอ้อย ถนนนี้
เป็นเส้นทางไปเมืองกูชิง (Kuching) ต้องใช้เวลา
ประมาณ 6-8 ชั่วโมง เพราะสภาพถนนยังไม่ค่อย

ดีนัก พวกเราแวะเมืองอันจุนกัน (Anjungan) เพื่อ
รับประทานของว่างและซื้อของฝาก ซึ่งส่วนมาก
เป็นอาหารจากทะเลราคาไม่แพง

ประมาณ 10.30 น. พวกเราเดินทางถึง
สักการสถานถ้ำแม่พระ ซึ่งสร้างในสถานที่ที่เป็น
ธรรมชาติสวยงาม เป็นสถานที่ที่แสวงบุญจะมีพิธี
บูชาขอบพระคุณในวันอาทิตย์ตลอดเดือนแม่พระ
ในประเทศอินโดนีเซียมีสักการสถานแม่พระถึง

95 แห่ง หลังจากพวก
เราสวดภาวนากันแล้ว
พวกเราได้รับประทาน
อาหารเที่ยงแบบปิกนิก
ในศาลากลางน้ำบนบ่อ
เลี้ยงปลา จากนั้นพวก
เราเดินทางกลับไปเมือง
ปอนตอานักและไปพักผ่อนที่โรงแรมก็นี

เวลา 17.30 น. พวกเราญาติพี่น้องของ
คุณพ่อปีเตอร์ ไรสต์ตันดีประมาณ 60 คน ได้ไปที่
ร้านอาหารซึ่งเจ้าของเป็นคริสตชนคาทอลิกเป็น
สมาชิกสภาภิบาลของวัด ได้ให้ใช้ห้องพิเศษเพื่อ
ประกอบพิธีบูชาขอบพระคุณฉลองครบรอบบวช
พระสงฆ์ 40 ปีท่ามกลางญาติพี่น้อง หลังพิธีมิสซา
มีพิธีโปรดศีลล้างบาปกับลูกชายของหลานคนหนึ่ง

หลังจากนั้นก็เป็
นเวลาสังสรรค์ร่วมรับ
ประทานอาหารค่ำ
ด้วยกัน มีการถ่ายรูป
เป็นครอบครัว หลาน
คนหนึ่งชื่อ **ทอมมี**
ทัมเพิน (Tommy
Thom pean) เป็นนัก
วาดการ์ตูนลงใน
หนังสือพิมพ์
จากการ์ตาโปสต์มี
เว็บไซต์ของตนเอง
(Thom dean.com)
ได้วาดภาพการ์ตูนให้

คุณพ่อปีเตอร์ ไรสต์ตันดีด้วย หลังจากนั้นมีการ
ถ่ายรูปร่วมกัน การพูดคุยสร้างความสัมพันธ์ต่อกัน
ก่อนที่จะแยกย้ายกลับที่พัก เพราะวันรุ่งขึ้นญาติ

พี่น้องที่มาจากต่างถิ่นส่วนใหญ่จะเดินทางกลับ
กรุงจาการ์ตา เมืองกุดิง หรือสิงคโปร์

วันที่ทำเดินทางจากเมืองปอนตออันคไป ยังสิงคโปร์

วันจันทร์ที่ 30 กรกฎาคม 2012 เวลา
05.30 น. ผู้เขียนได้ไป

ร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ
ที่อาสนวิหารนักบุญ
ยอแซฟมีสัตบุรุษมาร่วม
พิธีมากพอสมควร หลัง
พิธีมีโอกาสคุยกับคุณพ่อ
เจ้าอาวาส ท่านเล่าว่า
อาสนวิหารได้สร้าง มา
ตั้งแต่ ค.ศ. 1909 จะ
ปรับปรุงใหม่ราคา

ใกล้เคียงกับการสร้างใหม่ ทางอัครสังฆมณฑลจึง
ตัดสินใจสร้างใหม่ให้สามารถบรรจุคนได้ประมาณ
2000 คน มีชั้นสำหรับจอดรถด้วย ค่าใช้จ่าย
ประมาณ 240 ล้านบาท มีคณะกรรมการจัดหาทุน
ผู้ว่าเขตกาลิมันตันคนปัจจุบันเป็นคริสตชน
คาทอลิก รัฐบาลจึงได้ร่วมช่วยสนับสนุนการเงิน
ในการก่อสร้างด้วย การก่อสร้างอาสนวิหาร
นักบุญยอแซฟหลังใหม่จะเสร็จปลายปี 2012 นี้

เวลาประมาณ 09.30 น.พวกเราเดินทาง
ไปสนามบินสุปาตีโน คุณพ่อปีเตอร์ โรสตันดีและ
ญาติบางคนมาส่งพวกเราถึงสนามบิน พวกเราเข้าสู่
สนามบิน แต่ต้องรออยู่ที่สนามบินหลายชั่วโมง
เพราะเครื่องบินเลื่อนเวลาเวลา 15.30 น. เครื่องบิน
สายการบินบาตาเวียบินสู่สิงคโปร์ใช้เวลาประมาณ
1 ชั่วโมงก็ถึงสนามบินทางใต้เวลาประมาณ 15.30 น.
ตามเวลาในสิงคโปร์ คุณแอนดรูว์นำผู้เขียนไป
เยี่ยมบ้านของคุณยอห์นเตียว (John Teo) ที่อยู่ใน

เขตใจกลางเมือง บนถนนเดพอท (Depot road)
เป็นบ้านห้องชุดอยู่ชั้นสิบ ที่ตกแต่งอย่างดี
คุณยอห์นเตียวมีบริษัทรับปรับปรุงบ้านหรือ
อาคารใหม่ คุณยอห์นเตียวได้แบ่งปันวิธีการรักษา
สุขภาพให้แข็งแรงและนำพวกเราไปรับประทานอาหาร
อาหารค่ำที่ตลาดใกล้
บ้านพัก หลังจากร่ำลา
ครอบครัวของคุณ
ยอห์นเตียวแล้ว คุณ
แอนดรูว์นำพวกเรา
ไปเข้าชมสวนสัตว์
เปิดไนท์ซาฟารีของ
สิงคโปร์ (Night
Safari) มีนักท่องเที่ยว
มาชมมากพอสมควร

พวกเราได้เดินชมการแสดง ชมสัตว์ต่างๆ ในยาม
ค่ำคืนใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง ก่อนกลับไปพัก
ที่บ้านคุณแอนดรูว์

วันที่หกของการเดินทางเยี่ยมสิงคโปร์

วันอังคารที่ 31 กรกฎาคม 2012 หลังจาก
รับประทานอาหารเช้าแล้ว พวกเราไปเดินชมชุมชน
ใกล้บ้านของคุณแอนดรูว์ ดูชีวิตชาวบ้านที่นี่ ที่อยู่
อาศัยตลาด ร้านสรรพสินค้า ซื้ของฝากบ้าง และ
ไปเดินชมวงเวียนสวนสาธารณะ (Sarangoon
Garden) ซึ่งเป็นวงเวียนเก่าแก่ของสิงคโปร์ จากนั้น
พวกเรากลับบ้านพักเพื่อเตรียมตัวประมาณ 10.00 น.
พวกเราเดินทางไปเกาะเซนต์โตซา (Santosa) ซึ่ง
เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของสิงคโปร์ ซึ่งรวบรวม
สถานบันเทิงต่างๆ ไว้ด้วยกัน เช่น Universal Studio,
Resort World Santosa, สวนสนุก เป็นต้น เนื่องจาก
คุณแอนดรูว์เป็นผู้ชำนาญเรื่องอาหาร วันนี้นำ
พวกเรามารับประทานอาหารกลางวันภัตตาคารที่

มีชื่อ “Singapore Seafood Republic” คุณแอนดรูว์
เล่าว่า ประเทศสิงคโปร์ไม่ได้ผลิตวัตถุดิบสำหรับ
การปรุงอาหาร ต้องสั่งซื้อมาจากประเทศต่างๆ แต่
ชาวสิงคโปร์มีวิธีการจัดการ การปรุงที่ดีให้มีรสชาติ
ดี ให้เป็นอาหารดีมีประโยชน์ถูกอนามัย จึงได้รับ

ความนิยม บริษัทนี้ได้
ไปเปิดภัตตาคารแบบ
นี้ในหลายประเทศ
รวมทั้งที่กรุงเทพฯ
ด้วย

หลังจากรับประทานอาหารกลางวันแล้ว
พวกเราเดินชมเมอร์ไลออนหรือสิงโตทะเลที่เป็น
สัญลักษณ์ประจำชาติของสิงคโปร์ จากนั้นพวก
เราแวะไปเยี่ยมบ้านของหลานคนหนึ่งชื่อ เบนนา
ซึ่งแต่งงานกับรูบินมีลูกสาวชื่อโจเอล รูบินทำงาน
กับองค์การโทรศัพท์ของสิงคโปร์ เบนนาเปิด
โรงเรียนอนุบาลแบบมอนเตสซอรี (Montessori)
ที่บ้านเกิดในเมืองปอนตอานัคได้ 5 ปีแล้วได้รับ
ความนิยมมาก กำลังเตรียมจะขยายไปตั้งในสถาน
ที่ใหม่ในปีการศึกษาหน้า จึงต้องเดินทางไปมา
ระหว่างสิงคโปร์ และเมืองปอนตอานัค

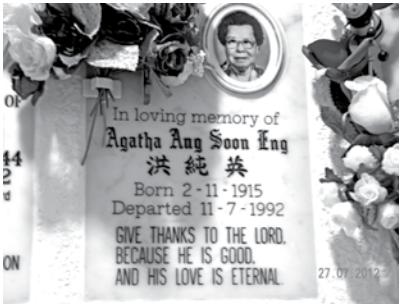
หลังจากนั้นพวกเรารีบเดินทางไปวัด
พระเยซูคริสต์เจ้าทรงกลับคืนชีพ (Church of The

Risen Christ) เนื่องจากคุณแมรีอากิมซึ่งเป็น
น้องสาวของคุณแอนดรูว์ได้บอกนัดให้ผู้เขียนไป
ร่วมประกอบพิธีขอบพระคุณกับคุณพ่อโยฮัน
ชิมเวลา 18.00 น. มีสัตบุรุษมาร่วมพิธีจำนวนมาก
ผู้เขียนเคยรู้จักคุณพ่อโยฮัน ชิม เมื่อ 17 ปีที่แล้ว
คุณพ่อเป็นเจ้าของาวาสวัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์
คุณพ่อบอกว่า วัดเดิมมีสัตบุรุษ 5,000 คน วัดใหม่
นี้มีสัตบุรุษ 8,000 คน มีภารกิจมากขึ้น ครอบครัว
ของคุณแมรี สามีคือคุณวิลเลียม และลูกชาย
ฟรังซิสได้ถ้ายรูปร่วมกันหน้าวัด แอนน้องสาว
คนเดียวของฟรังซิสติดธุระไม่ได้มา จากนั้นพวก
เราไปรับประทานอาหารค่ำด้วยกัน เมื่อ 17 ปีที่
แล้วฟรังซิสซึ่งเป็นหลานได้รับศีลมหาสนิท
ครั้งแรก ผู้เขียนและคุณพ่อไซโยได้มาร่วมพิธีใน
ครั้งนั้นด้วย ปัจจุบันฟรังซิสทำงานเป็นช่างทหาร
อากาศได้ปรับการฝึกอบรมการซ่อมบำรุงเครื่องบิน
เฮลิคอปเตอร์สูตรรุ่นใหม่ จากประเทศสหรัฐ
อเมริกาเป็นเวลา 3 ปี เพิ่งกลับสิงคโปร์ได้ไม่นาน
ฟรังซิสได้เล่าประสบการณ์ชีวิตในการฝึกอบรม
ที่อเมริกาให้ฟัง หลังจากรับประทานอาหารเสร็จ
ฟรังซิสได้ขอตัวเพื่อจะได้ไปร่วมแบ่งปันพระวาจา
กับเพื่อนๆ ที่วัด เพราะไม่ได้พบกับเพื่อนๆ หลาย
ปี ผู้เขียนรู้สึกชื่นชมยินดีที่เห็นฟรังซิสยังคงดำเนิน
ชีวิตคริสตชนอย่างรื้อรอนในสังคมสมัยใหม่ในยุค
ปัจจุบัน จากนั้นคุณวิลเลียมและแมรีได้นำเราไป
เยี่ยมบ้านพักเป็นห้องชุดอยู่ชั้น 16 ที่ถนนโฮงก้ง
(Hougang Street) คุณวิลเลียมเคยทำงานธนาคาร
ปัจจุบันทำงานบริษัทจัดการประชุมหรือสัมมนา
คุณวิลเลียมนำรูปภาพเก่าๆ เมื่อ 17 ปีก่อน และ
หนังสือพิมพ์อุดมสารที่ผู้เขียนเขียนเกี่ยวกับการ
เดินทางมาสิงคโปร์ คุณวิลเลียมให้เพื่อนคนไทย
ช่วยแปลเป็นภาษาอังกฤษมาให้ชม พวกเราได้

แต่เช้า ผู้สูงอายุและแม่บ้านจะมาออกกำลังกายด้วยกัน รับประทานอาหารเช้าตามร้านอาหารก่อนจะไปซื้อของหรืออาหารที่ตลาดเพื่อนำกลับบ้านพัก

เวลาประมาณ 09.30 น. พวกเราออกเดินทางไปสู่สถานวัดพระตรีเอกภาพเพื่อสวดภาวนาให้ป่าอาคาทาสองตนเองมารดาของแอนดรูว์ เวะเยี่ยมโรงเรียนสอนภาษาจีนของวัดแม่พระบังเกิดที่ป่าอาคาทาสองตนเองสอนอยู่ 38 ปี ป่าอาคาทาสองได้มาร่วมพิธีบวชพระสงฆ์

สนทนากัน และได้สวดภาวนาร่วมกันก่อนจะลาจากกัน กลับไปพักที่บ้านของคุณแอนดรูว์

วันที่เจ็ดวันสุดท้ายการเดินทางจากสิงคโปร์ถึงกรุงเทพฯ

วันพุธที่ 1 สิงหาคม 2012 ผู้เขียนไปวัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์เพื่อร่วมถวายบูชาขอบพระคุณกับคุณพ่อเจ้าอาวาส คุณพ่อโยฮันบอสโก เปเรียรา (Fr. John Bosco Pereira) หลังจากนั้นพวกเราไปรับประทานอาหารเช้าที่ชุมชนใกล้เคียงอีกแห่งหนึ่ง เพื่อเยี่ยมชมบรรยากาศความเป็นอยู่ของคนสิงคโปร์ คนหนุ่มสาวจะต้องรีบไปทำงาน

ของผู้เขียนในปี ค.ศ. 1979 ด้วย พวกเราเวะที่สุสานอีกแห่งหนึ่งเพื่อสวดภาวนาให้กับโยเซฟ โชลลีเชียงบิดาของคุณแอนดรูว์ และเวะสวดภาวนาให้กับคุณดิลิส อูซุฮาร์ภรรยาของคุณแอนดรูว์ที่จากไปเมื่อ 3 ปีที่แล้ว คุณแอนดรูว์มีบุตรสาวชื่อ เคนนิสปัจจุบันทำงานฝ่ายประชาสัมพันธ์ของสนามบินหางโจวได้เดินทางไปกรุงปักกิ่งที่คุณแอนดรูว์มีบุตรชายสองคนชื่อเดวิดเพ็งเรียนจบวิศวะสิ่งแวดล้อมได้เดินทางไปพักผ่อนในยุโรป และคนเล็กชื่อด็องกำลังอยู่ช่วงการฝึกวิชาทหาร พวกเราเวะศูนย์สื่อมวลชนและหนังสือของอัคร-

สังฆมณฑลสิงคโปร์ที่อยู่คือ 2 Highland road.#01-02,Singapore549102 News) www.catholicnews.sg เจ้าหน้าที่ได้แนะนำหนังสือและสื่อที่น่าสนใจ เช่น หนังสือประวัติพระศาสนจักร ของสิงคโปร์ (Going Forth:The Catholic Church in Singapore 1819-2004)

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับประเทศสิงคโปร์ สาธารณ รัฐสิงคโปร์เป็นประเทศเล็กมีพื้นที่699.4 ตารางกิโลเมตร เล็กกว่ากรุงเทพฯ ประมาณ 2.2 เท่า (กรุงเทพฯ มีพื้นที่ 1568.7 ตารางกิโลเมตร) มีประชากร 5 ล้านคน ใช้ภาษาอังกฤษ มาเลย์

จีนกลางและทมิฬ ชาวสิงคโปร์ 100 คนจะเป็น ชาวจีน 74 คน มาเลย์ 14 คน อินเดีย 9 คน อื่นๆ 3 คน ชาวสิงคโปร์นับถือ ศาสนาพุทธ 42.5% อิสลาม 14.9% คริสต์ 14.6% (คริสต์คาทอลิก 189,094 คน) มีชุมชนวัดคาทอลิก 31 แห่ง สิงคโปร์มีทรัพยากร ธรรมชาติไม่มาก ประเทศจึงเน้นการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์มาก ให้มีความรู้ มีระเบียบวินัย มีความขยัน ซื่อสัตย์ มีประสิทธิภาพในการทำงาน ทำให้ประเทศสิงคโปร์มีความก้าวหน้าใน ด้านเศรษฐกิจ รัฐบาลและข้าราชการมีความ ซื่อสัตย์ ทำงานเพื่อประชาชน และผลประโยชน์

ส่วนรวม สำหรับคริสตชนคาทอลิกสิงคโปร์ สังเกตเห็นว่าส่วนใหญ่มีความศรัทธาไปวัดกันมาก แม้ในวันธรรมดาหลายคนไปร่วมพิธีบูชาขอบ-พระคุณ หลายคนไปภาวนาในวัดน้อยซึ่งเปิด ตลอดเวลากลางวันเพื่อนมัสการพระเยซูคริสตเจ้า ในศีลมหาสนิท

เวลาเที่ยงคุณแอนดรูว์ได้ไปส่งพวกเราที่ สนามบินชางจี พวกเราพร้อมรับประทานอาหาร กลางวันด้วยกัน หลังจากนั้นพวกเราไปรอภายใน สนามบิน เวลา 16.00 น. เครื่องบินโบอิง 777-200 ของสายการบินสิงคโปร์แอร์ไลน์ที่ SG976 นำ

พวกเราเดินทางจากสนามบินชางจี (Changi Airport) กลับสู่กรุงเทพฯ อย่างปลอดภัยใช้เวลา 17.25 น.

ขอขอบคุณพระเจ้า ขอขอบคุณทุกคน ที่มีส่วนช่วยในการเดินทางครั้งนี้ให้ดำเนินไปด้วย ดี ช่วยเพิ่มความเชื่อศรัทธาในพระเจ้า ช่วยสร้าง ความสัมพันธ์กับญาติพี่น้องและกับบรรดาคริสต-ชนในพระศาสนจักรในประเทศอินโดนีเซียและ สิงคโปร์มากยิ่งขึ้น ขอขอบคุณผู้อ่าน และขอ พระเจ้าอวยพรทุกคน

จากถ้ำลวารีโอ ผู้กาลหว่าร์ และการมาถึงของชื่อ

วัด...แม่พระลูกประคำ

องข้างทางริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ที่อดีตเป็นเหมือนดั่งเส้นเลือดใหญ่ของประเทศไทย มีตึกสูงสวยงามมากมาย มีสถานที่สำคัญๆ ในอดีต บ่งบอกถึงวัฒนธรรม ความเจริญอันมีมาช้านาน ที่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยานี้เอง ยังมีวัดคาทอลิกบางวัด อยู่ร่วมอวดความสวยงามริมฝั่งเจ้าพระยานั้นด้วย

วัดแม่พระลูกประคำ หรือเรารู้จักในชื่อว่า “วัดกาลหว่าร์” ปัจจุบันยังเป็นวัดคาทอลิกอันซีนบางกอกด้วย คือวัดที่เราหมายถึง เพราะไม่ใช่แค่เพียงความสวยงามที่ปรากฏเท่านั้น แต่เรื่องราวความเป็นมาก็น่าสนใจไม่น้อย

วัดแม่พระลูกประคำ กาลหว่าร์ กำเนิดขึ้นโดยกลุ่มชนชาวโปรตุเกสที่นับถือศาสนาคริสต์

นิกายโรมันคาทอลิกที่หลังจากประเทศไทยได้เสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่ 2 ให้แก่ประเทศพม่าในปี ค.ศ. 1767 / พ.ศ. 2310 ชาวโปรตุเกสกลุ่มนี้ได้อพยพมาตั้งถิ่นฐานใหม่อีกครั้งที่บริเวณตลาดน้อยริมฝั่งเจ้าพระยาด้านทิศตะวันออก หลังจากนั้นจึงได้ร่วมกันสร้างวัดนี้ขึ้นในปี ค.ศ. 1786 / พ.ศ. 2329 และให้วัดนี้ว่า “วัดถลาริโอ” เนื่องจากว่าที่ด้านหลังวัดเป็นสุสานและมีหลักกางเขนตั้งอยู่ ชาวชนให้ที่นี่ถึงชื่อภูเขาที่พระเยซูเจ้าถูกตรึงกางเขนจึงใช้ชื่อเดียวกันว่า “ถลาริโอ”

คนไทยเมื่อออกเสียงชื่อวัดแห่งนี้จะออกเสียงเพี้ยนไปจนกลายเป็น “วัดกาลหว่าร์” แต่ชื่อไทยอย่างเป็นทางการคือ “วัดพระแม่ลูกประคำ” ซึ่งได้ชื่อนี้มา หลังจากที่มิชชันนารีชาวจีนผู้หนึ่งที่นับถือ

ศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก มาบูรณะวัด
แห่งนี้ หลังจากที่ได้สร้างได้ประมาณ 60 ปี ชื่อวัด
แม่พระลูกประคำก็ถูกเรียกให้เป็นชื่อของวัดนี้ไป
โดยปริยาย

วัดกาลหว่าร์ หลังปัจจุบันถือเป็นวัดหลัง
ที่สามตั้งอยู่ในบริเวณโรงเรียนกุหลาบวิทยา สร้าง
ในปี ค.ศ. 1891 / พ.ศ. 2434 แล้วเสร็จในปี ค.ศ.
1898 / พ.ศ. 2441 ในสมัยรัชกาลที่ 5 มีลักษณะ
สถาปัตยกรรมเป็นแบบโกธิคเป็นอาคารสูงสง่า
ซึ่งถ้าย้อนกลับไปในช่วงเวลานั้นจะเป็นศิลปะที่
นิยมมากที่สุด

ลักษณะวัดเป็นอาคารผนังก่ออิฐใช้ปูน
แบบโบราณ โดยไม่ใช้เหล็กและเสาเข็ม ด้านใน
ตรงส่วนที่เป็นเพดานมีดาวประดับอยู่บนท้องฟ้า
เป็นสัญลักษณ์แตกต่างกันไป มีกระจกสีอยู่รอบๆ
ซึ่งบอกเล่าเรื่องราวในคัมภีร์ทั้งพันธสัญญาเก่า
และพันธสัญญาใหม่

วัดกาลหว่าร์ เป็นหนึ่งในไม่กี่วัดที่ยังคง
มีมิสซาภาษาจีนอยู่และยังมีมิสซาวนอาทิตย์ที่คน
ส่วนใหญ่ชอบเรียกว่ารอบเก็บตกคือดีที่สุดแล้ว
ถ้าเทียบกับวัดอื่นๆ ในกรุงเทพฯ คือ 19.30 น.
ความงามของวัดคาทอลิกคงไม่ปรากฏให้เห็นแต่
เพียงภายนอกเท่านั้น เพราะเมื่อมีโอกาสได้ไปเยี่ยมชม
แล้วมีเวลานิ่งสงบ ค่อยๆ มองความงาม ค่อยๆ
ซึมซับร่องรอยของอดีตเหล่านั้น เราอาจจะกลับ
ออกมาพร้อมกับความเชื่อความศรัทธาที่มากขึ้น
ไปกว่าเดิม

วัดกาลหว่าร์ ตั้งอยู่ที่ริมน้ำเจ้าพระยา
ใกล้ๆ กับสำนักงานเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพ
มหานคร ปัจจุบัน **คุณพ่อไพฑูรย์ หอมจินดา** เป็น
เจ้าอาวาส **คุณพ่ออิทธิพล ศรีรัตนะ** เป็นผู้ช่วย
เจ้าอาวาส กำหนดเวลาพิธีบูชาขอบพระคุณ

วันอาทิตย์ ภาษาไทย เวลา 08.00 น., 19.30 น.
ภาษาจีน เวลา 10.00 น. วันจันทร์ถึงวันเสาร์ พิธี
บูชาขอบพระคุณ เวลา 19.30 น. ผู้สนใจสามารถ
สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ โทร. 0-2266-
4849, 0-2236-2727 หรือลองเข้าไปชมที่เว็บไซต์
www.rosary.catholic.or.th

ครั้งหน้าเดือนธันวาคม พาไปชมวัดไหน
ดี ใครอยากให้นะนำวัดไหน ส่งจดหมายมาคุย
กัน พบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ

สิ่งที่ยึดถือประจำใจคือ สอนเด็กเราก็ต้องรักเด็กๆ เหมือนลูกหลาน!

คุณครูยาย วันเพ็ญ อุณหสุต

เคล็ดลับ คือรักเด็ก ทั้งชีวิตมอบให้ลูกศิษย์

ขอลองได้ไปตามเสียงเพลง โรงเรียนธิดานุเคราะห์ ขอแนะนำครู
ผู้อาวุโส ผู้รักอาชีพครูเหมือนรักชีวิตตน “ครูวันเพ็ญ อุณหสุต” อายุ 79 ปี
นับถือศาสนาพุทธ คนหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา บิดาชื่อ หลวงชัยนรงค์
ภักดีและมารดาชื่อ อนงค์ อุณหสุต เป็นลูกคนที่ 4 ในจำนวน 9 คน
เริ่มชีวิตครู สอนเรียนอยู่ที่โรงเรียนธิดานุเคราะห์ มานาน 57 ปี!
“โอ้พระเจ้า!” หลายคนยังไม่เกิด

ในโรงเรียนเป็นผู้อาวุโสที่สุดแล้ว เป็น “คุณครูยายแล้ว!”

เคยสอนคณิตศาสตร์ สังคม ประวัติศาสตร์ ตั้งแต่ธิดาคนแรก เป็นซิสเตอร์มาเรีย บันโด
คณะซาเลเซียน วันนี้เป็นคุณย่า คุณยายของนักเรียน สอนตั้งแต่รุ่นพ่อแม่ และรุ่นลูก รุ่นหลานแล้ว
ดูแลทั่วไป

เริ่มแรกโรงเรียนเปิดสอนถึงชั้น ป.7 มีนักเรียน 700 คน ผ่านมาถึงวันนี้ ถึงชั้น ม.6 มีนักเรียน
2,900 คน เป็นโรงเรียนหญิงล้วน

ในฐานะที่อยู่กับโรงเรียนมาทั้งชีวิต ได้เห็นการพัฒนาของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ในทุกๆ ด้าน
มาถึงปัจจุบัน ความเจริญก้าวหน้า ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ ซึ่งทำให้ชีวิตครูเอง ก็ต้องปรับตัวด้วย
เช่นกัน

ชีวิตครูที่ผ่านมารู้สึกอบอุ่น ได้รับความรัก ความเป็นกันเองจากผู้ใหญ่ และเพื่อนครูเสมอมา
ดังนั้น เมื่อถามว่า มีอุปสรรคอะไรบ้าง คำตอบคือ “ไม่มี”

สำหรับเด็กเกร หนีเรียนก็มีบ้าง เราก็เรียกพ่อแม่ ผู้ปกครองมาพูดคุยเพื่อช่วยเด็ก ส่วนใหญ่
ก็ไม่มีปัญหาอะไรหนักๆ คือเกรตามประสาเด็กวัยรุ่น

อยู่มาแห่งเดียวไม่เคยคิดย้ายไปไหน เพราะรู้สึกประทับใจซิสเตอร์ที่มาดูแล ท่านเป็นคน
ยุติธรรม เป็นคนมีใจดี มีเมตตาต่อครู ผู้ปกครอง คนไหนเจ็บป่วยก็คอยดูแล ไปเยี่ยมเยียน รวมทั้ง
ผู้ปกครองด้วย ปัจจุบันซิสเตอร์นิภา ระงับพิษ เป็นอธิการ

เมื่อมองดูเด็กรุ่นใหม่กับสมัยก่อน สิ่งที่แตกต่างอย่างเห็นได้ชัดคือ นักเรียนในปัจจุบัน มีความ
สามารถใช้สื่อเทคโนโลยีได้รวดเร็ว เก่งมากแต่น่าเป็นห่วงในกรณีที่พวกเขาไม่ได้เลือกใช้สื่อเทคโนโลยี
อย่างมีวิจารณญาณ เป็นเหมือนดาบสองคม ที่นำภัยมาสู่ชีวิตของตนเอง

แม้อายุจะมากแล้ว แต่ใจยังรักชีวิตครู เพราะอาชีพครู เป็นชีวิตของครู โดยส่วนตัวแล้ว
เป็นคนรักเด็ก เห็นเด็กสอนเขาเติบโตเจริญก้าวหน้า ครูก็มีความสุข ถ้าจะให้เป็นครูต่อไป ก็จะยินดี
อยู่ไปเรื่อยๆ จนทำไม่ไหว

สิ่งที่ยึดถือประจำใจคือ สอนเด็กเราก็ต้องรักเด็กๆ เหมือนลูกหลาน! ❀

ภัยจากธรรมชาติยังไม่ร้ายเท่า ภัย ม นุ ษ ย์

มิ ส ชั น น า ริ ฎ ก ว า ง ย า พิ ษ

ข้าพเจ้าขอกล่าวคำนี้ โดยไม่คำนึงถึงผู้สงสัยจำนวนมาก
ที่เชื่อว่า...การตายอย่างกะทันหันของคุณพ่อแองก์
และคุณพ่อแบรงโด เป็นการมุ่งร้าย

มิสชันนารีแต่ละองค์ที่ตัดสินใจเดินทางไปประกาศข่าวดียังประเทศต่างๆ ต่างทำใจไว้ว่าคงไม่มีวันได้กลับไปบ้านเกิดเมืองนอนอีก ครั้งหนึ่งเสียชีวิตระหว่างเดินทาง จากเรือเจอพายุ หรือเรือล่ม รวมทั้งภัยจากมนุษย์ ครั้งนี้ขอนำเสนอเรื่องราวที่เกิดขึ้นเมื่อ 350 ปีมาแล้ว เป็นเหตุการณ์ที่เกิดในโคชินจีน (ประเทศเวียดนาม)

มิสชันนารีอาจจะตายระหว่างทาง ถ้าใจไม่กล้าก็คงไม่ได้มา ครั้งนี้ขอนำเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับมิสชันนารีด้วยน้ำมือของผู้ที่ปองร้ายต่อคณะมิสซังต่างประเทศรุ่นแรกๆ ที่เดินทางมาทำงานในเอเชีย นอกจากจะต้องเผชิญกับอันตรายจากการเดินทางและความยากลำบากในการดำรงชีวิตแล้ว ยังจะต้องเสียชีวิตจากการถูกลอบทำร้ายต่างๆ นานา ทำให้การประกาศข่าวดีมีอุปสรรคและต้องประสบปัญหามากมาย

เดือนธันวาคม ค.ศ.1670 และเดือนมกราคม ค.ศ.1671 พระคุณเจ้าลึงแบร์ตได้รับข่าวน่าเศร้าที่กรุงศรีอยุธยา คือการสูญเสียคุณพ่ออังตวน แองก์ และคุณพ่อปีแอร์ แบรงโด อย่างกะทันหัน คุณพ่อทั้งสองเสียชีวิตในเวลาไล่เลี่ยกัน ถึงแม้จดหมายเหตุมิสซังจะไม่ได้กล่าวถึงแต่สภาพแวดล้อมการตายของคุณพ่อทั้งสองมีพิรุณมาก

คุณพ่อเบนิน วาเชต์ รายงานว่า

“ธรรมชาติทั้งสองมีสุขภาพดี มีชื่อเสียงด้านความศักดิ์สิทธิ์ สัมปวายในเวลาไล่เลี่ยกันจนเกือบจะเป็นวันเดียวกันทั้งสองอยู่ห่างกันเพียง 5 ลี (20 กิโลเมตร) แต่ไม่สามารถช่วยเหลือกันได้ คุณพ่อวาเชต์และพวกคริสตังเชื่อว่าคุณพ่อทั้งสองถูกวางยาพิษ อาจจะเป็นคนรับใช้ของนายขोनแห่งไม้กางเขนที่หลบหนีไปหลังจากทำเรื่องเลวร้ายนี้ ไม่มีใครสงสัยเรื่องการวางยาพิษ เพราะหลังจากคุณพ่อทั้งสองตาย อาการที่แสดงว่าถูกยาพิษปรากฏตามร่างกายของท่าน มนุษย์อาจหลงเข้าใจผิดได้ แต่พระเป็นเจ้าเพียงผู้เดียวที่ทรงทราบความจริง”

ปีต่อมาคุณพ่อยีการ์ตซึ่งพระคุณเจ้าลึงแบร์ตพาไปโคชินจีนเพื่อไปแทนธรรมชาติที่เสียชีวิต ได้เป็นผู้รับรองข้อสงสัยเหล่านี้ ท่านเขียนไว้ว่า

“ข้าพเจ้าขอกล่าวคำนี้โดยไม่คำนึงถึงผู้สงสัยจำนวนมากที่เชื่อว่า การตายอย่างกะทันหันของคุณพ่อแองก์และคุณพ่อแบรงโดเป็นการมุ่งร้าย เราทราบว่ามีบางคน que แสดงตัวเป็นปรปักษ์ต่อธรรมชาติที่เสียชีวิต และพูดถึงพระสงฆ์โคชินจีนในทางไม่ดี ได้แสดงตัวว่าพวกเขาสามารถหักไม้

ตะบองได้ 2 อันแล้ว (หมายถึงธรรมทูตที่รักทั้งสองของเรา) ซึ่งเป็นผู้ค้าเงินพระสงฆ์โคชินจิ้น ต่อมาพระสงฆ์เหล่านั้นได้ไปเชิญไม้เท้าที่แข็งแรงกว่าจากสยามซึ่งไม่สามารถตัดได้ง่ายๆ เหมือนไม้ตะบองอันอื่น ส่วนโยเซฟและลูกัส (พูดถึงพระสงฆ์โคชินจิ้นสององค์อย่างดูหมิ่นและไม่ให้เกียรติเลย) ได้วางท่านไว้ใต้ฝ่าเท้าและจะบดท่านเหมือนปูนที่ใช้ก่อสร้าง”

ค.ศ.1673 นาวาเอกชาวอังกฤษได้เป็นพยานรับรองเรื่องการวางยาพิษนี้

ต้น ค.ศ.1670 คุณพ่อหลุยส์ เซอเวรีย ถูกลักพาตัวไปจากเขมร หลังจากถูกขังคุกและถูกทรมานที่มากเกินเวลา 4 เดือน ต่อมาถูกย้ายไปเมืองแก้ว ที่นั่นหัวหน้าศาสนาสั่งให้ปล่อยตัวท่านโดยไม่ต้องพิสูจน์ความบริสุทธิ์ ตั้งแต่นั้นมาท่านถูกกักบริเวณให้อยู่เฉพาะในอารามนักบวชคณะ “เทียน” ตามคำสั่งของอุปราช

เดือนมีนาคม ค.ศ.1671 สองเดือนหลังจากคุณพ่อแบรงโคมรณภาพ พระสงฆ์ชาวตั้งเกีย 2 องค์ คือคุณพ่อยอห์น เว้ และคุณพ่อฟิลิป ญาน ลัมป่วยหลังจากรับประทานอาหารในบ้านของคริสตังที่แยกตัวออกจากพระศาสนจักร พระสงฆ์องค์แรกเสียชีวิตอีก 6 วันหลังจากรับประทานอาหาร ได้พบจุดน้ำพุร้อนบนคอและหน้าอก ส่วนองค์ที่สองได้กินยากำจัดพิษซึ่งสามารถต้านพิษได้บ้างและมีชีวิตอยู่อีกหนึ่งปีก่อนจะมรณภาพวันที่ 27 ตุลาคม ค.ศ.1672

คุณพ่อลูกา เบน และคุณพ่อโยแซฟ ครัง พระสงฆ์โคชินจิ้น ทราบถึงอันตรายที่เกิดขึ้นเมื่อล้างบาปให้คนต่างศาสนาที่สมัครใจเป็นคริสตังแล้ว หลังจากคุณพ่อทั้งสองมรณภาพ พระสงฆ์โคชินจิ้นสององค์นี้ได้ตัดสินใจไปขอความช่วยเหลือจากพระคุณเจ้าลัมแบร์ตที่กรุงศรีอยุธยา

เมื่อทราบข่าวว่าพระศาสนจักรโคชินจิ้น

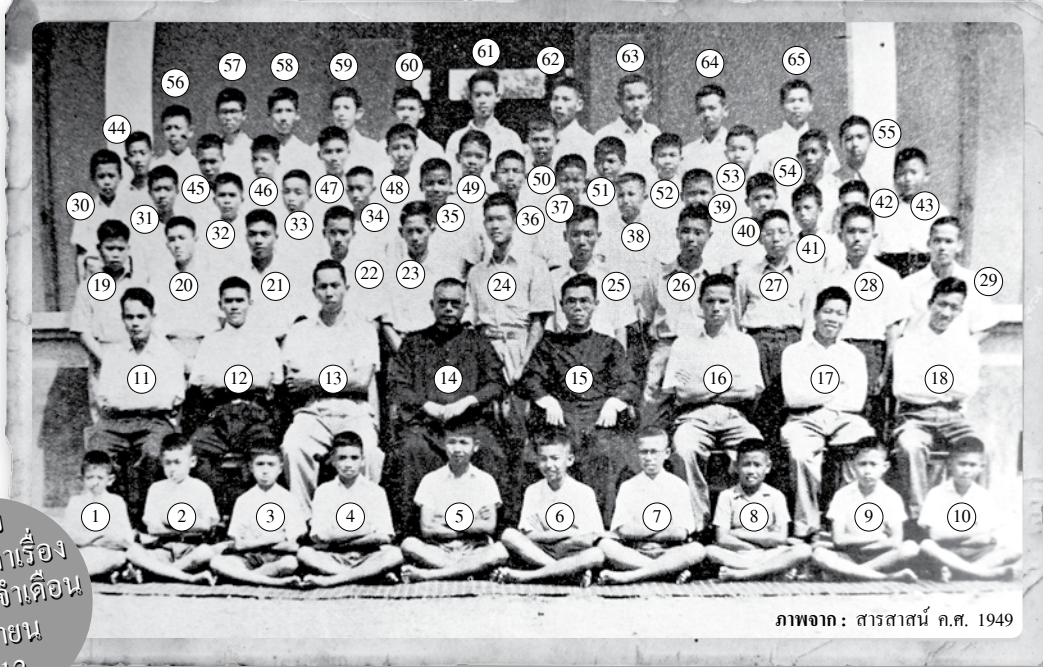
กำลังตกอยู่ในอันตราย และคริสตังโคชินจิ้นต้องการความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนเนื่องจากไม่มีพระสงฆ์คอยดูแล พระคุณเจ้าลัมแบร์ตในฐานะประมุขมิสซังโคชินจิ้น ได้ตัดสินใจเดินทางไปโคชินจิ้นพร้อมกับพระสงฆ์โคชินจิ้นและธรรมทูต 2 องค์ คือ คุณพ่อกีโยม มาโฮต์ และคุณพ่อโกลด์กียาร์ต

คุณพ่وماโฮต์จะเดินทางไปกับพระคุณเจ้า และเข้าประเทศอย่างลับๆ ส่วนคุณพ่อกียาร์ตจะไปแบบฆราวาสในฐานะผู้ช่วยเหลือชาวฝรั่งเศส ชื่อนายโมรียอง ที่มากรุงศรีอยุธยาและพยายามเดินทางไปค้าขายในโคชินจิ้น

เมื่อได้รับพระบรมราชานุญาตจากสมเด็จพระนารายณ์ให้เดินทางออกจากสยามได้ ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่าย พระคุณเจ้าลัมแบร์ตแต่งกายแบบฆราวาสลงเรือที่ต่อโดย “ไม่ใช่ตะปู ไม่ใช่เชือก ไม่ใช่เหล็ก ไม่มีใบเรือ และไม่มีคนนำร่อง” ซึ่งเกือบจะสูญหายไปนพายุอันน่าสะพรึงกลัว

คงต้องขอบเพียงเท่านี้แต่เรื่องราวยังมีต่ออีกในฉบับหน้า เป็นเรื่องเกี่ยวกับพระคุณเจ้าลัมแบร์ต และเป็นเรื่องที่ต้องบอกว่า “สวรรค์มีตา” พระเจ้าทรงมีวิธีการของพระองค์ คนทำดีย่อมได้ดี คนไม่ดีต้องรับโทษ! ๕

ข้อมูลอ้างอิง พระสังฆราชปิแอร์ ลัมแบร์ต เดอ ลา ม็อตต์ ผู้ร่วมก่อตั้งคณะมิสซังต่างประเทศ และผู้ก่อตั้งคณะภคินีรักกางเขน ค.ศ.1624-1679, คุณพ่อโรแบร์ต โกสเด ถอดความจาก “Aux sources des Missions Étrangères Pierre Lambert de la Motte 1624-1679” เขียนโดย มาตามฟรังซัวส์ โฟกองเนต์-บือเชอแลง, กรุงเทพฯ, 2012

ภาพจาก : สารสาสน์ ค.ศ. 1949

เฉลย
ภาพเก่าเล่าเรื่อง
ฉบับประจำเดือน
กันยายน
2012

ขอขอบคุณ

พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู • คุณพ่อทศไนย์ คมกฤส • คุณพ่อจำเนียร กิจเจริญ
ที่กรุณาช่วยเฉลยชื่อบุคคลในภาพ

ผู้ได้รับของที่ระลึกคือ คุณอรยา การุณยकर

จากซ้าย เรียงตามหมายเลข

1. คุณพ่อชุมพา กุรัตน 2. บุญช่วง แซ่ไข่ 3. อัสนัย ปิ่นรัตน์ 4. ศิลา ตริกุล 5. คุณพ่อคมทวน มุ่งสมหมาย 6. คุณพ่อจำเนียร กิจเจริญ
7. คุณพ่อทศไนย์ คมกฤส 8. อุดม กิจสำเร็จ
9. เชื้อฮั้ง แซ่อ้วน 10. วีระ ศรีประเสริฐ 11. พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย (อัวเซียง) กิจบุญชู 12. คุณพ่อเทพศิริ (แหวน) สิริโรจน์ 13. คุณพ่อบัณฑิตย์ ปรีชาวุฒิ
14. พระคุณเจ้ามงคล ประทองจิต 15. คุณพ่อชิน ไชยเจริญ 16. พระคุณเจ้าบรรจง อารีพรค 17. ส่อง เจริญนารด 18. คุณพ่อเสวียง สุระสรวงค์ 19. ประสิทธิ์ ชังนิก
20. พระคุณเจ้าเทียนชัย สมานจิต 21. กิรติ บุญเจือ 22. พระคุณเจ้าพเยาว์ มณีทรัพย์ 23. ไพรัช เสวตวิบูลย์ 24. คุณพ่อเมธี วรรณชัยวงศ์ 25. ไชกิจ ทองแดง 26. เลียม กอบโกย
27. คุณพ่อสง่า จันทรมศักดิ์ 28. คุณพ่อตวง สุระสรวงค์ 29. สำราญ ตรีกุลเจ็ก 30. อุดินันต์ แสงหิรัญ 31. บุญช่วย สิงห์สา 32. ขาว ช่อตรง 33. กมล เยี่ยมพิน 34. บุญธรรม ธาราชัย
35. สนิท แก้วจกร 36. คุณพ่อวิโอลา วรศิลป์ 37. คุณพ่อวิชิต (ขุนตี) ประสงค์ธรรม 38. คุณพ่อสมักร พุฒตาลศรี 39. เสวียง ชังฮัน
40. คุณพ่อสมศักดิ์ นามกร 41. คุณพ่อบุญเลิศ เกตุพัตร
42. สละ บุญคุ้มผล 43. สำราญ อินทรประจักษ์ 44. จำเนียร กิจสำเร็จ 45. สมนึก ตรีถาวร 46. หลุยส์ ฮิมินกุล 47. ประเสริฐ กุศลสง 48. คุณพ่อศิษย์ หิรัญ 49. ประวิช กิจเจริญ
50. วิไล ชมสนิท 51. ถาวร วรศิลป์ 52. จินดา กิจนิชี 53. อันตน แซ่เจ็ง 54. เล็ก แสงทัพพร 55. ประยงค์ ธีรานวัฒน์ 56. บุญส่ง พุดเพราะ 57. ทองใบ ชูเกียรติ 58. สมพงษ์ กิจบำรุง
59. ประไพ ศรีประมงค์ 60. ประสิทธิ์ สมานจิต 61. จิรวัดน์ เสวตวิทย์ 62. คุณพ่อยุทธชัย ปัญจทรัพย์ 63. คุณพ่อบุญเลิศ ธาราฉัตร 64. ไพรัช สุภายัต 65. เวทย์ ศรีสมพงษ์

อ็กแนส ปิยะนุช ทองทั่ว

เดือนนี้ขอแนะนำให้รู้จักกับเยาวชนที่เป็นกำลังสำคัญ เป็นคลื่นลูกใหม่ ที่ได้เข้ามาช่วยเหลืองานของพระศาสนจักรในระดับหนึ่ง **หญิงนุช (น้องนุช) อ็กแนส**

ปิยะนุช ทองทั่ว

ปิยะนุช ทองทั่ว ชื่อเล่น หญิงนุช เกิดวันที่ 23 ตุลาคม 2531 สัตบุรุษวัดแม่พระแห่งสายประคำศักดิ์สิทธิ์ บุรีรัมย์

เริ่มเรียนระดับชั้นอนุบาล โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์บุรีรัมย์ ระดับประถม โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์บุรีรัมย์ ระดับมัธยมต้น โรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม ระดับปวช. โรงเรียนเบญจเทคโนโลยีบุรีรัมย์ ระดับปวส. โรงเรียนเบญจเทคโนโลยีบุรีรัมย์และระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

ปัจจุบันเป็นคุณครู วิชาคอมพิวเตอร์ โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์บุรีรัมย์

หญิงนุชเยาวชนตัวเล็กๆ มีโอกาสได้เข้าค่ายเยาวชนครั้งแรกตื่นเต้นมาก ได้เจอเพื่อนมากมาย เป็นเพื่อนใหม่ทั้งหมด มีประสบการณ์เข้าค่ายและรู้จักกัน เพื่อนในกลุ่มชอบส่งให้ไปเป็นตัวแทนกลุ่ม การเข้าค่ายครั้งนี้ทำให้รู้จักตัวเองมากขึ้นกล้าแสดงออก และมีความเป็นผู้นำ และเมื่อครั้งที่**คุณพ่ออนุสรณ์ สุริยพ จิตตภาบาล** เยาวชนโคราชในสมัยนั้น ได้ชวนไปค่ายเยาวชนระดับชาติที่สังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี รู้สึกตื่นเต้นและดีใจมากที่ได้เป็นตัวแทนเยาวชนไปค่ายระดับชาติ เพราะเพิ่งได้เข้าค่ายเป็นครั้งแรก ทำให้เราได้ไปเจอเพื่อนๆ จากหลากหลายสังฆมณฑล ได้รับ

ประสบการณ์ใหม่ๆ และในปี 2006 ได้ร่วมงานเยาวชนเอเชีย ที่ฮ่องกง ต้องถือว่าเป็นอะไรที่สุดยอดมาก

หลังจากนั้นเริ่มมีบทบาทในงานด้านเยาวชน งานของสังฆมณฑลมากขึ้นจากการเป็นที่เลี้ยงค่ายเยาวชนต่างๆ กิจกรรมเล็กๆ น้อยๆ ที่สังฆมณฑลจัดขึ้น ค่ายเยาวชนสี่สาน ค่ายเยาวชนระดับชาติ เรียกได้ว่าไม่มีงานไหนที่ไม่มีหญิงนุช ทำให้กล้าแสดงออก

และรางวัลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในการทำงานด้านเยาวชนที่พระเจ้าได้วยพร จึงได้เป็นหนึ่งในตัวแทนเยาวชนไทย ไปร่วมงานชุมนุมเยาวชนโลก ปี 2011 ที่กรุงมาดริด ประเทศสเปน เพราะว่าเป็นงานเยาวชนที่พวกเราเยาวชนทั่วโลกรอคอยที่จะมางานนี้

ปัจจุบันเยาวชนเข้าวัดน้อยมากเพราะเอาเวลาส่วนใหญ่ไปเรียนพิเศษ มีเวลาให้กับพระน้อยลง หรือไม่ก็อยู่กับหน้าคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือ ไม่ค่อยมีเวลาให้กับพระ หญิงนุชก็เป็นเช่นเดียวกัน แต่เชื่อว่าจะไม่นึกถึงพระเจ้าไม่ได้ อย่างเช่นในเฟซบุ๊ก มีเพจเกี่ยวกับพระวาจาที่นำมาแบ่งปัน บางคนก็อ่านบ้างไม่อ่านบ้าง แต่สำหรับหญิงนุชที่ไม่ค่อยพกพระคัมภีร์ หรือไม่ค่อยชอบอ่านหนังสือ ก็ได้จากเพจนี้แหละที่ได้อ่านพระวาจาประจำวัน หลายๆ คนคงทำเหมือนหญิงนุช ในโทรศัพท์ก็มีแอปพลิเคชันที่ชื่อพระคำนำชีวิต เป็นบทพระวาจาสั้นๆ ที่คอยเตือนใจเรา เป็นข้อสำหรับรำพึง **ส**

แบกภรรยาของคุณไว้

หลังจากเข้าร่วมในพิธีบูชาขอบพระคุณ ชายคนหนึ่งรีบกลับไปที่บ้านและทันใดนั้นเขาได้อุ้มภรรยาของเขาแบกไปรอบๆ บ้าน โดยไม่ทันตั้งตัวว่าจะได้รับการแสดงความรักที่แสนจะโรแมนติกแบบนี้ ภรรยาของเขาเงินจันทน์แดง พุดไม่ออก จนกระทั่งตั้งสติได้ เธอจับมือของสามีและกระซิบที่ข้างหูว่า

“ที่รัก ฉันจำได้ว่าครั้งสุดท้ายที่คุณทำแบบนี้กับฉัน มันอยู่ในช่วงที่เราไปดื่มน้ำผึ้งพระจันทร์ด้วยกัน” เสียงของภรรยาหวานหยดปานน้ำผึ้ง ขณะที่สายตาของเธอจ้องลึกลงไปในความตาของผู้เป็นสามีด้วยความรักอย่างสุดซึ้ง “หรือว่าเราจะไปดื่มน้ำผึ้งพระจันทร์กันอีกครั้งหนึ่ง”

“ไม่หรอก” สามีตอบ

“แล้วทำไมคุณถึงได้มาอุ้มฉันแบบนี้”

“ก็เพราะฉันได้ยืมบทเทศน์ของคุณพ่อ ท่านสอนฉันให้ทำแบบนี้ล่ะ”

“คุณหมายความว่า บทเทศน์ของคุณพ่อให้คุณอุ้มภรรยา ให้ความสำคัญกับภรรยาของคุณใช่ไหมล่ะ” ฝ่ายภรรยาก็ยิ้มอย่างดีใจ

“มันก็ไม่เชิงนะ แต่ก็คล้ายๆ อย่างนั้นแหละ” เมื่อเห็นภรรยาทำหน้าพิศวง สามีก็เลยรีบขยายความต่อไปว่า

“คือคุณพ่อท่านเทศน์ว่า คริสตชนทุกคนควรแบกกางเขนของตนเอง ติดตามพระเยซูเจ้า”

ชวนรำพึง :

เป็นการดีที่จะแบกกางเขนติดตามพระเยซูเจ้า แต่ไม่เป็นการดีอย่างแน่นอนที่คุณจะคิดว่าคนอื่นเป็นภาระที่คุณจะต้องแบก เพราะบางทีในขณะที่คุณกำลังคิดแบบนั้น คุณอาจจะกำลังอยู่บนบ่าของคนอีกหลายๆ คนก็ได้นะ

พระราชวังต้องห้าม กรุงปักกิ่ง

เรือหินอ่อนในบริเวณพระราชวังฤดูร้อน

พระราชวังต้องห้าม

ใครไปปักกิ่งเมืองหลวงของจีนแผ่นดินใหญ่ ก็จะต้องแวะเยือนสถานที่สำคัญอย่างน้อยสามแห่ง แห่งแรกคือพระราชวังต้องห้าม (Forbidden city) แห่งที่สองคือ พระราชวังฤดูร้อน (Summer Palace) แห่งที่สามที่ทุกคนจะไปเหยียบให้ได้คือ กำแพงเมืองจีน ใครได้ไปครบทั้งสามแห่งก็จะมีอาการชากรรไกรค้ำ อ้าปากจนหุบไม่ลงเพราะทั้งในความใหญ่โตอลังการ ตามแบบฉบับจีนที่ “เล็กๆ ไม่ ไหญ่ๆ ทำ”

พระราชวังต้องห้ามนั้นเริ่มสร้างในปี ค.ศ. 1406 หรือประมาณ 600 ปีมาแล้ว โดยจักรพรรดิในราชวงศ์หมิง (Ming Dynasty) มีพื้นที่ใช้สอยรวมกว่า 720,000 ตารางเมตร หรือประมาณ 90 สนามฟุตบอล ถ้าจะวิ่งรอบพระราชวังนี้ก็ประมาณ 3.4 กิโลเมตร แบ่งเป็นเขตพระราชฐานชั้นนอกสำหรับให้เหล่าขุนนาง เข้าเฝ้าเหมือนที่เห็นในหนัง และเขตพระราชฐานชั้นใน ที่มีเฉพาะจักรพรรดิ มเหสีและเหล่านางสนมกำนัล เป็นร้อยละ มีห้องหับ หอ และ ศาลา เรียงตัวกันจากทิศใต้ไปสู่ทิศเหนือ รวมเป็นพันๆ ห้อง ก่อนจะเข้าไปถึงหอหรือศาลาสำคัญๆ ก็จะมีขุมประตูใหญ่โตให้คนเดินผ่าน

แต่ละขุมประตูหอ หรือ ศาลาก็จะมีการตั้งชื่อให้เป็นสิริมงคล ผมสังเกตว่ามีคำที่ใช้บ่อยๆ คือคำว่า (เหอ) เช่น “ไท่เหอ เหมิน” ที่แปลว่าประตูที่สุดของความ เป็นหนึ่งเดียว คำว่า เหอ นี้มีที่ใช้เหมือนคำไทย

ว่า “และ” แต่มีความหมายที่ลึกซึ้งกว่าเพราะหมายถึงการรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน และยังหมายรวมถึงความมีสันติได้ด้วย เพราะเมื่อมีความกลมเกลียวกัน ก็เป็นบ่อเกิดแห่งสันติ เมื่อเป็นหนึ่งเดียวกันก็ไม่เกิดความแปลกแยก

หากการตั้งชื่อที่ดีแล้วทำให้เกิดผลตามชื่อนั้น เราก็น่าจะแก้ปัญหาคาถะเลาะเบาะแว้งกันได้ง่ายๆ เช่นเปลี่ยนชื่อรัฐสภาของเราเป็น “สภาสมาพันธ์” หรือจะเอาคนถือธงเหลืองเสื้อแดงมาเจรจากันที่ศาลา สร้างใหม่ที่ตั้งชื่อว่า “ศาลามหาสามัคคี”

ในพระราชวังต้องห้ามนั้นก็ไม่ได้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเกิดขึ้นตามชื่อที่ตั้ง ในวังหลวงต้องห้ามแห่งนี้ที่มีจักรพรรดิสืบสายกันมา 2 ราชวงศ์ ตั้งแต่ราชวงศ์หมิงและต่อมาด้วยราชวงศ์ชิงรวม 24 พระองค์ มีการแบ่งพรรคแบ่งพวก อิจฉาริษยา เกิดศึกสายเลือดระหว่างองค์ชายต่างๆ และแย่งชิงราชบัลลังก์กันเป็นระยะๆ แม้จะเพียรตั้งชื่อเพื่อเตือนใจ แต่อำนาจ สมบัติ และความหลงใหลในโลกีย์ต่างๆ ทำให้สันติที่แท้จริงเกิดขึ้นน้อยมาก

เมื่อปี ค.ศ. 1750 เฉียนหลงฮ่องเต้ของราชวงศ์ชิง ก็มีบัญชาให้สร้างพระราชวังฤดูร้อนทางตะวันตกเฉียงเหนือของกรุงปักกิ่ง เพื่อเป็นการเฉลิมฉลองให้พระราชมารดา ใครเคยไปดูพระราชวังที่ประทับพักผ่อนของกษัตริย์ในยุโรปแล้วมาดู

พระราชวังฤดูร้อนของจีน ก็คงจะบอกว่าเป็นมวยคนละรุ่น พระราชวังฤดูร้อนของจีนนั้นเป็นการวางภูมิทัศน์ที่ลงตัวจริงๆ มีฉากหลังเป็นภูเขา เบื้องหน้าเป็นทะเลสาบกว้างใหญ่ มีเจดีย์ วัด เรือนนอน เรือนพัก ห้องอ่านหนังสือ ศาลาเรียงราย ลดหลั่นกันลงมาตามเนิน มีต้นหลิวปลูกคลุมตามทางเดิน ลมพัดเย็นระรื่น แต่ละจะเดินให้ครบ ดูให้ถ้วน ก็อาจต้องใช้เวลาเป็นวัน

มีสิ่งก่อสร้างที่สำคัญอยู่หนึ่งอย่างที่เราเรียกว่าเรือหินอ่อน มีประวัติเกี่ยวกับเรือและน้ำที่คนจีนรู้จักกันดีสสารว่า “น้ำช่วยพยุงให้เรือลอยได้ ก็ทำให้เรือจมได้เช่นกัน” คำเตือนนี้มีมาจากขุนนางเชื้อสหายในสมัยโบราณกาล ที่เตือนให้จักรพรรดิในสมัยราชวงศ์ถังหมั่นดูแลทุกข์สุขของประชาชนที่เปรียบเสมือนน้ำที่พยุกราชวงศ์อันเปรียบเสมือนเรือ การสร้างเรือหินอ่อนในปี ค.ศ. 1755 ของราชวงศ์ชิงโดยเขียนหลงฮ่องเต๋นั้นเป็นเสมือนการตัดไม้ข่มนาม ถ้าเป็นเรือไม้มันอาจไม่หนักแน่นแข็งแรง แต่ถ้าเรือเป็นหินอ่อนมีหรือที่จะเอนเอียงจนล่มได้ ฉะนั้นใครที่ฉันทัน ราชวงศ์ชิงจะต้องอยู่ชั่วฟ้าดินสลาย

พระราชวังฤดูร้อนนี้ได้ใช้เป็นที่ประทับของคนสำคัญคนหนึ่งที่เราเรารู้จักกันดีในชื่อ ซูสีไทเฮา เป็นสังฆกรรมว่าอาณาจักรต่างๆ บนโลกนั้นมีเจริญแล้วก็มีเสื่อมไป ราชวงศ์ชิงก็เช่นกันแต่ก่อนเคยเข้มแข็งแต่ต่อมาก็เริ่มอ่อนแอลง ต่างชาติเข้ามารุมกินโต๊ะเมื่อจีนด้วยวิธีการต่างๆ นานา โดยเฉพาะผู้ดีอังกฤษที่ใช้วิธีการแบบผู้ร้ายคือเอาฝิ่นมาอมเมาชาวบ้านสาเหตุหนึ่งที่อังกฤษทำแบบนี้ก็เพราะคนอังกฤษติดการดื่มชา ก็ต้องเอาเงินมาแลกชาจากจีน แลกไปแลกมาอังกฤษก็ขาดดุลการค้ามหาศาล เลยต้องใช้วิชามารเอาฝิ่นมาขายแทน อยู่ๆ เอามาขายคงไม่สำเร็จ ก็ต้องสมรู้ร่วมคิดกับข้าราชการกังฉินของราชวงศ์ชิง ประเทศชาติอ่อนแอลงเรื่อยๆ คนจีนที่รักประเทศก็ออกมาต่อต้านและเสนอให้มีการปรับเปลี่ยนการบริหารประเทศ แต่พระนางซูสีไทเฮาก็ไม่เอาด้วย ขัดขวางการปฏิรูป พระราชวังฤดูร้อนนี้เคยถูกเผาทำลายเสียหายมากในช่วงสงครามฝิ่นครั้งที่สอง ซูสีไทเฮาก็ใช้อำนาจไปบีบเอางบประมาณของกองทัพเรือมาใช้บูรณะซ่อมแซมพระราชวังฤดูร้อนแห่งนี้เพื่อเป็นที่พักผ่อน

หย่อนใจของตนเองต่อไป กองทัพจีนนั้นพอไปรบกับฝรั่งก็แพ้ทุกยก โดนบีบให้ทำสัญญาที่เสียเปรียบสารพัด สุดท้ายแล้วราชวงศ์ชิงก็ล่มสลายด้วยการการปฏิวัติจากประชาชนจนได้

วันที่ผมและลูกสาวสองคนไปเที่ยวชมพระราชวังต้องห้ามและพระราชวังฤดูร้อนนั้นเป็นวันอาทิตย์ ตั้งใจว่าจะชมพระราชวังฤดูร้อนให้เสร็จบ่ายสองแล้วไปร่วมมิสซาบ่ายสามโมงที่ในเมือง แต่จนบ่ายสองแล้วก็ดูได้เพียงเล็กน้อย ต้องเลือกเอาว่าจะดูต่อหรือไปร่วมมิสซา ทุกคนเลือกกลับเข้ามาร่วมมิสซา นั่งรถไฟฟ้าเข้าเมืองมาลงที่ป้ายเซวียนอุเหมิน พอขึ้นมาที่ถนนก็เห็นยอดกางเขนของอาสนวิหารมิสซาเป็นภาษาอังกฤษ ที่ผมแปลกใจคือคิดว่าคงจะมีแต่ชาวต่างชาติแต่กลับพบว่ามีคนหนุ่มสาวชาวจีนเป็นส่วนใหญ่ ดูแล้วคงเป็นนักศึกษา นับว่าเป็นสัญญาณที่ดี

บทเทศน์ในมิสซาและเพลงที่ใช้ขับนั้นเกี่ยวข้องกับการยึดพระเจ้าเป็นหลัก พระสอนให้เราไม่ยึดติดในสมบัติ วัตถุ อำนาจ และมายาต่างๆ การอยากได้และหลงใหลในสิ่งของฝ่ายโลกเป็นมารร้ายที่ทำให้เราห่างจากหนทางของพระองค์และทำลายตัวเราเอง อาณาจักรที่มนุษย์สร้างจึงไม่สามารถยืนยาวอยู่ได้ ไม่ว่าจะมั่งคั่งแพงยาว 6,000 กิโลเมตรอย่างกำแพงเมืองจีนก็ไม่สามารถทำให้ปลอดภัยมั่นคงได้จริง เพราะศัตรูที่แท้จริงในจิตใจของผู้คน กำแพงไม่สามารถป้องกันได้แต่คนที่เดินในหนทางที่ชอบธรรมพระองค์จะเป็นป้อมปราการป้องกันเราจากอันตรายต่างๆ และนำพาไปสู่สุขสันติที่แท้จริง เหมือนที่เรากล่าวว่า “ขอพระเจ้าและสันติสุขของพระองค์อยู่กับท่านตลอดไป”

วัดคาทอลิก (วัดใต้) กลางกรุงปักกิ่ง ใกล้สถานีรถไฟใต้ดิน เซวียนอุเหมิน

สภาฯ จัดทำ ผอ. อาสนวิหารจันทบุรี ยอแซฟ ประดิษฐ์ พนาราม

เมืองจันทบุรีนอกจากมีชื่อเสียงเรื่องผลไม้ ประวัติศาสตร์ของสมัยรัตนโกสินทร์ จันทบุรียังมีวัดเป็นชุมชนคริสตังดั้งเดิมที่ศรัทธามายาวนานกว่า 300 ปี วันนี้ อาสนวิหารพระนางมารีอาปฏิสนธินิรมล กลายเป็นจุดสนใจสำหรับผู้คนไปแสวงบุญ บางคนอาจจะไปสวดภาวนา สำหรับคนที่ไม่ได้เป็นคริสต์ ก็อาจจะไปเที่ยวชมความสวยงามของวัด พระรูปแม่พระที่กล่าวว่าประดับพลอยอย่างสวยงาม

ครั้งนี้ขอคุยกับผู้อำนวยการอาสนวิหาร ยอแซฟ ประดิษฐ์ พนาราม อายุ 47 ปี “หนุ่มใหญ่ใจกว้าง” ได้รับเลือกตั้งเป็นผู้อำนวยการสภาภิบาล ตั้งแต่วันที่ 15 ตุลาคม ค.ศ. 2006 สภาฯ นี้ถือว่ามีสมาชิกมากที่สุดในประเทศไทย ถึง 160 คน ถ้ามีวัดไหนมีมากกว่านี้ ช่วยบอกด้วยนะครับ

ภรรยาชื่อ **คาซารีนา สุภาณี พนาราม** มีลูกสาว 2 คน คุณประดิษฐ์ เป็นลูกวัดจันท์ บิดาชื่อ **หลุยส์ กอบกิจ พนาราม** และมารดาชื่อ **เอลิซาเบท บุญเรือง พนาราม** มีพี่น้องทั้งหมด 5 คน เป็นคนหัวปี คนที่ 2 **ยอแซฟ ประพันธ์ พนาราม** คนที่ 3 **ยอห์น บัปติสตา ประวิทย์ พนาราม** คนที่ 4 **เทเรซา เสาวนีย์ พนาราม** คนที่ 5 **มารีอา อุณิย์ พนาราม** (จิระนันท์)

สถิติของวัด ค.ศ. 2012 มีสัตบุรุษทั้งหมด 8,488 คน รับศีลสมรส 46 คู่ รับศีลล้างบาป 46 คน

บริเวณโดยรอบฯ อาสนวิหาร มีแม่น้ำจันทบุรีไหลผ่านบริเวณด้านหน้า ทางทิศเหนือของวัดมีอาคารที่ใช้ประกอบกิจกรรมของวัด ได้แก่ อาคารสันติสุข (ศาลาพักศพ) เนิร์สซอรี่ “ยอแซฟพิทักษ์” และหอประชุมนิรมล ทางด้านทิศใต้มีบ้านพักพระสงฆ์ ถ้าจำลองแม่พระเมืองลูร์ดอาคารแพรวธรรม โรงเรียนสตรีมารดาพิทักษ์และศูนย์กลางภคินีรักไม้งางเขน ห้างออกไปก็มีอารามคาร์เมไลท์ (ชีลัม) โรงเรียนลาซาล จันทบุรี และคามิลเลียนโซเซียล เซนเตอร์ บ้านผู้อาวุโส

วัดนี้มีเจ้าอาวาสมากกว่า 20 องค์ **คุณพ่อประสาน พงศ์ศิริพัฒน์** เป็นเจ้าอาวาส ตัวอาคารมีลักษณะรูปแบบสถาปัตยกรรมตะวันตกซึ่งเรียกว่า “ศิลปะแบบโกธิค” ตัวอาคารยาว 60 เมตร กว้าง 20 เมตร ในตอนเริ่มแรกสร้างมีหอแหลมสูงเด่นทั้งสองด้าน ค.ศ. 1940 (พ.ศ. 2483) ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ทางทหารสั่งให้รื้อออกเพราะเกรงว่าจะเป็นเป้าระเบิดของระเบิดทางอากาศ หอสูงด้านขวา มีนาฬิกาเรือนใหญ่ติดตั้งอยู่ เส้นรอบหน้าปัดวัดได้ 4.70 เมตร จากหอสูงนี้สามารถมองเห็นทัศนียภาพของเมือง

จันทบุรีได้ไกลประมาณ
2 กิโลเมตร

ศิลปะวัดหลังนี้ได้รับการประดับประดาตกแต่งทั้งภายในและภายนอกด้วยศิลปะเก่าแก่อย่างสวยงาม มีคุณค่าทั้งด้านศิลปะ ด้านความสวยงามและด้านของโบราณ (antiques) ประกอบด้วยภาพกระจกสีเป็นรูปของนักบุญหลายองค์ ติดอยู่บริเวณเหนือพระแท่นบูชา และเหนือหน้าต่างทั้งทางด้านขวาและด้านซ้ายของสักการสถาน กระจกสีเหล่านี้มีอายุร่วม 100 ปี แต่สีสันทันยังเด่นชัด ไม่ลอกเลือนแต่อย่างใด นับว่าเป็นสิ่งงดงามหาค่ามิได้

นอกจากนี้ บริเวณพระแท่นได้รับการตกแต่งแบบโกธิค พื้นปูด้วยหินอ่อน บริเวณเหนือพระแท่นบูชา มีรูปกางเขน และพระรูปพระนางมารีย์ปฏิสนธินิรมล องค์ประธานของวัด ตั้งตระหง่านอย่างงดงาม รวมทั้งรูปปั้นของนักบุญยออาคิม และนักบุญอันนา บิดามารดาของพระนางมารีย์ด้วย

วัดหลังแรกสร้างเมื่อ ค.ศ. 1712 / พ.ศ. 2255 สมัย **คุณพ่อเอ็ด (Heutte)** จัดให้สร้างขึ้นในบริเวณ ซึ่งปัจจุบันเป็นที่ตั้งของวัดโบสถ์ อยู่ด้านฝั่งตะวันตกของแม่น้ำจันทบุรี หลังที่สอง ค.ศ. 1753 / พ.ศ. 2296

สร้างสมัย **คุณพ่อเดอควานา** ในสถานที่เดิมเนื่องจากหลังเก่าทรุดโทรมและขนาดไม่พอบรรจุคาทอลิกที่มีจำนวนมากขึ้น วัดหลังที่ 3 ค.ศ. 1834 สร้าง คุณพ่อ **มัทเทียโอ เจ้าอาวาส** และคุณพ่อ **เคลมั่งโซ ปลัดผู้ช่วย** ย้ายสถานที่ตั้งจากฝั่งตะวันตกมายังฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจันทบุรี วัดหลังที่ 4 หลังปัจจุบันสร้าง ค.ศ. 1855/พ.ศ. 2398 สร้างสมัย **คุณพ่อรังแฟง** เพื่อรองรับจำนวนคาทอลิกที่ทวีจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว มียอดโดม 2 ยอด ศิลปะแบบโกธิค แม่พระประดับพลอยทั้งองค์ อนุสาวรีย์แม่พระน้ำพุ ด้านหน้าวัด ในฐานะที่เป็นผู้อำนวยการสภาภิบาล สิ่งทีคาดหวังที่อยากเห็นเรื่องวิศิษฐานวัด (BEC) ได้เกิดผลในระดับวัด อยากให้เด็กและเยาวชนเห็นความสำคัญ รู้ถึงเหตุผลที่จะต้องมีความเชื่อ และความเมตตา รัก อยากเห็นความร่วมมือของคริสตชนทุกคน โดยที่แต่ละคนรู้ว่าตัวเรามีหน้าที่ประกาศข่าวดีด้วยวาจาและการปฏิบัติโดยเริ่มจากครอบครัว และบุคคลรอบข้าง อยากเห็นการรวมตัวของคริสตชนในละแวกเดียวกัน เพื่อสร้างพลังในการทำงานของพระพัฒนาชุมชนวัดของเราให้เจริญก้าวหน้า เป็นแบบอย่างความเชื่อ

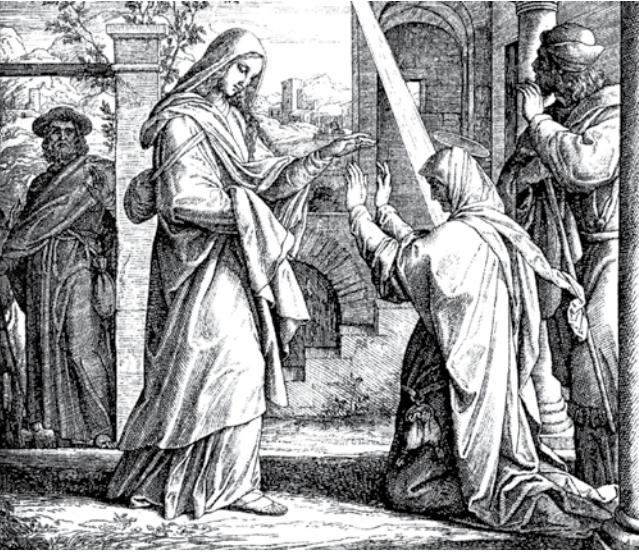

กว่าจะเป็นนักบุญ

อันตรธาน

นักบุญเอลิซาเบธ และเศคาริยาห์ (Sts. Elizabeth and Zechariah)

(ศตวรรษที่ 1)

ฉลองวันที่ 5 พฤศจิกายน

เรื่องราวของท่านทั้งสองปรากฏอยู่ในพระวรสาร
บทแรกของนักบุญลูกา ซึ่งกล่าวถึงความศักดิ์สิทธิ์ของ
ท่านทั้งสองไว้อย่างย่อๆ ว่า “ทั้งสองคนเป็นผู้ชอบธรรม
เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า ปฏิบัติตามบทบัญญัติและ
ข้อกำหนดทุกข้อของพระเจ้าโดยไม่มีข้อตำหนิ”

นางเอลิซาเบธเป็นลูกพี่ลูกน้องของพระนางมารีย์
และนางเอลิซาเบธยังได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้มีบุญที่
บุตรในครรภ์ของนางจะเป็นผู้นำหน้าพระเจ้าเป็นเหตุการณ์
ที่เหลือเชื่อในระดับมนุษย์ที่จะมีบุตรหลังจากเป็นหมัน
มานานอายุเข้าวัยชราแล้ว

ในบทเพลงถวายพระพร “Benedictus” ของเศคาริยาห์
เป็นการทำนวยครั้งสุดท้ายในพันธสัญญาเดิม และเป็นครั้งแรกในพันธสัญญาใหม่ เป็นการถวายพระพรแด่
พระเจ้าที่ทรงรักษาสัญญาที่ให้ไว้กับบรรพบุรุษถึงการเสด็จมาของพระผู้ไถ่

หมู่บ้านอายน์คาริม อยู่ในแถบภูเขาแคว้นยูเดีย ซึ่งไม่ไกลจากกรุงเยรูซาเล็มเท่าใดนัก ประมาณ 6.5
กิโลเมตร เป็นที่ซึ่งเอลิซาเบธและเศคาริยาห์ผู้เฒ่าทั้งสองกำลังรอคอยการเกิดมาของผู้ที่จะนำหน้าพระเยซูเจ้า
เมื่อพระนางมารีย์เสด็จเข้าไปในบ้านของเศคาริยาห์และทรงทักทายนางเอลิซาเบธ และเมื่อนางเอลิซาเบธ
ได้ยินคำทักทายของพระนางมารีย์ บุตรในครรภ์ของนางก็ดิ้นด้วยความยินดี นางเอลิซาเบธซึ่งเปี่ยมไปด้วย
พระจิตเจ้าได้กล่าวทักทายญาติของท่านด้วยความตื่นเต้น ซึ่งคำทักทายของนางนั้นคริสตชนได้นำมาใช้เป็น
ส่วนหนึ่งของบท “วันทามารีย์” คือ ‘ผู้ได้รับพระพรกว่าสตรีใดๆ และพระเยซูโอรสของท่านทรงได้รับพระพร
ยิ่งนัก...

หลังจากการเกิดมาของยอห์นบุตรของเศคาริยาห์ก็ได้รับการยกย่องให้เป็นผู้แทนในการเตรียมทาง
ให้กับพระผู้ไถ่ ให้วิญญาณทั้งหลายเตรียมรับการไถ่กู้และท่านนักบุญทั้งสองก็ค่อยๆ สลายไปในร่มเงา เฉกเช่น
แสงนวลแห่งดวงจันทร์ที่ค่อยๆ ลับหลบหายตาไปในแสงอันเจิดจ้าแห่งดวงอาทิตย์ของพระเยซูคริสตเจ้าและ
จากตามคำบอกเล่าต่อๆ กันมาว่า บุตรของท่านก็ได้เป็นพยานและประกาศว่า “จำเป็นที่พระองค์ (พระคริสต์)
จะต้องทรงยิ่งใหญ่ขึ้น ส่วนข้าพเจ้าจะต้องด้อยลง” (ยอห์น 3:30)

ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า... วิญญาณข้าพเจ้าประกาศความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า จิตใจของข้าพเจ้าชื่นชมยินดี
ในพระเจ้า พระผู้กอบกู้ข้าพเจ้า เพราะพระองค์ทรงทอดพระเนตรผู้รับใช้ต่ำด้อยของพระองค์... **สั**

เขาทำงานวันพระ

พระเยซูเจ้าเสด็จผ่านนาข้าวสาธิตในวันสัปดาห์ บรรดาศิษย์รู้สึกหิว จึงเคี้ยวข้าวสาธิตมากิน เมื่อชาวฟาริสีสังเกตเห็นดังนั้น จึงทูลพระองค์ว่า “ดูสิ ศิษย์ของท่านกำลังทำสิ่งต้องห้ามในวันสัปดาห์” (มธ 12:1-8)

ชาวฟาริสี เป็นพวกถือกฎระเบียบ พิธีรีตองทางศาสนา แม้ในข้อเล็กๆ น้อยๆ ภายนอกอย่างเคร่งครัดและคอยจับผิดคนอื่นเสมอ แต่เรื่องใหญ่ๆ สำคัญๆ กลับไม่ถือ ไม่ปฏิบัติ พระเยซูทรงตำหนิเขาหนักๆ ต่อหน้าประชาชนด้วย เขาจึงเกลียดชัง หากร้องจับผิดพระองค์ตลอดเวลา วันนี้จับผิดพระเยซูไม่ได้ จับผิดศิษย์ของพระองค์ด้วย

พวกฟาริสีคอยจับผิดพระเยซูมากมาย หลายครั้งในพระคัมภีร์จนกระทั่งใส่ร้ายเอาพระองค์ไปตรึงกางเขนจนได้ พระองค์ก็ตำหนิต่อว่าเขาตรงๆ หนักๆ ต่อหน้าประชาชนด้วย เขาก็ไม่ได้สำนึกผิด หรือกลับตัวกลับใจเป็นคนดีเลย

ในสังคมทั่วไป ทุกยุค ทุกสมัย มีคนแบบฟาริสีเยอะเลย รวมทั้งตัวเราเองด้วย คอยจับผิดคนอื่น ตำหนิ ดิเตือน ใส่ความเพื่อนบ้านบ่อยๆ ชุบชิบนินทา กันทุกๆ วันเป็นประจำ จนนักบุญยากอบกล่าบอกไว้ว่า ใครไม่เคยทำบาปประเภทนี้เลย คนนั้นเป็นนักบุญแล้ว หมายความว่าอะไร? (จากพระคัมภีร์ตอนไหน ผู้รู้ช่วยบอกด้วยครับ)

ใครอยากจะทำว่าใครพูดนินทา ว่าร้ายใคร แม้กระทั่งตัวเราเองด้วย ไม่อยากครับ คิดตั้งวงจรปิดหรือเครื่องฟังไว้ในที่ต่างๆ หรือไปนั่งคอยในห้องน้ำสักพักหนึ่ง จะได้รับฟังอะไรๆ เยอะเลยครับ แล้วเราจะแก้ตัวกับพระเป็นเจ้าอย่างไร เมื่อพระองค์รู้

สารพัดทุกอย่าง แม้กระทั่งในใจของเราด้วย

ให้เราแต่ละคนตั้งใจแน่วแน่ได้ใหม่ว่า ต่อไปในนี้ฉันจะไม่บ่น ตำหนิ นิินทา หรือใส่ร้ายใครอีกเลย ถ้าคำพูดต่างๆ เหล่านี้ไปถึงหูของคนที่เรา นิินทา เขาเข้า ผลเสียหายจะเกิดขึ้นกับตัวเราเองอย่างแน่นอน เมื่อเราจะพูดถึงคนอื่นให้พูดแต่ความดีของเขาเสมอ เราจะได้รับแต่ความดีตอบแทนเสมอเช่นกันครับ

นอกจากเราจะไม่ บ่น ตำ ว่าร้าย นิินทาใครแล้ว เราก็พยายามจะไม่รับฟังหรือสนับสนุนคำ บ่น ตำ ว่า นิินทา ใส่ร้ายของใครๆ อีกด้วย พยายามขัดขวาง ต่อต้าน เปลี่ยนเรื่องคุย หรือลูกลิ้นไปทำธุระอื่น ใ้บุญสำหรับตัวเราเอง และคน นิินทาด้วยครับ

เดือนพฤศจิกายน พระศาสนจักรเตือนใจให้เราระลึกถึงวิญญาณในไฟชำระเป็นพิเศษ วิญญาณเหล่านั้นอาจจะเป็น พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย พี่ ป้า น้า อา ญาติมิตร แม้กระทั่งศัตรูของเราด้วย รวมทั้งคนที่เราไม่รู้จัก เขาเหล่านั้นทำบุญทำบาปไม่ได้แล้ว ช่วยตัวเองก็ไม่ได้เลย เขาจะดีใจสักแค่ไหน ถ้าเขาได้ไปสวรรค์เพราะบุญกุศลของเรา เท่ากับเรามีเพื่อนในสวรรค์แล้วครับ

วิธีช่วยวิญญาณในไฟชำระ สวดภาวนา ขอมิสซา ทำบุญทำทานคนจน หรือช่วยสาธารณกุศลต่างๆ และเป็นต้นการทำหน้าที่ประจำวันของเราให้ดีที่สุด ก็คือเราเป็นคนดีนั้นแหละ ช่วยได้ดีมากทั้งผู้ตาย ทั้งตัวเราเอง ครอบครัว ญาติมิตร และสังคมของเราด้วย คิดดูซิ ถ้าทุกคนเป็นคนดี โลกนี้เป็นสวรรค์บนดินเลยครับ ๕

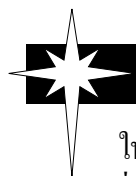
ต่อจากเดือนที่แล้ว

bondage	= พันธนาการ ขื่อผูกมัด
Book of Common Prayer, the	= หนังสือศาสนพิธี (แองกลีกัน)
Book of Hours, the	= หนังสือทำวัตร
branch theory	= ทฤษฎีสาขา (เป็นความคิดของนักเทววิทยาแองกลีกันบางคนที่เสนอว่าพระคริสตจักรมี 3 สาขา คือ โรมันคาทอลิก ออร์ทอดอกซ์ และแองกลีกัน)
Breaking of Bread, the	= พิธีบิปัง
brethren	= พี่น้องทั้งหลาย
breviary, the	= หนังสือทำวัตร
brief	= 1. ศาสน์ สมณศาสน์ 2. บทสรุป เรื่องย่อ หัวข้อสรุป หัวข้อพิจารณา
brother	= ภราดา (นักพรตชาย)
bull (bulla)	= สารตรา โองการ
bullarium	= หนังสือประมวลสารตรา
Apostolic bull, the	= สมณสารตรา สมณโองการ
burn offering (holocaust)	= ยัญบูชา เครื่องเผาบูชา
Byzantine Rite, the	= จาริตไบซันไทน์

Caeremoniarius (ละติน)	= ศาสนพิธีกร นายจาริต
Caesaropapism	= ลัทธิอาณาจักรคุมพระศาสนจักร การที่ผู้ปกครองบ้านเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องในการปกครองพระศาสนจักร จักรพรรดิเข้ามายุ่งเกี่ยวในกิจการพระศาสนจักร
call	= 1. การเรียก 2. กระแสเรียก
calumny	= การใส่ความ
Calvinism	= ลัทธิแคลวิน
Candlemas Day	= วันเสกเทียน (วันที่ 2 กุมภาพันธ์)
Canon	= 1. สารบบ (พระคัมภีร์) 2. มาตรา (กฎหมายพระศาสนจักร)

อ่านต่อเดือนหน้า

มัทธิว 3:1-3

ในครั้งนั้น ยอห์น ผู้ทำพิธีล้างมาประกาศ
สอนในถิ่นทุรกันดารแห่งยูเดีย ยอห์นกล่าวว่า
“จงกลับใจเถิด อาณาจักรสวรรค์อยู่ใกล้
แล้ว” ยอห์นผู้นี้คือผู้ที่ประกาศกอิสยาห์ได้กล่าว
ถึงว่า คนๆ หนึ่งร้องตะโกนในถิ่นทุรกันดาร “จง
เตรียมทางขององค์พระผู้เป็นเจ้า จงทำทางเดิน
ของพระองค์ให้ตรงเถิด”

The New Evangelization

การประกาศข่าวดีแบบใหม่

คำบรรยายของ

พระคาร์ดินัลโยเซฟ รัตซิงเกอร์

สมณมนตรี สมณกระทรวงพระสังฆกรรม

แก่ครูคำสอนในโอกาสสัมมนาฉลองปี

“ปีติมหากาญญ ค.ศ. 2000”

บทแปลนี้ได้รับการตรวจ แก้ไข

โดยคุณพ่อทักษิณย์ คมกฤส

(ตอนที่ 3/6)

III. เนื้อหาที่จำเป็นสำหรับการประกาศ
ข่าวดีแบบใหม่

การกลับใจ (conversion)

เกี่ยวกับเนื้อหา (contents) ของการ
ประกาศข่าวดีแบบใหม่นี้ เราต้องรำลึกเสมอว่า
พระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม และพันธสัญญาใหม่
แยกจากกันไม่ได้ เนื้อหาหลักจากพันธสัญญาเดิม
ถูกสรุปด้วยนักบุญยอห์น ผู้ทำพิธีล้าง นั่นคือ
การกลับใจ (metanoite) เราไม่อาจเข้าหาพระเยซูเจ้า
ได้โดยไม่ผ่านนักบุญยอห์น ผู้ทำพิธีล้าง ไม่มีทาง
ที่จะเข้าถึงพระเยซูเจ้าได้ถ้าไม่ตอบเสียงเรียกของ
นักบุญยอห์นที่ที่มาเตรียมทางก่อน พระเยซูเจ้าทรง
เชื่อมข่าวของยอห์นเข้ากับการเทศน์สอนของ
พระองค์ “จงกลับใจและเชื่อข่าวดีเถิด” (มก 1:15)

รากศัพท์ภาษากรีกของคำว่า “กลับใจ”
หมายถึง “คิดใหม่” (to rethink) คิดใหม่อย่างไร?
คิดใหม่โดย:

- ถ้ามถึงการดำเนินชีวิตประจำวันของ
ตนเอง
- ยอมให้พระเจ้าเข้ามามีส่วนสำคัญใน
ชีวิตของเรา
- ไม่ตัดสินใจคล้อยตามกระแสของ
สังคม

เมื่อคิดใหม่เช่นนี้แล้ว การกลับใจจึงหมายถึง:

- ไม่ดำเนินชีวิตเหมือนคนทั่วไป
- ไม่ปฏิบัติตามคนส่วนใหญ่
- ไม่คิดเข้าข้างตนเองในกิจการที่น่า
สงสัย ที่ก่อความต่อความไม่ถูกต้อง
เพียงเพราะคนส่วนใหญ่เขาทำกัน
- เริ่มมองชีวิตของตนเองด้วยสาย
พระเนตรของพระเจ้า
- ทำความดีถึงแม้จะลำบาก
- ไม่ปล่อยตัวตามเสียงส่วนใหญ่ที่ไม่
ยุติธรรม แต่ยึดความยุติธรรมของ
พระเจ้า

พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ :

- ดำเนินชีวิตในรูปแบบใหม่ พื้นฟูชีวิต
ใหม่

แต่แนวทางทั้งหมดนี้ มิได้หมายถึงเพียง
ให้ได้ชื่อว่าเป็นคนมีศีลธรรมเท่านั้น (moralism)
เพราะการที่จะให้คริสตศาสนายืนหยัดเฉพาะด้าน
ศีลธรรมเท่านั้น ทำให้เรามองข้ามแก่นแท้ที่สำคัญ
ของคำสอนของพระคริสต์ นั่นคือของขวัญแห่ง
มิตรภาพใหม่ ของขวัญการเป็นหนึ่งเดียวกับพระ
เยซูเจ้าและกับพระเจ้า ใครก็ตามที่กลับใจมา
พบพระคริสต์นั้น ไม่ได้หมายความว่าเขา/เธอ อยู่
ในโลก

ศีลธรรมส่วนตัวเป็นเอกาธิปไตยกับ

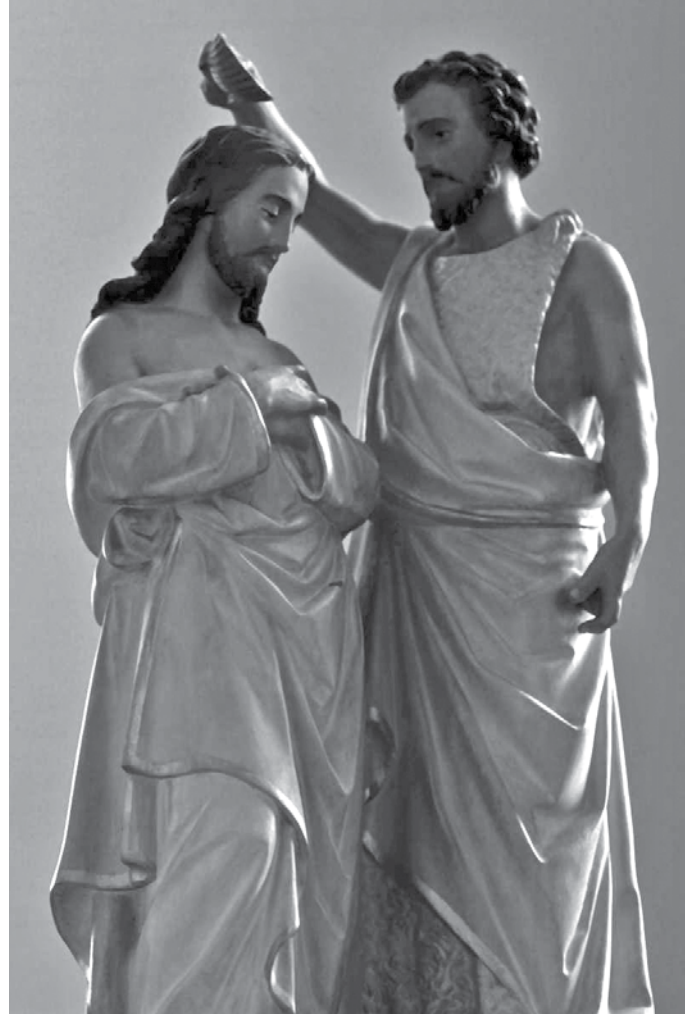
ตนเองเพราะ เขา/เธอไม่มีทางที่จะประกอบความ
ดีด้วยพลังของตนเองได้

การกลับใจ มีความหมายตรงกันข้าม คือ
ให้ออกจากความคิด ความรู้สึก ว่า ฉันพึ่งตนเอง
ได้แล้ว ฉันดีพอแล้ว เราต้องนำตนเองออกจาก
ความรู้สึกนี้เพื่อพบและยอมรับความขัดสน ความ
ยากจนของตนเอง และของคนอื่นด้วย รวมทั้ง
ความจริงที่ว่าเราต้องการพระเจ้าด้วย นั่นคือต้อง
การการอภัยโทษจากพระองค์ รวมทั้งมิตรภาพ
ของพระองค์ ชีวิตที่ยังไม่ยอมกลับใจเปรียบเสมือน
กับการบอกกับตนเองว่า ผม/ดิฉัน ไม่ได้เลวกว่า
คนอื่น เป็นการตัดสินใจเข้าข้างตนเอง การกลับใจ
เป็นความถ่อมตนโดยมอบตนเองให้อยู่ในความ
วางใจในความรักของพระเจ้าความรักที่กลายเป็น
มาตรการและองค์ประกอบสำคัญของชีวิตของเรา
เอง

ในเรื่องนี้ เราก็อ่าลึ้มมิติด้านสังคมของ
การกลับใจ แน่นอนว่า ก่อนอื่นการกลับใจเป็น
เรื่องส่วนตัว เป็นการกระทำของเราเอง ข้าพเจ้า
เอง (พระคาร์ดินัลร็อดซิงเกอร์) ไม่คล้อยตามสูตร
ที่ว่า “ทำตามคนอื่น” (ขณะเดียวกันก็ไม่ต้องการ
ให้คนอื่นทำตามข้าพเจ้าด้วย) เราแต่ละคนอยู่เฉพาะ
พระพักตร์พระเจ้าและรับผิดชอบการกระทำของตน

แต่ความเป็นส่วนตัว (personalization)
ที่แท้จริง (ของการกลับใจ) นี้ ก็สะท้อนความ
สัมพันธ์กับผู้อื่น (socialization) ที่ลึกซึ้งไปในตัว
เสมอด้วยที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะเราแต่ละคนที่กลับใจ

เราที่จะเปิด “ตัวกู”(I) อีกครั้งให้แก่คนอื่น
“ท่าน” (you) โดยสิ้นเชิงไม่ปิดกั้นอะไรเลย และ
“เรา” (we) คนใหม่ก็จะเกิดขึ้น ถ้าแนวทางการ
ดำเนินชีวิต (lifestyles) ที่แพร่กระจายในโลก
ปัจจุบันซึ่งบั่นทอนการไม่เป็นตัวของตัวเอง
(de-personalization) และการไม่ดำเนินชีวิตตาม
กระแสเรียกของตน แต่กลับไปเลียนแบบชีวิตของ

คนอื่น จึงยังจำเป็นที่จะต้องกลับใจเพื่อสร้าง “เรา”
(we) คนใหม่โดยเร็ว เพื่อเดินทางในหนทางของ
พระเจ้าด้วยกัน

การกลับใจนี้ เราต้องครอบคลุมชุมชน
แห่งชีวิตด้วย เพราะชุมชนเป็นสถานที่ เป็นพื้นที่
ที่เราดำเนินชีวิตแบบใหม่นี้ เราไม่อาจประกาศ
ข่าวดีได้ด้วยคำพูดแต่เพียงอย่างเดียว พระวรสาร
(ข่าวดี) แสดงออกในชีวิต จึงสร้างชีวิต สร้างชุมชน
สู่ความก้าวหน้า การกลับใจเฉพาะระดับปัจเจก
บุคคลนั้นไม่จริงยั่งยืน

(ยังมีต่อ)

อันเนื่องมาจาก...สิ่ง เล็กๆ น้อยๆ

ประมาณช่วงครึ่งปีที่ผ่านมาผู้เขียนได้รับเชิญให้เป็นวิทยากรสอนครูที่โรงเรียนหอแซฟ อุลัมภ์ หนองรี จังหวัดนครนายก ในวันอาทิตย์เช้า ซึ่งเป็นวันที่ 2 ของการสอน ครูใหญ่ชวนผู้เขียนเข้ามาสวดเช้าที่วัด โดยมีคุณพ่อวิจิตต์ แสงหาญ เป็นผู้ถวายมิสซาในวันดังกล่าว ในช่วงต้นของการฟังเทศน์ คุณพ่อได้ถามคำถามว่า “ถ้าเราเก็บเงินวันละบาท และเก็บเพิ่มขึ้นวันละบาทในทุกๆ วัน เป็นเวลา 1 ปี เราจะมีเงินทั้งสิ้นเท่าใด?”

อยากให้ผู้อ่าน...ลองคิดหรือเดาตัวเลขกันเล่นๆ...ว่าเป็นเงินประมาณเท่าใด

จับพลันที่คุณพ่อถามจบ และให้หยุดคิดชั่วครู่ หัวสมองของผู้เขียนได้เริ่มทำการคำนวณอย่างรวดเร็ว และคิดอยู่ในใจว่า “ง่ายจังเลย คำถามของคุณพ่อ...365 บาทไง”

ผ่านไปไม่ถึง 3 วินาทีที่คุณพ่อวิจิตต์ได้เฉลยว่า “ถ้าเราเก็บเงินเช่นนี้ เพียงเพิ่มเงินวันละบาทไปเลยปี เราจะมีเงินรวมทั้งสิ้นประมาณ 60,000 กว่าบาท” เพียงได้อินคำตอบดังกล่าว สมองผู้เขียนได้ตอบขึ้นมาว่า “อ้าว...ไม่ใช่เก็บวันละบาทไปเรื่อยนี่...อ้อ...เก็บเพิ่มทุกวัน วันละหนึ่งบาทเป็นเวลาหนึ่งปี...แต่...เอ๊ะ...เป็นไปได้ยังไง...แค่เพิ่มวันละบาท จะได้เงินครึ่งแสนเชียวหรือ” ด้วยความที่ยังไม่เชื่อสนิทใจ ภายหลังจากการสอนเสร็จในช่วงเย็น จึงได้ลองคิดคำนวณดูด้วยเครื่องคิดเลข

...ตัวเลขที่ออก คือ...66,795...บาท

ไม่น่าเชื่อ!!!! ว่าจะได้ถึง “หกหมื่นหกพันเจ็ดร้อยเก้าสิบห้าบาท”

ผู้เขียนเริ่มคิดถึงคำถามที่คุณพ่อได้ถามอีกครั้ง และได้ตั้งคำถามต่อกับตัวเองว่า ชีวิตของคนเราในหลายครั้ง และหลายเรื่อง เราเองมองข้ามเรื่องเล็กๆ น้อยๆ อย่างนี้ไปหรือไม่

เราคิดง่ายๆ แบบที่ผู้เขียนคิดในตอนแรกของการคิดหาคำตอบหรือไม่?

ตัวเลข 365 กับ 66,795 มันช่างแตกต่างกันราวกับฟ้าและดินกัน

นั่นเริ่มจากจุดเริ่มต้นที่ว่า...เราเคยมองเห็นคุณค่าของเงินบาทแต่ละบาทหรือไม่...เราเคยคิดถึง หรือ คิดไม่ถึง ว่า หากได้เริ่มเพียงเพิ่มอีกแค่ วันละบาท ที่ดูเหมือนไม่มีค่า ราคา อะไรมากมาย แต่กลับสร้างค่ามหาศาลให้อย่างที่เรานึกไม่ถึง

แค่เศษเหรียญที่เราโยนใส่กล่องทิ้งไว้ในลิ้นชักแต่ละวัน ทุกๆ วัน ถ้าไม่ได้ใส่ไว้จะไรกับมันมากมายนัก วันหนึ่งเมื่อเราออกมานับ ไม่น่าเชื่อว่าจะได้เป็นร้อย เป็นพัน หรือเป็นหมื่น...

คนโบราณ จึงให้ลูกหลาน ท่องให้ขึ้นใจกันตั้งแต่เล็กๆ “มีสิ่งพึงปรารถนาให้ครบบาท...”

เพียง 1 บาท ไม่พอที่จะซื้ออะไรได้เป็นชิ้นเป็นอันนอกจากที่ออฟฟี่ 2 เม็ด ในยุคปัจจุบันนี้ แต่เพียงไม่มองข้าม หากเก็บเพียงวันละบาท เงิน 365 บาทที่เก็บได้ ใช้ซื้อสิ่งของได้มากมาย แต่หากอดใจเก็บเพิ่มให้ได้วันละบาทในแต่ละวันที่ผ่านไป เราจะได้เงินออมที่สามารถไปเที่ยวต่างประเทศ พร้อมพ้ออกเก็ตมันนี่แบบไร้กังวล หรือทำทานบริจาคทำบุญ เป็นทุนสนับสนุนได้อย่างไม่น่าเชื่อ

ผู้อ่านได้เรียนรู้อะไร จากการเปรียบเทียบ

ตัวเลขดังกล่าวในข้างต้นบ้าง

สำหรับผู้เขียนเอง ได้เรียนรู้ และคิดต่อในหลายๆ มุมมอง แต่ขอยกมาให้เห็น 2 มุมมอง

มุมมองแรก หากเปรียบเทียบการเก็บออมกับการเริ่มต้นทำอะไรสักอย่างหนึ่ง การที่เราเริ่มฝึกเริ่มทำ อะไรไปทีละนิด ทีละหน่อย หากฝึกได้อย่างสม่ำเสมอและมีความต่อเนื่อง เมื่อเวลาผ่านไปช่วงจังหวะหนึ่ง แล้วมองย้อนกลับไป เรา จะเห็นพัฒนาการของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการฝึกฝนของตนเอง

ยกตัวอย่างเช่น การเขียนหนังสือ ทุกวันนี้ เราเขียนหนังสือได้เร็วและไวกว่าสมัยประถมหรือไม่ ทั้งที่สมัยเด็กๆ กว่าจะคัดลายมือได้ เขียนหนังสือได้แต่ละคำ แต่ละประโยค ต้องใช้เวลานานมาก

เป็นเพราะ...เราถูกให้ฝึกเขียนทุกวัน ผ่านทางการเรียน การทำการบ้าน จนมาวันนี้ เราจึงเขียนได้เร็วและคล่องขึ้นเรื่อยๆ...แต่หากเราเพียงเปลี่ยนปากกาหรือดินสอไปยังข้างที่ไม่ถนัด เรา จะควบคุมการเขียนยากกว่ามือข้างที่ถนัด

ความถนัดในความหมายตรงนี้ จึงไม่ใช่หมายถึงความถนัดที่เป็นพรสวรรค์ แต่หมายถึงความถนัดที่เกิดจากความพยายามที่จะฝึกฝนอย่างต่อเนื่องในทุกๆ วัน

นั่นคือ...หากอยากลองหัดเขียนใหม่ในมือด้านไม่ถนัด ถ้าเริ่มจากการเขียนเพียงวันละ 1 บรรทัด และค่อยๆ ฝึกเพิ่มขึ้นทุกวัน อีกวันละ 1 บรรทัด ความเร็วในการเขียน ก็ย่อมเพิ่มขึ้น อันเนื่องมาจากประสบการณ์ฝึกเขียนเพิ่มขึ้นอย่างสม่ำเสมอในทุกๆ วัน

ข้อคิดที่ได้สำหรับมุมมองแรกนี้ คือ เรื่องความสม่ำเสมอ ความต่อเนื่อง และความอดทน การค่อยๆ เพิ่มแรง หรือความยากขึ้นทีละนิดไปเรื่อยๆ สามารถสร้างนิสัยและพฤติกรรมใหม่ที่

ต้องการได้มุมมองที่สอง การใส่ใจกับเรื่องเล็กน้อย ที่คนอื่นอาจมองว่าไม่มีค่าใดๆ สามารถสร้างมูลค่าให้กับเราได้โดยไม่น่าเชื่อในวันหนึ่ง และในขณะเดียวกัน การลืมนำใส่ใจกับเรื่องเล็กน้อย ที่เราเองคิดว่าคงไม่เป็นไร เมื่อสะสมมากเข้า อาจจะทำให้กลายเป็นอะไร ต่อมิอะไรอย่างไม่คาดคิดมาก่อนก็ได้

ยกตัวอย่างเช่น การเจ็บป่วยด้วยโรคต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นโรคไต โรคเบาหวาน โรคกระเพาะ สาเหตุหลัก ล้วนเกิดจากพฤติกรรมกรกินที่ไม่เหมาะสมที่สะสมมาเป็นแรมเดือน แรมปี โรคไต คู่กับคนชอบกินเค็มจัด โรคเบาหวานถ้าไม่นับเรื่องกรรมพันธุ์จะคู่กับคนที่กินหวานจัด โรคกระเพาะคู่กับคนกินเผ็ดจัด กินไม่เป็นเวลาอย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลานาน โดยช่วงวัยที่อายุน้อยๆ อาจยังไม่เห็นผล หรือไม่มีความผิดปกติใดๆ เกิดขึ้นกับร่างกาย แต่เมื่ออายุย่างขึ้นเลข 3 เลข 4 หรือ เลข 5 นำหน้าเมื่อใดสัญญาณและอาการโรค จะเริ่มเข้ามาถามหาได้ง่ายๆ ต่างจากคนที่รักษาสุขภาพ บริหารเวลาเป็น กินอาหารที่เป็นประโยชน์ ออกกำลังกาย เมื่ออายุมากขึ้น แนวโน้มที่จะเป็น คนที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ภูมิต้านทานร่างกาย ยังทำหน้าที่ได้อย่างต่อเนื่อง อันเนื่องมาจากการรักษาสุขภาพกายไว้ตั้งแต่วัยหนุ่มวัยสาว

ข้อคิดที่ได้จากมุมมองที่สองนี้ คือ การเริ่มใส่ใจ และสนใจกับรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ในความคิด อารมณ์ ความรู้สึก และการกระทำต่างๆ ในชีวิต หากสิ่งใดเริ่มต้นผิดเคยทำพลาดแล้วหยุดได้ ชีวิตอนาคต ก็จะเปลี่ยนไปจากการกระทำในสิ่งใหม่ ที่จะสร้างอนาคตใหม่ในระยะยาวที่ดีได้ด้วย

มุมมองที่สาม สักให้ผู้อ่านลองนึกเล่นๆ ต่อ กันดูว่า...อันเนื่องมาจาก...สิ่งเล็กๆ น้อยๆ นี้ “ได้” ข้อคิดหรือเรียนรู้อะไรเพิ่มขึ้นมาอีกบ้าง เพื่อจะเกิดเป็น สิ่งเล็กๆ น้อยๆ...ที่เติบโตใหญ่ **อ๋**

เมื่อบทเพลงแห่งความเชื่อ

*"Your Love for me will show... That I follow You That I follow You...
With all my heart"*

ผมค่อยๆ กรีดกีตาร์ไล่ผ่าทุกสายอย่างเชื่องช้า ในคอร์ค อีเมเจอร์ อันเป็นคอร์คจบของบทเพลงที่กำลังเล่นอยู่ เสียงปรบมือก็กึกก้อง ดังไปรอบๆ ห้องประชุมเล็ก คำนันมีผู้เข้าร่วมจากบ้านต่างๆ ของศูนย์โพโลลาเรน่าจะร่วมๆ 100 คน ผมส่งกีตาร์ให้พิธีกรกว่าจะรู้ว่าส่งไปทำไม ก็เดินกลับไปดึงมาไม่ทันแล้วอาการทรงตัวไม่อยู่จากอาการเจ็บและยังไม่พร้อมจะรับเสียงคำหิ หรือชื่นชมในคำคินนั้น บรรยากาศสมัยวัยรุ่นหวนกลับมา นึกภาพตัวเองบนเวที เสียงปรบมือโห่ฮา วันที่ความคิดเรดตกผลึกมากขึ้น และในที่สุดผมเชื่อว่า คนที่มีความเชื่อในพระ บางครั้ง การเขียนเพลงไม่ได้เขียนเพื่อชื่อเสียง การยอมรับ แต่คนเขียนเพลงก็เหมือนกับประตูที่เปิดออกให้พระเป็นเจ้ามาไขแสงเรื่องราวของพระองค์ ผ่านทางพรสวรรค์พิเศษจากพระองค์เช่นกัน ผมเชื่อว่าบทเพลงล่าสุดที่ผมเขียนและเล่นในวันนั้นเป็นเช่นนี้

ผมเข้าร่วมสมัชชาพระสงฆ์ที่เป็นสมาชิกของกลุ่มโพโลลาเรชาวฟิลิปปินส์ จะโดยสังกัอะไรฐานะไหน คงไม่ใช่เรื่องสำคัญ แต่เพราะโอกาสอันยวบยากับประเด็นของการประกาศข่าวดีแบบใหม่ที่อยู่ในความสนใจของผมอยู่แล้ว จึงตอบรับได้อย่างเต็มอกเต็มใจ เงื่อนไขต่อมาคือ ต้องไปค้างในสถานที่ที่จัดประชุม

เมื่อวันประชุมมาถึงผมในฐานะที่อยู่บ้านเดียวกับผู้จัดประชุม การขอร้องให้ช่วยทำอะไรบ้าง จึงไม่ใช่เรื่องเหลือปากว่าแรง ผมถูกขอร้องให้ช่วยเล่นกีตาร์สร้างบรรยากาศในการขับร้องบทเพลงก่อนประชุมในช่วงเบรค ในวันนั้นผู้มาติดต่อให้ผมเล่นมาด้วยความยำเกรงผมบอกว่าอย่าได้เกรงใจแท้จริงแล้วคือหน้าที่ที่เก่าสมัยผมเป็นเณร

เมื่อต้องพักที่พัทที่ไม่คุ้นชิน เมื่อต้องเข้าร่วม

ประชุมทั้ง 4 วัน ความว่างก็เกิดขึ้น เมื่อได้เล่นกีตาร์เข้าไปบ่อยๆ ท่วงทำนองก็ไหลผ่านเข้ามาในหัวเช่นกัน และเมื่อทุกอย่างลงตัวเวลาทำนองผมก็เริ่มนั่งลงในวันที่ 2 ของการสัมมนา ประโยคแรกของบทเพลงภาษาอังกฤษเพลงแรกในชีวิตก็เกิดขึ้นพร้อมกับพระอาทิตย์ที่ค่อยๆ ลาลับขอบฟ้าไป

"When the sun goes down and the moon is not so bright When my life isn't going on the way Everything will pass and the Love of God remains Follow You in the way You want from me"

“ยามเมื่อดวงอาทิตย์ลลับลา และดวงจันทร์ก็ไม่ส่องแสง เมื่อชีวิตของฉัน ไม่ไปตามทางที่มันควรจะเป็นทุกๆ สิ่งดูเหมือนจะผ่านพ้นไปสักวัน แต่ความรักของพระนั้นแหละที่คงอยู่ ติดตามพระองค์ไป ในทางที่พระองค์ปรารถนาจากเรา”

นั่นคือนัยที่ซ่อนไว้ระหว่างบรรทัดในบทเพลง แต่จะอย่างไร? ผมภาษาอังกฤษไม่แข็งแรง พระเจ้าทรงส่งเยาวชนชายคนหนึ่ง ตำแหน่งมือกลองในวงเวลามีประชุมสัมมนาเขาช่วยเกลาคำศัพท์บางคำ และเมื่อผมอธิบายว่าบรรทัดเหล่านั้นต้องการจะบอกอะไร ดูเหมือนบทเพลงมาและก็จากไป ข้อเดียวเท่านั้นที่ผมทิ้งไว้โดยไม่รู้ว่าจะกลับมาเขียนต่อเมื่อไร การประชุมยังดำเนินต่อไป จนผมเริ่มอยากจะไปต่อกับบทเพลง

เผชิญเหลือเกินที่ผู้จัดงานได้นับบทเพลงของผม “ทำไมคุณไม่เขียนเพลงนี้ให้จบล่ะ พวกเราพระสงฆ์ที่มาร่วมสมัชชา ยังไม่มีอะไรจะไปแสดงเลยในงานคำคินสุดท้าย” เมื่อถูกท้าทาย แบบระยะเผาะชนแบบนั้น ผมไม่มั่นใจและไม่กล้ารับปาก เวลาที่มีน้อย บทเพลงภาษาอังกฤษ และถ้าจำเป็นต้องแสดง งานนี้ต้องลุยเดี่ยวอยู่แล้วใครจะมาร่วมด้วยช่วยแถม ผมคิด

ถูกขานขับ

"การมอบให้พระองค์ทั้งหมดของชีวิตของเรา"
บางทีบทเพลงบทหนึ่ง เมื่อย้อนกลับไปยัง...
จุดเริ่มต้น เราปฏิเสธไม่ได้เลยว่า...
นี่แหละคือการทำงานของพระ

ว่างานนี้ถ้าผมทำคนเดียวคงไม่เสร็จและในที่สุด....

ในที่สุดบทเพลงในตอนที่สองก็เดินทางมาถึง

*"When the wind blows down and sometimes
with heavy rain We never knew where it has began
Everything is in His Hands and aways in God's Will
Follow Him in the way where He lead me"*

“ยามเมื่อลมพัด และบางทีก็มีสายลม
กระหน่ำ เราไม่เคยรู้เลยว่า มันตั้งต้นมาจากที่ใด ทุกๆ
สิ่งล้วนอยู่ในพระหัตถ์และน้ำพระทัยของพระเสมอ
ติดตามพระองค์ไป ในหนทางที่พระองค์ทรงนำ”

ในคำคืนสุดท้ายของการสัมมนา พิธีกรในงาน
มากระซิบบอกว่าการแสดงของคุณพ่อเป็นชุดที่3 ผมเริ่มรู้สึก
ตื่นเต้นเล็กน้อย เดินไปหยิบกีตาร์คลาสสิกที่จะใช้
ประกอบการแสดง ไปยืนเกาเกิตาร์อยู่ด้านหลัง เรียก
ความมั่นใจ พร้อมทั้งนัดแนะกับผู้จัดเวทีว่าจะใช้ไมค์
ตัวไหนออกกีตาร์ ไมค์ตัวไหนสำหรับร้องและแทนวางเนื้อ
เมื่อการแสดงในชุดที่2 จบ ผมเดินก้าวออกมาพร้อมกับ
กีตาร์และเนื้อเพลง ส่วนที่จอโปรเจกเตอร์ปรากฏ
เป็นชื่อเพลงอยู่ก่อนแล้ว พิธีกรบอกให้ผมพูดอะไร
เกี่ยวกับบทเพลง

ผมเล่าว่า “เพลงบางเพลงเหมือนมันมีอยู่ใน
ธรรมชาติแล้ว และในวันเวลาที่เหมาะสม บทเพลง
นั้นก็ไหลผ่านมาทางเรา ซึ่งเหมือนที่เราเรียกว่าการ
ทำงานของพระจิต โดยมนุษย์เป็นเครื่องมือ บทเพลง
นี้ก็คล้ายๆ อย่างนั้น พวกคุณอาจจะคิดว่าผมเขียน
เพียงนี้ แต่เพียงคนเดียว มันไม่ถูกนักเพราะผมมีผู้ช่วย
หลายคนทีเดียว เจนบอยจากตาไกโต ช่วยขัดเกลาเนื้อ
ในข้อหนึ่ง อลันเยาวชนที่เตรียมตัวไปอิตาลีในปีหน้า
คุณพ่อพีทำให้ผมได้ถามศัพท์บางคำเวลาที่นึกไม่ออก
และบราเดอร์ริชาร์ดสามเณรชาวฟิลิปปินส์ เพื่อน
ร่วมบ้านและผู้มาประสานงานเรื่องเครื่องเสียงและ
อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ตลอดการสัมมนาบทเพลงนี้

จึงเป็นบทเพลงของพวกเรา พวกเราที่ได้ชื่อเหมือน
ดังชื่อของเพลงนี้ ผู้ที่จะติดตามพระองค์ จนหมดใจ
(To follow You with all my heart)

เสียงปรบมือยังก้องดังอยู่ในใจผม มันเป็น
ทางที่เปิดเล็กๆ สู้กันและกัน ผมแทบไม่เชื่อว่าครั้งหนึ่ง
ได้เขียนเพลงที่ไม่ใช่ภาษาพ่อแม่ของตนเองเพื่อสื่อกับ
คนอีกกลุ่มหนึ่ง ไม่ใช่ให้รู้ว่านี่คือผม แต่ให้รู้ว่า พระสงฆ์
ไทยคนหนึ่งที่อยู่ที่นี่ เขาพร้อมจะเป็นหนึ่งเดียวกับ
พวกคุณแค่ไหน เขาเอาชื่อเสียงและความรับผิดชอบ
ของสังคมและของประเทศชาติมากับตัวเขา
ยิ่งความชื่นชมยินดีเกิดขึ้นกับผมแค่ไหน ผมก็ส่งมอบ
ไปยังต้นสังกัดของผมแค่นั้น

*"With all my heart With allmy life I do
everything for them to come with us With all my
past With all my soul The Love of God with show...
That I follow You"*

“ทั้งหมดของหัวใจ ทั้งหมดของชีวิต ฉันจะ
ทำทุกอย่างเพื่อให้ทุกคนได้มาร่วมกันเป็นหนึ่งเดียว
ทั้งหมดของอดีตที่ผ่านมาและจิตวิญญาณของฉัน
ทั้งสิ้น ความรักของพระได้แสดงให้เห็นว่า ฉันจะ
ติดตามพระองค์”

ผมนั่งรำพึงในเช้าวันที่กลับมาสู่ชีวิตปกติ
วันที่การอบรมสิ้นสุดลงแล้ว มันเป็นพระวรสารจาก
คำบอกเล่าของนักบุญลูกาบทที่ 10 มันคือคำเดียวกัน
นี่เอง “การมอบให้พระองค์ทั้งหมดของชีวิตของ
เรา” บางทีบทเพลงบทหนึ่งเมื่อย้อนกลับไปยังจุด
ตั้งต้น เราปฏิเสธไม่ได้เลยว่า นี่แหละคือการทำงานของพระ
ผมเชื่อว่าในชีวิตของคริสตชนแต่ละคนมี
เรื่องแบบนี้อีกมาก ลองพยายามติดตามพระองค์แบบ
หมดหัวใจดูสิ ๕

ระหว้าวดีออน

คุณพ่อประยูร พงษ์พิศ

ทีม-ทีมครอบครัว

สถานการณ์สังคมปัจจุบันกำลังส่งกระแสโลกให้เข้ามากระทบกับกระแสธรรมกันอย่างรุนแรง เราในฐานะสมาชิกของสังคมโลกใบเดียวกันนี้ไม่ว่านับถือศาสนาใด พึงหันมาปลูกจิตสำนึกนึกกำลัง และฝึกฝนบำเพ็ญตนทำหน้าที่อันพึงมีพึงเป็นอย่างสำคัญเร่งด่วนและร่วมมือร่วมใจทำงานเป็นทีม แบบร่วมด้วยช่วยกันให้ทันต่อเหตุการณ์ ทีมแรกที่น่าจะถูกต้องเหมาะสมและเป็นไปได้ที่สุดก็คงหนี ไม่พ้นทีมครอบครัวนั่นเอง

ครอบครัวถือเป็นแหล่งกำเนิดฐานครอบครัวและหน่วยสังคมที่เล็กที่สุดแต่มีอิทธิพลทรงพลัง ที่สุดของมนุษย์เรา เพราะเป็นที่บ่มเพาะความเชื่อศรัทธา ทัศนคติและค่านิยม อีกทั้งเป็นที่อบรมบ่มนิสัย ใจคออันก่อเกิดเป็นบุคลิกภาพและคุณสมบัติที่จำเป็นพื้นฐาน เพื่อพัฒนาการให้ชีวิตเจริญก้าวหน้า ขึ้นไปในทุกมิติ สิ่งนี้จะชี้แววของคุณค่า คุณภาพและคุณธรรมของความเป็นมนุษย์ตั้งแต่เมื่อยัง แรกเริ่มเยาว์วัย

สังคมโลกทุกระดับจะอยู่ดีมีสุขและมั่นคง ก็ตรงที่สมาชิกในสังคมเหล่านั้นมีคุณภาพและ คุณธรรม ที่กล่าวมานี้ ซึ่งแน่นอนสิ่งนี้ย่อมมีที่มา ที่อยู่และที่ไปจากรากฐานแวงดวงของครอบครัว อย่างมีสาเหตุเป็นไป ไม่ใช่เกิดขึ้นได้ชั่วเดือนชั่วปี แต่ต้องมีใจฝึกหัดฝึกฝนจนเกิดทักษะและอุปนิสัย ได้มาติดตัว

ครอบครัวจึงอยู่กึ่งกลางระหว่างความเป็นคนที่เป็นปัจเจกชนและพหุชนในสังคม หากทั้งสองอย่างเสริมสร้างกันอย่างสมดุล ดำเนินไปอย่างเป็นกระบวนการที่สอดคล้องกลมกลืนระหว่าง พัฒนาการและบูรณาการของปัจเจกชน ก็จะส่งผลนำไปสู่ความสมบูรณ์พูนสุขให้กับสมาชิกของ ครอบครัว จากครอบครัวสู่ครอบครัวส่งต่อไปยังสมาชิกสังคมในความเป็นพหุชนทุกระดับทั่วทุกมุมโลก

ทุกครอบครัวจึงมีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบสูงร่วมกันในเรื่องดังกล่าว แต่ละ ครอบครัวเมื่อทำส่วนของตัวเองเต็มที่ ทุกครอบครัวในส่วนประกอบของสังคมนั้นๆ ก็จะบรรลุความ สำเร็จไปเป็น ทีละขั้นทีละตอน จนกระทั่งจากระดับสังคมต่อสังคมไปสู่ภูมิภาคระดับทวีปก็จะได้รับ

ถึงเวลาแล้วหรือยัง ที่เราจะร่วมด้วยช่วยกัน
ทำให้กระแสนิยมและกระแสเรียกของพระ
ปลุกเร้า...ดังกังวาน...อยู่ในจิตใจของมนุษย์

อานิสงส์ไม่ทางตรงก็ทางอ้อมไปสู่ระดับโลกใบเดียวกันของเรา

ทัศนะหรือการมองอย่างเข้าอกเข้าใจจากภายในบริบทวิถีชีวิตมนุษย์ จึงมีความสำคัญต่อการ
มีทัศนคติร่วมกันในการสร้างสรรค์จักรวาลโลกให้เป็นที่อยู่อาศัยและที่พักอย่างร่มเย็นเป็นสุขโดย
ทั่วหน้าตั้งแต่ระดับเล็กที่สุดจนถึงระดับที่กว้างใหญ่ไพศาล บนฐานความเป็นคนที่สังกัดเป็นสมาชิก
ในครอบครัวและสังคมทุกระดับร่วมกันในโลก

ในทัศนะของคริสตชน กระแสเรียกเป็นคำที่สื่อสารถึงเสียงเรียกของพระเจ้าจากภายในจิตใจของ
มนุษย์ทุกคน ในฐานะที่เป็นพระฉายาลักษณ์และบุตรของพระเจ้า ก่อให้เกิดความตระหนักรู้ถึงบทบาท
หน้าที่ความรับผิดชอบที่พระมอบให้เราดำเนินการบนโลกนี้ ว่าเราเกิดมาจะทำอะไร อย่างไรและ
ประเภทไหนเพื่อให้สอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระองค์

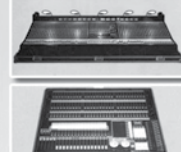
ส่วนในทัศนะของพุทธศาสนิกชนถือว่ากระแสนิมนั้นจะต้องนำมากำกับพฤติกรรมของ
มนุษย์เพื่อไม่ให้ไปเป็นไปตามการกำกับของกระแสโลกอันประกอบด้วยกิเลส (ความโลภ โกรธ หลงซึ่ง
ทำให้จิตใจมัวหมอง) ตัณหา (ความอยากได้ใคร่มี) และอุปาทาน (ความติดยึด) นานาประการ

ถึงเวลาแล้วหรือยังที่เราจะร่วมด้วยช่วยกันทำให้กระแสนิยมและกระแสเรียกของพระเจ้า
ดังกังวานอยู่ในจิตใจของมนุษย์ เป็นต้น ในอนุชนรุ่นหลังซึ่งเป็นลูกหลานของเรา ซึ่งกำลังเผชิญเผชิญ
กับกระแสโลกที่เขี้ยวกรากด้วยวัตถุนิยม บริโภคนิยม แฟชั่นนิยม เทคโนโลยีนิยมและเสพสุขนิยมจน
แทบจะกลบเสียงพระเสียงธรรมะอยู่แล้ว

กระแสนิยมกระแสเรียกที่สะท้อนเสียงธรรมะเสียงพระดังกล่าวจะได้รับการเร่งเร้ารุกเร้าเข้า
สู่หัวใจจิตหัวใจของบุคคลเป้าหมายที่กล่าวนี้ ก็อยู่ที่บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบอันสูงสุดของทีม
หรือทัพของครอบครัวร่วมกัน ในสังคมโลกยุคปัจจุบัน. ❧

DaDa Sound

ติดต่อ :

สมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร 63/3 ถ.บางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

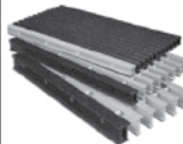
โทร. 0-2424-6150 โทร : โทรสาร 0-2434-0912 WWW.dadasoundsystem.com

E Mail : dadasoundsystem@yahoo.com, dada_sound@hotmail.com

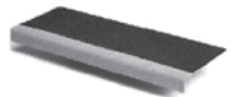
ตะแกรงและโครงสร้าง FRP

- ไม่ผุกร่อน
- ดูแลรักษาง่าย
- มีความแข็งแรงสูง
- ไม่รบกวนคลื่นวิทยุ
- ไม่นำกระแสไฟฟ้า เพิ่มความปลอดภัยในการทำงาน
- น้ำหนักเบา เคลื่อนย้ายง่าย ไม่ยุ่งยากในการติดตั้ง
- มีผิวหน้ากันลื่น
- ไม่ลามไฟ
- กันกระแทก

ผลิตภัณฑ์บันได Fibergate
Fibergate Stair Solutions

■ ขั้นบันได
Stair treads

■ แผ่นครอบบันได
Stair tread covers

การใช้งาน

Applications

■ ตะแกรง Fibergate molded
Fibergate molded gratings

■ ตะแกรง Fibergate moltruded
Fibergate moltruded gratings

949 Supplies Co., Ltd.

184/181 Forum Tower 28th, Fl., Ratchadaphisek Rd., Huay Kwang, Bangkok 10320

Tel: 02 645 2599 Fax: 02 645 2744

E-mail: marketing@949supplies.com www.949supplies.com

ASSUMPTION COLLEGE

English Program (EP) at Rama II Campus

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ (แคมป์สพระราม 2)

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ

เป็นโรงเรียนเปิดใหม่ในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย
เปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program: EP)

ในปีการศึกษา 2555 จัดการเรียนการสอนเป็นปีการศึกษาแรก

มีนักเรียนทั้งหมด 4 ระดับชั้น คือ ประถมศึกษาปีที่ 1 ประถมศึกษาปีที่ 4

มัธยมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 4

เรียนกับทีมครูต่างชาติเจ้าของภาษาในหลายรายวิชา

“เรียนอย่างมีความสุข ประสบความสำเร็จในชีวิต”

โรงเรียนตั้งอยู่ที่ ตำบลพันท้ายนรสิงห์ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร

ผู้สนใจติดต่อขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ห้องธุรการ

อาคาร The Trinity โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ จ.สมุทรสาคร

โทร 08-0101-2552 หรือที่ <http://www.assumption.ac.th/rama2/>

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม

90/1 ซ.สาทร 11 เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

โทร 0-2675-6970-84 โทรสาร 0-2212-2310

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกมัธยม

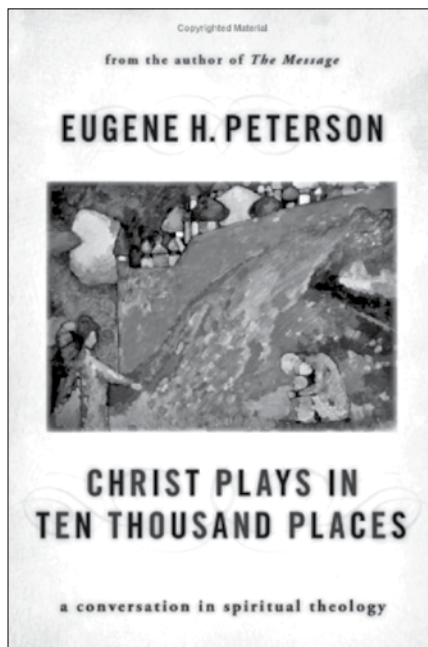
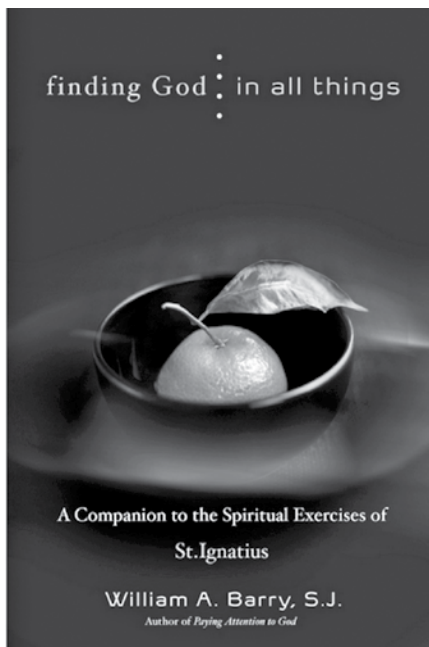
26 ซ.เจริญกรุง 40 เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500

โทร 0-2630-7111-25 โทรสาร 0-2237-7769

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ

52 ถ.เจ้าแก้ววิถี ต.พันท้ายนรสิงห์ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร 74000

โทร. 08-0101-2552

“พบพระเจ้าในทุกสิ่ง”

“ฉันจะพบพระเจ้าได้ที่ไหน”

คริสตชนจำนวนไม่น้อยมีคำถามในใจว่า “ฉันจะพบพระเจ้าได้ที่ไหน” คำตอบที่ตรงไปตรงมา คำตอบหนึ่งก็คือ “คุณก็มองหาพระเจ้ารอบๆ ตัวคุณ แล้วคุณจะพบพระองค์เอง” คำตอบเรียบง่ายนี้ นำความประหลาดใจตามมาด้วย... “แล้วจะพบพระเจ้าได้ง่ายขนาดนี้เลยหรือ?”

เรามาดูตามต่อไปว่าเรื่องการพบพระเจ้าในทุกสิ่ง เป็นจริงได้หรือไม่และอย่างไรกันสักหน่อยนะครับ

คุณพ่อโทมัส เมอร์ตัน ผู้เชี่ยวชาญและนักเขียนด้านชีวิตจิตคาทอลิก ท่านเขียนไว้ว่า “ทางเข้าสวรรค์อยู่ในทุกหนแห่ง”... คุณพ่อเจอราลแมนเลย์ สอบกิน กล่าวไว้ว่า “พระคริสตเจ้าทรงเล่นอยู่ในสถานที่ 10,000 แห่ง” ซึ่งกลายมาเป็นชื่อของหนังสือเล่มหนึ่งที่เขียนโดยยูยีน เอช ปีเตอร์สัน

เราพบพระเจ้าได้ในทุกสิ่ง เพราะว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่ง

นี่คือมุมมองและประสบการณ์ของนักบุญอิกญาซีโอ เราอาจสงสัยว่าท่านหมายความว่าอย่างไรกันแน่? นักบุญอิกญาซีโอให้ความชัดเจนว่า “เราสามารถพบพระเจ้าได้ในทุกสิ่ง เพราะทุกสรรพสิ่งนั้นมาจากพระองค์ พระองค์ทรงสร้างขึ้นมา...”

ดังนั้น เราสามารถพบพระเจ้าได้ในการสนทนากับใครบางคน ในการเดิน การมอง การได้ยิน ได้ลิ้มรส ในความคิด และในทุกๆ สิ่งที่เราทำ เราสามารถพบพระสิริมงคลของพระเจ้าอยู่ในทุกสิ่งที่นี่ เคียวนี่ ในปัจจุบันขณะนี่เอง

ตั้งแต่อดีตกาลเรามีจินตนาการถึงพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่ พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ อย่างเช่น ทำอัศจรรย์ต่างๆ การมาประจักษ์ของพระองค์ ประสบการณ์พิเศษที่ช่วยให้พ้นภัยอันตราย

นักบุญอิกญาซีโอช่วยให้เราตระหนักถึงความลับของการพบพระในทุกวันของชีวิตว่า พระเจ้าทรงทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ผ่านทางชีวิตประจำวัน อย่างนุ่มนวล อย่างเงียบๆ และเรียบง่ายด้วยพระ

กรุณาของพระองค์ในการสนทนา ในเรื่องราวเปรียบเทียบ ในการให้ความช่วยเหลือ การดูแลความทุกข์ยากลำบากของผู้คน และในความร่าเริงยินดี

การอยู่เคียงข้างของพระเจ้านั้นเป็นสิ่งที่มีความลึกซึ้งเป็นอย่างมาก พระองค์อยู่และทำงานในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติอย่างเงียบๆ เหมือนกับว่าพระองค์ซ่อนพระองค์เองอยู่ท่ามกลางพวกเราในช่วงเวลาส่วนใหญ่ของชีวิตเรา...

เมื่อพระเยซูเจ้ามาเกิดและมีชีวิตอยู่ท่ามกลางเรา พระองค์ก็ไม่ได้รับการยอมรับจากผู้มีอำนาจในสังคมสมัยนั้น หรือแม้แต่ศิษย์ของพระองค์เองก็จำพระองค์ไม่ได้เมื่อพระองค์กลับคืนชีพ แม้ว่าพระองค์จะเดินเคียงข้างเขา และสนทนากับเขา... อย่างเช่นกรณีของศิษย์ 2 คนที่เดินทางไปเมืองเอมมาอุสร่วมกับพระองค์... เขามาจำพระองค์ได้ตอนที่พระองค์หยิบขนมปัง ขอบคุณพระเจ้า และหักขนมปังส่งให้เขา

เมื่อพระเจ้ามาเกิดเป็นมนุษย์ มาเกิดเป็นองค์พระเยซูเจ้า พระองค์เข้ามาในโลกมีประสบการณ์ต่างๆ ทั้งร่าเริงยินดี มีความหวัง ความเจ็บปวด ความตายและการคืนชีพ... พระองค์ทำงาน มีมิตรภาพ มีความใกล้ชิดสนิทสนม พระองค์เดินมอง ได้ยิน ลิ้มรส ทรงคิด และทำทุกๆ สิ่งเหมือนที่เราทำ... นักบุญอิกญาซีโอกล่าวเสริมว่า “ทุกสิ่งเป็นของพระเจ้าและในทุกสิ่งนั้น เราสามารถพบพระเจ้าได้เช่นกัน”

การพบพระเจ้าในทุกสิ่งเชิญชวนให้เราเปิดมุมมองชีวิตของเราที่แตกต่างออกไปจากเดิมนักบุญอิกญาซีโอเชื่อว่า พระเจ้าได้แสดงพระประสงค์ของพระองค์ผ่านความต้องการ ความอดทน ความตั้งใจของเรา การพบพระเจ้าในทุกสิ่งเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตแตกต่างจากการมุมมองที่เราคิดจะนำพระเจ้าไปใส่ไว้ในสรรพสิ่งต่างๆ

แล้วเราจะพบพระเจ้าในทุกสิ่งได้ที่ไหน?

คำตอบก็คือ เราพบพระเจ้าได้ที่นี้ เมื่อเราเริ่มจากชีวิตและความรัก ดังที่พระเยซูเจ้าตรัสว่า “เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิตและจะได้อย่าง

ครบบริบูรณ์” (ยน 10:10) และในบทจดหมายของนักบุญยอห์นเขียนไว้ว่า “ไม่มีผู้ใดเคยเห็นพระเจ้า ถ้าเราทั้งหลายรักซึ่งกันและกันพระเจ้าก็ทรงสถิตอยู่ในเราทั้งหลายและความรักของพระองค์ก็สมบูรณ์อยู่ในเรา”(1ยน 4:12)

พบพระเจ้าได้ในชีวิตและความรัก

เมื่อเรามองชีวิตและความรักของผู้คนรอบข้างเราสามารถมองเห็นพระเจ้าในผู้คนได้เหมือนกันคุณแม่เทเรซาที่กล่าวว่า เมื่อท่านมองดูคนยากจน และคนที่กำลังจะตาย ท่านมองเห็นใบหน้าของพระเยซูเจ้าในผู้คนเหล่านั้น...

พบพระเจ้าได้ในธรรมชาติ

เราสามารถพบพระเจ้าได้ในธรรมชาติ “ใครเล่าจะเห็นพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้าในท้องทุ่ง ชายหาด ภูเขาในน้ำ นกในอากาศ” ทุกวันนี้การพัฒนาของเรากระทบต่อธรรมชาติ ต่อสิ่งแวดล้อมมากมาย... เมื่อเรามีมุมมองที่เคารพต่อธรรมชาติ ดูแลธรรมชาติ ก็เท่ากับว่าเราร่วมงานกับพระเจ้าด้วย... พระองค์เป็นผู้สร้างสรรพสิ่งและทรงดูแลสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง... ใช่หรือไม่ที่ว่า... การทำลายสิ่งแวดล้อมทั้งทางตรงและทางอ้อมนั้นเป็นอุปสรรคขัดขวางต่อการดูแลสิ่งสร้างของพระเจ้า???

พบพระเจ้าได้ในการตัดสินใจ

นักบุญอิกญาซีโอช่วยทำให้เราตระหนักว่าเราพบพระเจ้าได้ในการตัดสินใจของเรา... และเราสามารถขอพระเจ้าทรงนำการตัดสินใจเรื่องราวต่างๆ ในชีวิตของเรา... ทั้งเรื่องการเรียนรู้ อาชีพ การงาน ความรัก คู่ชีวิต การเป็นนักบวช หรือฆราวาส ฯลฯ เพราะการตัดสินใจของเรานั้นเป็นหนทางการตอบสนองคำเชิญชวนของพระเจ้าที่จะรักและรับใช้นั้นเป็นรหัสธรรมเกี่ยวกับการมีประสบการณ์ในพระเจ้า... ผ่านทางการรับใช้คนอื่นนั่นเอง... การพบพระเจ้าในทุกสิ่งไม่ใช่เพียงเพื่อตัวเราเองเท่านั้น... เราถูกเรียกและเชิญชวนให้ทำงานร่วมกับพระเยซูคริสตเจ้าเพื่อช่วยให้โลกนี้ดีขึ้นสำหรับคนทุกคน

พบพระเจ้าได้ในความเจ็บปวดและความทุกข์

เราพบพระเจ้าในความเจ็บปวดของเราด้วย

สิ่งที่เราไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ ความรุนแรงที่ผู้คนกระทำต่อกัน ข้อจำกัดต่างๆ ในชีวิต ความไม่สามารถต่างๆ ความรู้สึกผิดพลาดในอดีตที่ผ่านมาของเรา... นอกนั้นเราอาจพบพระเจ้าได้ในความทุกข์ยากของเรา ความทุกข์ที่อาจทำให้หัวใจของเราแตกสลาย... ขณะเดียวกันพระองค์ทรงนำสิ่งทั้งดงามมาให้โลกของเราด้วย การไถ่กู้มนุษยชาติที่เกิดขึ้นด้วยความกรุณาของพระองค์ การยกโทษบาปเกิดขึ้นในวันที่พระเยซูเจ้าสิ้นพระชนม์และกลับคืนชีพ...

เคล็ดลับในการพบพระเจ้าในทุกสิ่ง

นักบุญอิกญาซิโอแนะนำเคล็ดลับ 2 ประการที่ช่วยให้เราพัฒนาความไวในการรับรู้ถึงการเคลื่อนไหวของพระเจ้าในชีวิตและจิตใจของเรา เคล็ดลับประการแรกก็คือ การใช้เวลาในแต่ละวัน มองเห็นการประทับอยู่ของพระเจ้าในชีวิตของเรา “การพิจารณาการตระหนักรู้ในพระเจ้า” โดยใช้ช่วงเวลาราว 15 นาทีในแต่ละวันมองย้อนกลับมาในชีวิตของเรา 5 ขั้นตอน กล่าวโดยสรุปได้ดังนี้

- 1) ขอพระเจ้าช่วยให้เราตระหนักรู้ถึงการสถิตอยู่ของพระเจ้าในทุกสิ่งในวันนี้
- 2) ย้อนมองสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นตั้งแต่เช้าจรดค่ำ และขอบคุณพระเจ้าในสิ่งที่พระองค์ทรงดูแลเอาใจใส่เรา
- 3) ใส่ใจในความรู้สึกเด่นๆ ของเราในวันนี้ ไตร่ตรองว่าความรู้สึกเด่นๆ ในใจขอเรามาจากเรื่องใด และนำเราไปในทิศทางใด เช่น นำเราไปสู่ความเชื่อ ความหวัง และความรัก หรือนำเราห่างจากความเชื่อ ความหวัง ความรัก
- 4) ถ้าจิตใจเราเข้าไปสู่ความเชื่อ ความหวัง ความรักก็ขอบพระคุณพระองค์ และถ้าจิตใจเราเคลื่อนห่างจากความเชื่อ ความหวัง ความรักก็แสดงความเสียใจ และขอพระองค์ช่วยให้เรากลับใจสู่ทิศทางของความเชื่อ ความหวัง ความรัก
- 5) ขอพระเจ้านำทางเราในวันพรุ่งนี้ ให้เราได้พบพระองค์ในทุกสิ่ง

เคล็ดลับประการที่ 2 คือ การภาวนาด้วยประสาทสัมผัสทั้งกายใจ... ด้วยการขอพระเจ้าช่วยให้เราสัมผัสถึงชีวิตของพระเยซูเจ้า ติดตามพระองค์

ได้ยินเสียงของพระองค์ มองเห็นสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ มองเห็นสิ่งที่เราตอบสนองต่อพระองค์ สิ่งสำคัญคือรู้จักพระเยซูเจ้าอย่างใกล้ชิดสนิทสนม เป็นความสัมพันธ์กับพระองค์เป็นการส่วนตัวในชีวิตประจำวันของเรา

พระองค์ทรงอยู่ที่นี้ อยู่กับเราเสมอ...

การพบพระเจ้าในทุกสิ่งอาจเกิดขึ้นได้ในทุกสถานการณ์ ทุกความเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน... ในการสนทนาของเรากับคนอื่นในจราจรที่ติดขัด ระหว่างการทานข้าวเที่ยง ช่วงที่เราเดินบนทางเดินขณะที่เราเรียนในห้องเรียน ในที่ทำงาน ในการประชุม ในการปลุกข้าว ทำไร่ ทำนา... รวมทั้งในความสัมพันธ์ที่ยากลำบาก ในความล้มเหลว ในความกดดัน ในความเหงาว่าเหว การปรับความเข้าใจ การช่วยเหลือคนอื่น การให้ความเข้าใจ ให้กำลังใจ... ฯลฯ... เราสามารถพบพระเจ้าได้ทุกสิ่ง ทุกเวลา เราพบว่าพระเจ้าทำงานอย่างหนักเพื่อให้ชีวิตและให้ความมั่นใจกับมนุษย์เราทุกคนว่า...

"พระองค์ทรงอยู่ที่นี้ อยู่กับเราเสมอ"

อย่างที่พระเยซูเจ้าตรัสกับเราว่า

"จงรู้เถิดว่าเราอยู่กับท่านทุกวันตลอดไป ตราบจนสิ้นพิภพ" (มธ 28:20)

ขออวยพรให้ทุกท่านพบพระเจ้าในทุกสิ่ง นะครับ ๕

ถอดความและร้อยเรียง

"Finding God in All Things"

จากเว็บไซต์ www.ignatianspirituality.com
www.loyolapress.com

เชิญชมเว็บไซต์บ้านใส่ใจ www.carefor.org
เพื่อชีวิต ความรัก มิตรภาพ กำลังใจ
สื่อสารอย่างสันติ ปันน้ำใจ

ถามตอบปัญหาชีวิตบ้านใส่ใจ

บนเฟซบุ๊ก www.facebook.com/carefor.org

ข้อแนะนำสำหรับ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ที่มีลูกหลานใช้แท็บเล็ต ซึ่งมีประโยชน์มากมาย มหาศาล แต่อาจกลายเป็นพิษ สำหรับลูกหลานได้ หากไม่มีการดูแลกำกับการใช้เด็กอาจถูกบั่นทอน สุขภาพ ใช้แท็บเล็ตเพลินจนไม่กิน ไม่นอน นี้อะ- คอเคล็ด ไม่อยากวิ่งเล่น เขียนหนังสือหรือทำกิจกรรม สร้างสรรค์อื่นๆ ที่สำคัญ อาจเกิดโรคติดแท็บเล็ต ซึ่งการปฏิเสธเทคโนโลยีไม่ให้เด็กเข้าไปเกี่ยวข้อง โดยเด็ดขาดเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำและเป็นไปได้ยาก มากในยุคที่เด็กต้องเติบโตท่ามกลางกระแสการไหลบ่าของเทคโนโลยีดังนั้น สิ่งที่พ่อแม่ผู้ปกครอง จะทำได้ คือ ต้องติดตามหาทางความคิด (ปัญญา) และสร้างภูมิคุ้มกันให้ลูกหลานให้สามารถอยู่กับ เทคโนโลยีได้อย่างฉลาดรู้ (รู้เท่าทัน) ดังนี้

1. ใกล้ชิด

นับว่ามีความสำคัญเป็นอันดับแรกสุด พ่อแม่ต้องแบ่งเวลาเลี้ยงดูลูกเล่นกับลูก สอนลูก ตั้งด้วยแบบเบาะ สร้างความรัก ความอบอุ่น ความผูกพันซึ่งจะเป็นรากฐานแห่งสายสัมพันธ์ในครอบครัวอันยาวไกล ทั้งนี้หากลูกได้รับแท็บเล็ต ควรเริ่มตั้งแต่วันแรกที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการ

ใช้ประโยชน์ทำกิจกรรมร่วมกัน ร่วมพูดคุย แลกเปลี่ยนการรับรู้ การให้เหตุผล ในมุมมองของ พ่อแม่ตลอดจนสอบถามเรื่องงานที่ครุ่นอบหมาย ผ่านแท็บเล็ตรวมทั้งสังเกตและติดตามความรู้สึก ของลูกจากการใช้แท็บเล็ตอยู่เสมอ

2. ฝึกคิดและทักษะชีวิต

จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ลูกเช่นเล่า นิทาน อ่านหนังสือ เล่นของเล่น เล่นเกม พาไป ทัศนจร เสวนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากเรื่องราว เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ฝึกให้ช่วยทำงานบ้าน ฝึกแก้ปัญหาและช่วยเหลือผู้อื่นโดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะต้องสอนให้ฝึกคิดเป็นและรู้หลักการดำเนิน ชีวิตที่ดีงามทั้งนี้ ในการใช้ประโยชน์จากแท็บเล็ต พ่อแม่ต้องเป็นตัวอย่างที่ดีในการใช้ให้กับลูก ตลอดจนหาประเด็นแง่มุมการเรียนรู้ด้านบวกจาก การใช้งาน รวมทั้งควรสอนให้ลูกมีหลักคิด อย่าง น้อย 2 เรื่อง ได้แก่

2.1 หลักคิด เรื่อง “คุณ-โทษ” คือ สรรพสิ่ง ในโลกนี้ย่อมมีทั้งคุณ (ดี) และโทษ (เลว) ในตัวมัน เองเสมอ เป็นดาบสองคมที่ควรเลือกใช้ประโยชน์ ให้ถูกและป้องกันโทษที่จะเกิดขึ้น

ถึงเหตุผลจนลูกเข้าใจและยอมรับ หากทำผิดกติกาจะต้องหาอุบายลงโทษ

- ส่งเสริมให้ลูกใช้ไอทีในการค้นคว้าเรียนรู้ ทำรายงานส่งครู วาดภาพ เล่นดนตรี มากกว่าเล่นเกม อย่างไรก็ตาม หากลูกต้องการเล่นเกม พ่อแม่ไม่ควรห้าม แต่ควรดูเกมที่ลูกเล่นว่ามีความเหมาะสมตามวัยของลูกเพียงใด ซึ่งทั้ง 4 ข้อนี้ จะเป็น

ภูมิคุ้มกันโรคติดการใช้แท็บเล็ตหรือไอที ได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ กรมสุขภาพจิตยังได้ร่วมมือกับแผนงานสร้างเสริมสุขภาพจิตสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) พัฒนาสื่อเรียนรู้สำหรับเด็กและพ่อแม่ซึ่งสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในโครงการ แท็บเล็ตของรัฐบาล ได้ประกอบด้วยการพัฒนาทักษะชีวิต สำหรับนักเรียนป.1-3 สำหรับการเรียนรู้ทักษะชีวิตในประเด็นสำคัญของวัยและ ละครเสี่ยงสำหรับพ่อแม่ ในชื่อ “พ่อแม่เลี้ยงบวก” เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์และพัฒนาทักษะการเลี้ยงลูกให้กับพ่อแม่ การเข้าถึงแท็บเล็ตเปรียบเสมือนการได้เครื่องมือการเรียนรู้มาหนึ่งชิ้น ฝ่ายต่างๆ จึงควรเร่งพัฒนาเนื้อหาและสิ่งสนับสนุนเพื่อให้โครงการนี้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.jitdee.com

2.2 หลักคิด เรื่อง “คุณค่าแท้-คุณค่าเทียม” คือ มอง แยกแยะสิ่งต่างๆ ให้ออกว่า อะไรคือคุณค่า (ประโยชน์) แท้จริง อะไรคือคุณค่า (ประโยชน์) ที่มากกว่าประโยชน์แท้จริง เช่น นาฬิกามีคุณค่าแท้คือ บอกเวลา คุณค่าเทียมคือ เป็นของประดับ ซึ่งควรให้ความสำคัญต่อคุณค่าแท้มากกว่าคุณค่าเทียม ที่จะช่วยให้ลูกมีความฉลาดมีเหตุผลและมีคามพอเพียงในการบริโภค

3. ปลุกจิตสำนึกแห่งความรับผิดชอบ

ฝึกให้รู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง พ่อแม่ ครอบครั้ว เพื่อน ครู และสังคม

4. สร้างกรอบวินัย

- ฝึกลูกให้รู้จักมีระเบียบวินัยและกติกา เพื่อไม่ให้ทำอะไรตามใจตัวเองจนมีผลเสียต่อหน้าที่ การงาน การพัฒนาตนและบุคลิกภาพที่ดี มีวุฒิภาวะ ทั้งนี้ ควรหาอุบายให้รางวัลเมื่อลูกทำดีและลงโทษเมื่อลูกทำผิด

- ตั้งกฎเกณฑ์กติกาในการใช้งานตั้งแต่แรก เช่น การจำกัดเวลาและเงื่อนไขทั้งนี้ ควรใช้แท็บเล็ตไม่เกินวันละ ครั้งถึงหนึ่งชั่วโมง โดยสร้างกิจกรรมอื่นของครอบครัวร่วมด้วย โดยต้องชี้แจง

ไต่ตรองชีวิตธรรมทูต

กลุ่มเด็กและเยาวชนจากศูนย์คาทอลิก อ.เชียงของ

ก่อนให้คำสัญญาเป็นธรรมทูตตลอดชีพ ในคณะธรรมทูตไทย ผมได้เข้าเจียบเตรียมตัว เตรียมใจกับคุณพ่ออาครีอาโน เปโลซิน เมื่อปลาย เดือนกันยายน 2012 ซึ่งเป็นช่วงอาทิตย์ที่กลุ่ม พระสงฆ์นักบวชที่เข้าอบรมจิตตารมณ์ธรรมทูต กำลังมาอยู่ที่บ้านคริสติน่า ปากเกร็ด นนทบุรี พอได้

คุณพ่อได้ให้พระวาจาเกี่ยวกับ “ผู้รับใช้ ของพระเจ้า” ในอิสยาห์ บทที่ 42-43 เป็นแนวการ รำพึง คำของอิสยาห์ที่ว่า “เจ้าทั้งหลายเป็นพยาน ของเราและเป็นผู้รับใช้ของเรา ซึ่งเราได้เลือกไว้ แล้วเพื่อเจ้าจะรู้จักและเชื่อถือเรา...” (อสย 43,10) ทำให้ผมต้องมองย้อนไปถึงกระแสเรียกการเป็น ธรรมทูต เพราะเป็นกระแสเรียกซ้อนกระแสเรียก ธรรมทูตแต่ละคน ไม่ใช่จะเป็นคนดีเลิศ (perfect) กว่าคนอื่น ทั้งในบุคลิกหรือการทำงานเผยแผ่ พระวรสาร หลายครั้งบางคนก็ยังมีผิดพลาด บกพร่อง ถูกหลอก ถูกว่า บางครั้งก็มีอดีตสูง ใจน้อย ท้อถอย หดแรงแบบบางครั้งก็มีกระตือรือร้น มีความหวัง มีกำลังใจ คละปะปนกันไป เพียงเพื่อ ให้รู้ตัวว่า พระเป็นเจ้าได้เรียกพวกเขามาทำงาน เพื่อรับใช้พระองค์ ในรูปแบบหนึ่ง ที่ไม่ใช่เพียง แค่การเป็นพระสงฆ์หรือนักบวชธรรมดา เท่านั้น “แต่ว่าท่านคือใคร คือมนุษย์คนหนึ่งเท่านั้น

เอง ท่านจะได้ออกกับพระเจ้าได้อย่างไร สิ่งซึ่งถูก ปั้นจะกล่าวแก่ผู้ปั้นได้หรือว่า ทำไมท่านจึงปั้น ข้าพเจ้าอย่างนี้” (รม 9,20)

ผมเดินทางมากหน่อยเพื่อไปเยี่ยมสมาชิก ที่ทำงานธรรมทูตทางภาคเหนือ เยี่ยมงานฆราวาส ของครูด้า ที่ศูนย์เด็ก ใกล้ อ.เทิง ผมได้พบสมาชิก บางคนในโอกาสฉลองวัดที่ จ.เชียงราย ได้มีโอกาส ไปเสกวัดใหม่กับ คุณพ่อพงษ์ศักดิ์ (C.Ss.R.) และ พระคุณเจ้าวิระ อาภรณ์รัตน์ แต่ละคนพยายาม ทำงานกันตามกระแสเรียกที่พระเป็นเจ้าทรงเรียก พวกเขามาตามสไตล์ของแต่ละคน เพื่อพระเยซูเจ้า องค์เดียวกัน แต่กระแสสังคมทางภาคเหนือ ยอมรับว่า มันมาแรงจริงๆ คือ การค้ายาเสพติด และการเตรียมพื้นที่เพื่อเตรียมรับประชาคม อาเซียน มีการพัฒนาต่างๆ มากมาย กระแสที่ เชี่ยวกรากเหล่านั้น มันมีผลกระทบต่อความเชื่อ และการปฏิบัติตนเป็นคริสตชนอย่างหลีกเลี่ยง ไม่ได้มันเป็นเรื่องผลประโยชน์ ความโลภ พระคุณเจ้า ได้เทศน์เน้นว่า เราคริสตชน ต้องยืนหยัด เป็นผู้มีความเชื่อมั่นคง เราถึงจะอยู่รอดได้ ไม่ไหลไปกลับ กระแสเหล่านี้ “เหตุฉะนั้น เมื่อเราได้เป็นคน ชอบธรรมเพราะ ความเชื่อแล้ว เราจึงมีสันติสุข ในพระเจ้า ทางพระเยซูคริสตเจ้าของเรา” (รม 5,1)

ช.รุ่งทิพย์ กับเด็ก ๆ กว่า 50 ชีวิต
ที่ศูนย์ในเขต อ.เชียงแสน

เด็ก ๆ ของครูดำ วันฉลอง
วัดแม่พระบังเกิดที่เชียงราย

สอนคำสอนเด็กที่ศูนย์
อ.เชียงแสน จ.เชียงราย

ผมยังได้มีโอกาสไปเยี่ยมชมสมาชิกที่ทำงานในประเทศกัมพูชา ก็เห็นว่า กำลังอยู่ในช่วงการเปลี่ยนแปลงในคณะธรรมทูตแขวงทางโน้นเหมือนกัน คือ คุณพ่อวีระชัย ย้ายไปอยู่วัดใหม่ ศูนย์อภิบาลฝั่งแม่น้ำโขงต้องเน้น การฟื้นฟูกลุ่มคริสตชน ซึ่งมีปัญหาหายบ้าคุกคามด้วย โดยมีคุณพ่อ นิกร เป็นผู้ช่วยชั่วคราวช่วยงานอยู่ที่นั่นด้วย ส่วนกลุ่มสมาชิกร่วมงานของคณะซิสเตอร์ผู้รับใช้ฯ ที่อยู่จ.กัมพูชาก็กำลังเปิดบ้านใหม่ที่จ.เสียมเรียบ เนื่องจากมีสมาชิกมากขึ้น ก็มี **ช.จิรพันธ์** และ **ช.สุพริน** (กัมพูชา) จึงสามารถขยายไปช่วยงานที่เขตวัดเสียมเรียบได้ และที่จะไปอยู่ที่ใหม่คือ **ช.พรทิพย์** และ **ช.สุพริน** จะไปอยู่ที่นั่น

นอกนั้น คุณพ่อชันเดย์ (หัตถชัย วงศ์มาแสน) ก็จะย้ายไปอยู่เขตมิสซังกัมพูชามองในเดือนหน้า ซึ่งภาษาเขมรของคุณพ่อก้าวหน้าเร็วมาก ซิสเตอร์พระหฤทัย ก็ช่วยงานอภิบาลได้อย่างมาก โดยเฉพาะในช่วงที่พระสงฆ์ขาดแคลน ซิสเตอร์รักกางเขนแห่งอุบลฯ แม้จะอายุมากขึ้น แต่ด้วยแรงของพระเจ้า ซิสเตอร์ยังคงทำงานรับใช้ที่มิสซังกัมพูชามองอย่างซื่อสัตย์มั่นคง “ยิ่งกว่านั้นเราชื่นชมยินดีในความทุกข์ยากของเราด้วยเพราะเรารู้ว่าความทุกข์ยากนั้น ทำให้เกิดความอดทน และความอดทนทำให้เห็นว่าเราเป็นคนที่พระเจ้าทรงใช้ได้ และการที่เราเห็นเช่นนั้น ทำให้เกิดความหวังใจ และความหวังใจนี้ได้ทำให้เกิดความเสียใจเพราะผิดหวัง เพราะเหตุว่าความรักของพระเจ้าได้หลังเข้าสู่จิตใจของเรา...” (รม 5,3-5)

เดือนตุลาคมที่ผ่านมาพระศาสนจักร

คาทอลิกทั่วโลกจะประกาศเป็นปีแห่งความเชื่อ พระสันตะปาปาตรัสถึงว่า วิถีชีวิตต่างๆ ในโลก และในพระศาสนจักรนั้นเป็นผลจากที่เราขาดความเชื่อ ซึ่งแต่ละศาสนาพยายามชี้นำศาสนิกของตน เพื่อบรรลุความหลุดพ้นฝ่ายจิตวิญญาณ จากความลุ่มหลงต่างๆ ในโลก ในพระศาสนจักรคาทอลิกของเราเอง ก็พยายามสอนและปรับตัว เพราะเราเองก็ถูกกระแสทางโลกซัดเข้ามาอยู่เสมอ หลายคนก็ไหลไปตามคลื่นเหล่านั้น แสวงหาเกียรติ อำนาจ การยอมรับ ชื่อเสียง อย่างพัวพันทางพุทธว่า กิณ กาม เกียรติ ล้วนแต่มีผลกระทบ ต่อความเชื่อของเราทั้งสิ้น

คนทำงานธรรมทูตเองก็ยอมรับว่าการนำความเชื่อไปสู่ผู้อื่น ก็ต้องมีจุดยืนในความเชื่อของตนอย่างลึกซึ้ง ทำอย่างที่เราเชื่อเจ้าทรงกระทำ ปฏิบัติตนอย่างที่เราองค์ทรงปฏิบัติ แต่เมื่อทำๆ ไป ก็เห็นว่า บางครั้งก็คาบเกี่ยวกันระหว่างความเห็นทางโลกและทางธรรม จากประสบการณ์ ผมยอมรับว่า ผมต้องหันกลับไปยังความเชื่อที่เรามี ตั้งแต่เดิมเสมอ หันกลับไปฟังพระวาจาชี้นำ หันกลับไปยังคำสอนของพระศาสนจักร มันถึงทำให้ชีวิตและอุดมการณ์ของการเป็นธรรมทูตยังคงอยู่ได้

ผมชื่นชมยินดีอย่างลึกๆ ถึงการมีส่วนร่วมของกลุ่มฆราวาสหลายคนสนับสนุน คณะธรรมทูตอยู่เบื้องหลังแบบเงียบๆ โดยเฉพาะหลายคนในกลุ่มพีเอ็มจี(กลุ่มประกาศข่าวดีตามวัด) ซึ่งนอกจากต้องทำงานหาเลี้ยงปากท้องของตนแล้ว อยู่ท่ามกลางการแข่งขันของสังคม แต่พวกเขา ก็ยังใช้พระพร

คพ.วีระชัย กับถ้ำแม่พระในหมู่บ้านที่ดูแล

หน้าที่การงาน และความสามารถที่แต่ละคนมีมาสนับสนุนการทำงานของคณะธรรมทูตไทยอีกด้วย นอกจากนี้ผมเชื่อแน่ว่า ในกลุ่มเยาวชนยังมีหลายคนที่มีน้ำใจคืออยากเรียนรู้และรู้จักการทำงานรับใช้พระเจ้าในคนต่างศาสนาทางคณะจึงได้สนับสนุนเยาวชนเหล่านี้ โดยจัดโครงการสัมพันธงานธรรมทูตขึ้นเราเรียกว่า “ค่ายกิเคโอน” ซึ่งจัดไประหว่างวันที่ 8-12 ตุลาคม 2012 ที่วัดแม่พระลูกประคำขุนยวมจ.แม่ฮ่องสอน “เจ้าบุญผู้กล้าหาญเอ๋ย พระเจ้าทรงสถิตกับเจ้า” (วนฉ 6:12) ส่วนกลุ่ม “กลุ่มประกาศข่าวดีตามวัด” จะจัดครั้งต่อไปในวันศุกร์-อาทิตย์ ของ 3 อาทิตย์แรกในเดือนกุมภาพันธ์ และอีกสองอาทิตย์แรกของ

เดือนเมษายน 2013 เราจัดวันสุดสัปดาห์เพื่อไม่ให้มีผลกระทบ ติดต่อยาระยะเยียดเพิ่มเติมได้เนะครับ ที่ 08-4613-1125

ในโอกาสนี้ ขอคำภาวนาและการสนับสนุนในด้านต่างๆ เพื่อการประกาศพระวรสาร ในโอกาสวันแพร่ธรรมปีนี้ด้วย ผ่านทางคณะธรรมทูตไทยและขอคำภาวนาสำหรับสมาชิกใหม่ของธรรมทูตอีกสองท่านคือ สังฆานุกรรชตะ ประทุมตรี และ บราเดอร์บุญธรรม แหวนนิมพลี สมาชิก คนที่ 12 และ 13 ของคณะ เพื่อพวกเราจะได้เป็นแสงสว่างของพระคริสต์แก่คนที่ยังไม่รู้จักพระต่อๆ ไป

๕

การต้อนรับของชาวอาข่าที่หมู่บ้านแม่ห้วยซ้าย จ.เชียงราย

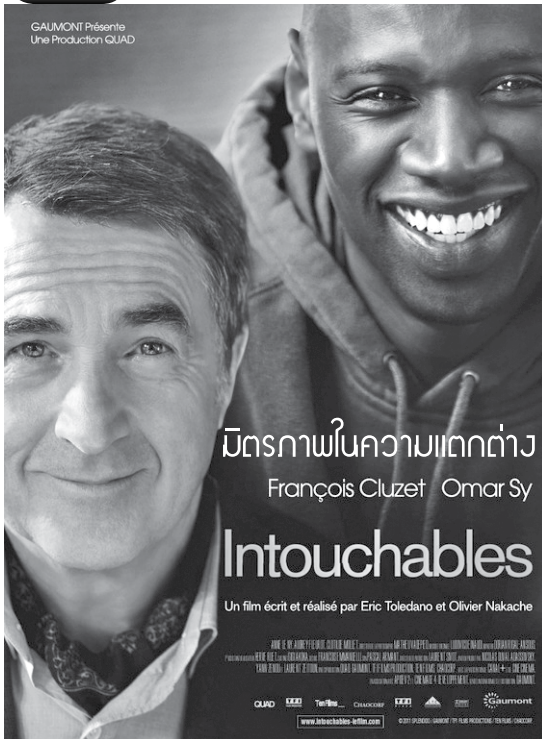
Kevalee
International School
...where every child counts

**American System
Pre-School to
Grade 12**

Enrollment opens
the whole year round
to all nationalities

Call 0-2906-6427

โรงเรียน อินเตอร์เนชั่นแนล เกวาลี 90 ถนนหทัยราษฎร์ ซอย 37 คลองสามวา กรุงเทพฯ 10510 โทรศัพท์ 0-2906-6427 โทรสาร 0-2906-6417
มือถือ 081-421-6169, 081-622-6227, 089-111-2807 อีเมลล์ admin@kevalee.ac.th www.kevalee.ac.th

เห็นชื่อหนังเรื่องนี้ครั้งแรกในรายชื่อหนังเปิดตัวฉายสัปดาห์แรกในอเมริกาของเว็บ imdb.com ก็ต้องประหลาดใจที่หนังจากฝรั่งเศสเรื่องนี้ทำไม่ถึงได้คะแนนโหวตจากผู้ชมทั่วโลกสูงมาก (ข้อมูลถึงต้นเดือนต.ค. หนังได้ 8.6/10 จากผู้ลงคะแนนให้ 9 หมื่นกว่าคน และติดอันดับ 70 ใน Top 250) ทั้งที่ดูจากตัวอย่างหนังและโปสเตอร์ก็เรียบง่ายมาก เป็นภาพรอยยิ้มของชายสองวัย ชายผิวขาวกับหนุ่มผิวดำ จนเมื่อหนังเรื่องนี้เข้าฉายในโรงหนังบ้านเรา (น่าเสียดายที่เข้าเพียงสามโรงเท่านั้น) ก็ไม่รู้หรอกที่จะไปพิสูจน์ว่าเพราะอะไรกันหนังเรื่องนี้จึงเป็นขวัญใจมหาชนของชาวเมืองน้ำหอมและทั่วยุโรป จนทำสถิติหนังฝรั่งเศสที่ทำเงินสูงสุดในประเทศและติดอันดับหนังที่ขายตัวได้มากที่สุดอันดับสองของประเทศ (19.3 ล้านใบ) เป็นรองเพียงแค่ Titanic (21.7 ล้านใบ)

ความสำเร็จของ The Intouchables มาจาก

สัดส่วนที่สมดุลระหว่างความเป็นดราม่าและคอมเมดี้ของหนัง ทั้งโดยเรื่องราวแล้วก็เอื้อให้ทำออกมาบีบคั้นอารมณ์ได้มากกว่านั้น แต่ผู้กำกับร่วมทั้งสองคนคือ โอลิวิเยร์ นาคาเช และ เอริก โตเลดาโน เลือกจะนำเสนอในด้านที่สดใสให้ความหวังกับผู้ชมมากกว่าทั้งยังได้ความแข็งแกร่งและแสดงเข้าคู่กันได้อย่างดีของนักแสดงนำทั้งสองตลอดงานด้านถ่ายภาพ ตัดต่อ และดนตรีประกอบ หนังเรื่องนี้จึงได้หัวใจของผู้ชมไปอย่างไม่ยากเย็น

เรื่องราวของหนังคือมิตรภาพของคู่ที่แตกต่างแต่มาช่วยเติมเต็มซึ่งกันและกัน ฟิลิปปี (ฟรังซัวส์ คลูเซท์) แม้จะเป็นเศรษฐีร่ำรวยเงินทอง มีบ้านหลังใหญ่และสิ่งอำนวยความสะดวกทุกอย่างแต่ต้องมาประสบอุบัติเหตุจนไม่สามารถเคลื่อนไหวร่างกายตั้งแต่คอลงไป นอกจากจะมีแพทย์พยาบาลมาตรวจรักษาเขาเป็นประจำแล้วซึ่งจำเป็นต้องมีคือคนที่จะต้องคอยอยู่ช่วยเหลือตลอด 24 ชั่วโมงงานดูแลเสริมจี้เช่นนี้ค่าตอบแทนต้องไม่น้อยแน่ จึงมีคนมารอคิวสัมภาษณ์หลายคนแต่ฟิลิปปีกลับเลือกหนุ่มร่างใหญ่เชื้อสายเซเนกัลชื่อ คริสส์ (โอมาร ซี) ทั้งที่จุดประสงค์การมาสมัครงานครั้งนี้ของหนุ่มคนนี้เพียงแค่ต้องการลายเซ็นว่าเขาได้มาสมัครงานจริง (จะได้หรือไม่ก็ไม่สำคัญ) เพื่อไปรับเงินช่วยเหลือคนตกงานจากทางการ

ฟิลิปปีเลือกคริสส์คงเพราะถูกชะตาอะไรบางอย่าง แม้เพื่อนที่หวังดีจะมาเตือนให้ระวังเพราะตรวจสอบประวัติของคริสส์แล้วพบว่าเขาเคยติดคุกเพราะขโมยของมาแล้ว (วันที่มาสัมภาษณ์งานเขาก็แอบหยิบของไปหนึ่งอย่าง) แต่ด้วยพื้นฐานที่ต่างกันไปเอง ทำให้คริสส์ได้เข้ามาช่วย

สร้างสีสันเพิ่มชีวิตชีวาให้กับตัวเขาที่ได้แต่อยู่บนเตียง บนรถเข็นหรือที่นั่งในรถ ทั้งที่ก่อนจะประสบอุบัติเหตุ เขาเป็นนักรักความตื่นเต้นผจญภัย ชอบเล่น ร่มร่อน (Paragliding) ที่เสมือนได้เหาะเหินไปในอากาศดั่งวิหคเหินลม

คู่แตกต่างทั้งสองต่างได้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน เปิดใจกว้าง เรียนรู้โลกของอีกคน เพื่อเติมเต็มในส่วนที่ตัวเองพร่อง เช่นเดียวกับคำโปรยของหนังเรื่องนี้ที่ว่า “Sometimes you have to reach into someone else’s world to find out what’s missing in your own” ฟิลิปป์เองเป็นเช่นคนร่ำรวยทั้งหลายที่ชื่นชอบสะสมงานศิลปะ โดยเฉพาะงานแนวนามธรรม Abstract ที่ราคาแสนแพง แต่คนธรรมดาหัวไม่ถึงเช่นชาวบ้านอย่างเรา ดูทำอะไรนอกจากจะไม่เห็นความงามแล้วยังมองไม่ออกว่าเป็นรูปอะไร แต่คริสตเองก็ได้แรงบันดาลใจลงมือวาดภาพแอ็บสแตรกส์เอง ทั้งฟิลิปป์ยังช่วยขยายภาพให้ด้วย

ความแตกต่างอีกอย่างของทั้งคู่คือรสนิยมการฟังเพลง พื้นฐานของชาวยุโรปผิวขาวคือการฟังเพลงคลาสสิกที่ฟิลิปป์เชื่อเชิญให้คริสตฟัง เขาก็บอกว่าเคยได้ยินเป็นเพลงประกอบหนังโฆษณา หรือเป็นเพลงรอสายของสำนักจัดหางานของรัฐ ที่ไม่ค่อยจะมีคนรับสายหรือตอนไปดูละครโอเปร่าเรื่อง Der Freischütz คริสตก็หัวเราะลั่นเมื่อเห็นนักแสดงที่ประดับตัวด้วยใบไม้ ออกมาร้องเพลงภาษาเยอรมัน จนผู้คิดคนอื่นต้องจู้ปากบอกให้เขาเงียบๆ หน่อย ส่วนคริสตเองก็แนะนำให้ฟิลิปป์ได้รู้จักเพลงป๊อปเพราะๆ ที่ให้ความรื่นรมย์กับชีวิต โดยเฉพาะในวันเกิดของฟิลิปป์

หลังจากมินิคอนเสิร์ตเพลงคลาสสิกอย่างที่น่าจะจัดกันทุกปีผ่านไปด้วยบรรยากาศแบบเนือยๆ คริสตก็เปิดเพลง Boogie Wonderland ของวง Earth, Wind & Fire พร้อมกับวาดลีลาเต้นโซว้และเชิญชวนให้ทุกคนเต้นด้วย โดยบอกว่าวันเกิดของฟิลิปป์ทั้งที่ มาสนุกเพื่อเขากันเถอะ

นอกจากนี้ความตรงไปตรงมาของคริสตเองก็เป็นแบบอย่างให้กับฟิลิปป์ในเรื่องความรักด้วย ขณะที่คริสตถ้าจะจีบผู้หญิงเขาก็แสดงออกแบบถูกท่วงๆ ไม่ต้องหลบซ่อน แต่ฟิลิปป์กลับอายที่จะมีสัมพันธ์ครั้งใหม่กับผู้หญิงที่คุยกันถูกใจทางจดหมาย ด้วยอาจกลัวว่าเธอคนนั้นจะรับเขาในสภาพนี้ไม่ได้ ส่วนฟิลิปป์เองก็ได้นำคริสตไปสัมผัสประสบการณ์ตื่นเต้นในการเล่นร่มร่อนต่างๆ ที่ตอนแรกเขากลัวแทบตาย

จากงานที่ได้มาโดยไม่ตั้งใจและบางอย่างก็ไม่อยากที่จะทำด้วยซ้ำ เช่นต้องใส่ถุงน่องให้ฟิลิปป์แต่ด้วยความรัก ความผูกพัน และมีมิตรภาพที่ก่อเกิดมากขึ้นทุกวัน เขาจึงทำหน้าที่มากกว่าเพื่อเงิน แต่ด้วยความรักในเพื่อนมนุษย์ โดยเฉพาะรู้สึกเห็นใจฟิลิปป์ในบางคืนที่ต้องทนทุกข์ทรมานจากความเจ็บป่วยของร่างกาย ด้านฟิลิปป์แม้จะมีข้อจำกัดทางร่างกายแต่เขาก็ได้พบความสุขในวันเวลาของชีวิตที่ยังมีเรื่องดีๆ เกิดขึ้นอีกได้มากมาย และในฉากจบของหนังเราได้เห็นภาพช่วงสั้นๆ ของฟิลิปป์ และ อับเบล ตัวจริง ตอกย้ำให้เราารู้สึกว่ามิตรภาพจากพื้นฐานที่แตกต่างกันเช่นนี้เกิดขึ้นจริง แม้ในโลกปัจจุบันที่เต็มไปด้วยความเหลื่อมล้ำและความหวาดระแวงต่อกัน **๕**

บทบาทของความเป็น

ดิฉันได้คุยโทรศัพท์กับ คุณหน้อย ซึ่งเป็นเพื่อนรักที่เรียนมาด้วยกันตั้งแต่ชั้นอนุบาล ความผูกพันและเข้าใจกันทำให้เรารักกันมาก แม้จะไม่ได้ติดต่อกันบ่อยนักในระยะหลังๆ เพราะด้วยภารกิจรัดตัว แต่เราก็จะได้ถามถึงทุกข์สุขของกันและกัน

โชคดีที่มีเพื่อนแท้ที่มีคุณภาพหลงเหลืออยู่อีกหลายคน บางคนคุยสนุก บางคนเป็นผู้รับฟังที่ดี บางคนชอบปรึกษาเมื่อมีปัญหา เราจึงมีเพื่อนหลายประเภท และคุณหน้อยก็เป็นเพื่อนแท้ ที่ทุกครั้งเมื่อคุยด้วยแล้วรู้สึกสบายใจ

จากการมองโลกในแง่ดี มีอารมณ์ขัน จิตใจเบิกบาน จะได้ยินแต่เสียงหัวเราะ และอารมณ์ดี ทำให้ดิฉันมีความสุขเมื่อได้คุยกับเพื่อนคนนี้ ท่านผู้อ่านก็คงจะเหมือนดิฉันที่ชอบคบกับคนร่าเริง เบิกบาน และมองโลกสดใส

ชีวิตในวัยเด็กเราก็มีหน้าที่เรียน และใช้ชีวิตผ่านไปวันๆ ไม่ต้องกังวลกับสิ่งใดมากเหมือนปัจจุบันไม่ต้องแย่งกันเรียนพิเศษ ดิฉันเลยไม่เครียดเรื่องการเรียน ไม่เหมือนกับเด็กสมัยนี้ที่พ่อแม่พาไปเรียนพิเศษตั้งแต่ตัวเล็กๆ ต้องแข่งขันกันทุกเรื่อง ทั้งพ่อ แม่ ลูก เครียดกันไปหมดเพราะพ่อแม่กลัวลูกเรียนสู้คนอื่นไม่ได้ จะน้อยหน้าผู้เป็นพ่อแม่ เลยไม่รู้จะทำเพื่อตนเองหรือเพื่อลูกกันแน่

ดิฉันจึงมีทัศนคติที่แตกต่างจากคนรอบข้างคือ อยากให้หลานๆ เรียนแบบสบายๆ เหมือนการศึกษาของต่างประเทศที่ให้เด็กรู้จักคิดและรู้จักแก้ไขปัญหา เรียนอย่างมีความสุข ไม่ต้องไปเปรียบเทียบกับใคร ให้เขาเป็นคนดี มีความรับผิดชอบ รู้หน้าที่ และมีวินัยก็เพียงพอแล้ว

สำหรับชีวิตของคุณหน้อยในสายตาของดิฉันๆ รู้สึกดีใจกับโชคชะตาของเพื่อนรักคนนี้ ที่โรยด้วยกลีบกุหลาบ เธอมีทุกอย่างที่ผู้หญิงทั่วไปโหยหา คือ มีครอบครัวที่อบอุ่นท่ามกลางความรักของสามีและลูกๆ ฐานะก็ร่ำรวย แต่เมื่อมีความสุขจนล้นความทุกข์ก็ค่อยๆ คลานเข้ามา เมื่อลูกสาวคนเล็กป่วยมีไข้สูงและเกิดอาการชักจึงส่งผลทำให้การพัฒนาการทางสมองของลูกคนเล็กช้าลง ไม่เหมือนเด็กในวัยเดียวกัน เธอและสามียอมรับความผิดปกติของลูก พยายามเลี้ยงลูกคนเล็กอย่างดี ให้โอกาสทุกอย่าง ให้ใช้ชีวิตเหมือนเด็กทั่วไป และลูกสามารถเล่าเรียนในโรงเรียนชั้นนำได้เพียงแต่ต้องประคองให้เด็กน้อยได้เรียนตามทันเพื่อนๆ แม้จะลำบากในการเลื่อนชั้นในแต่ละปี ที่สุดเธอก็ทำสำเร็จจนลูกจบชั้นมัธยม

ทั้งสามีและเธอตัดสินใจส่งลูกไปเรียนต่อต่างประเทศโดยหาโรงเรียนพิเศษสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางสมอง ซึ่งจะมีครูผู้ชำนาญในแต่ละด้านของวิชา รวมทั้งกีฬาการขี่ม้า ซึ่งจำเป็นสำหรับเด็กพิเศษเหล่านี้

เด็กมีพัฒนาการที่ดีขึ้นเรื่อยๆ จนเขาสามารถเดินทางบินกลับมาหาพ่อแม่ได้ ช่วยตนเองได้

จนขณะนี้ลูกสาวของเรามีพรสวรรค์ในการทำอาหาร และเบเกอรี่ เธอจึงเปิดร้านให้ลูกรู้จักการดำรงชีวิต หากในอนาคตเขาขาดพ่อแม่ไปก็จะยืนได้ด้วยตนเอง ดิฉันขอปรบมือในการสรรค์สร้างสิ่งดีๆ มอบให้ลูก เธอยอมทำทุกอย่างเพื่อเตรียมลูกให้ก้าวเดินต่อไปข้างหน้าและที่สุด ลูกก็ใช้ชีวิตอย่างมีความสุข เขาสามารถขับรถไปไหนๆ ได้ แม้จะเป็นคนที่มีปัญหาทางสมอง ถ้ามีการกระตุ้นให้กำลังใจ ในทิศทางที่ถูกต้อง ทุกอย่างย่อมดีขึ้น ถ้าพ่อแม่ผู้ใดมีปัญหาเช่นเดียวกับคุณหน่อย ขอให้ลองลูกขึ้นสู่อำเภอแท้สินหวัง ลูกของท่านก็อาจจะกลายเป็นคนใหม่ที่จะช่วยเหลือตนเองได้ละ

หลังจากมรสุมผ่านไปแล้ว ความทุกข์ใหม่ก็เข้ามาแทนที่อีกเมื่อสามีเกิดอาการเจ็บปวดกล้ามเนื้อที่แผ่นหลัง จึงไปตรวจกลับพบว่า เป็นมะเร็งที่ปอดในขั้นสุดท้าย ซึ่งสามีเธอไม่เคยสูบบุหรี่มาก่อน และรักษาสุขภาพมาก ในที่สุดสามีของคุณหน้อยก็ตายจากเธอไปแบบไม่ได้ตั้งใจ จากคนร่าเริงกลายเป็นซึมเศร้า ขาดรัมโพธิ์ร่มไทร เพื่อนคู่ทุกข์คู่ยาก เธอหลบหน้าเพื่อนๆ และสังคม มุ่งเข้าหาวัดเพื่อคลายความทุกข์

แต่แล้วด้วยจิตใจที่เข้มแข็ง เธอเริ่มปรับเปลี่ยนชีวิตใหม่ เธอเริ่มปลงได้กับเรื่องการพลัดพราก เพราะเราทุกคนหนีความตายไม่ได้ ต้องคืนรนต่อไปตราบที่ยังมีลมหายใจ

คุณหน้อยกลับมาเป็นคนเดิมอย่างมีสติ เธอกลับมาหาเพื่อนและใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย สมถะ และที่สำคัญที่สุดคือ การมองโลกในแง่ดี

ทุกครั้งที่ได้อยู่กัน เราจะคุยนานก็เพื่อได้แลกเปลี่ยนแนวคิดมุมมอง ดิฉันคิดว่าหากเราได้ใกล้ชิดคนดีๆ สักคน เราก็จะซึมซับสิ่งดีของเขาและอยากเลียนแบบ แต่ถ้าเราเข้าไปคลุกคลีกับคนที่มีจิตใจแข็งกระด้าง อิจฉาริษยา เราจะเห็นดีเห็นงามตามไปด้วยโดยไม่ตั้งใจ จึงควรหลีกเลี่ยงคนไม่ดีจะดีกว่า ใครได้พบเห็นจะเข้าใจว่าเรากำลังมีนิสัยเช่นเดียวกันกับคนที่เราคบหา

คุณหน้อยบอกดิฉันว่าเธอพอใจกับสิ่งที่มีอยู่ไม่ทะเยอทะยาน ใช้ชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง ลองดูชีวิตคนรวยมากๆ หาเงินมาได้มากมาย แต่ก็สามารถกินได้เพียงเท่าที่กระเพาะจะรับได้เท่านั้น เธอหลีกเลี่ยงการขัดแย้ง ไม่คาดหวังสิ่งใดจากลูกและคนรอบข้าง พยายามเข้าใจผู้อื่น และทำสิ่งใดก็ตามให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่นให้มากที่สุด เธอจะเสนอความช่วยเหลือให้ทุกคน แม้แต่ดิฉันเมื่อเธอรู้อยู่ดิฉันมีปัญหาหรือมีความทุกข์ เธอก็พยายามยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือ แม้แต่จะมารับไปเรียนวาดภาพ เพราะการวาดภาพต้องใช้สมาธิและจิตใจที่สงบ ไม่พลุกพล่าน จากคนไม่มีพรสวรรค์ทางศิลปะ เธอก็กลายเป็นจิตรกรที่สามารถวาดภาพได้สวยงาม ด้วยการฝึกฝน ชีวิตก็เปลี่ยนไปในทางที่ดี มีความสุข

แม้แต่ลูกสาวคนโตเธอก็สนับสนุนให้ไปศึกษาต่อที่ต่างประเทศ แต่ลูกสาวอยากเรียนด้านทำอาหารเธอก็ตามใจ เมื่อลูกจบกลับมาแล้ว แต่กลับตัดสินใจไม่ไปทำงานตามสาขาวิชาที่ร่ำเรียนมา เธอขอรับการตัดสินใจ เพียงพูดว่า ‘สิ่งใดที่ลูกมีความสุข และไม่ทำให้ใครเดือดร้อนก็ทำไปเถิด’ เธอไม่หวังสิ่งใดจากลูกๆ ขอให้ลูกมีความสุขเธอก็พอใจแล้ว ในบ้านของเธอจึงอบอวลไปด้วยความรัก ความเข้าใจ และเป็นแบบฉบับที่ดีให้ลูกได้เลียนแบบจากตัวอย่างที่ดีของแม่

ถ้าทุกบ้านยึดหลักความสงบสุข สันติภาพก็จะเกิดขึ้นในครอบครัว ซึ่งต้องอาศัยความอดทน ความเข้าใจ และความรัก ทุกคนก็จะพบแต่ความสุขที่ต่างก็โหยหา เพียงเราพอใจกับสิ่งที่ตนมีอยู่และทำตนเป็นลูกที่ดีของพระ มีความเชื่อ ความศรัทธา เราก็จะมีความสุขตลอดไปค่ะ ๕

เดือนนี้จะพาท่านนั่งรถไปจังหวัดเพชรบูรณ์
มีไก่อ่างขึ้นชื่อ ไก่อ่างเพชรบูรณ์อร่อยจริงหรือ?

เพชรบูรณ์เป็นจังหวัดทางภาคเหนือ
ตอนล่าง ตั้งอยู่ระหว่างภาคเหนือ ภาคกลาง และ
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เมืองแห่งพืชพันธุ์
ธัญญาหาร ห่างจากกรุงเทพฯ 346 กิโลเมตร เนื้อที่
12,668.416 ตารางกิโลเมตร สูงจากระดับน้ำทะเล
114 เมตร คำขวัญประจำจังหวัด

**“เมืองมะขามหวาน
อุทยานน้ำหนาว
ศรีเทพเมืองเก่า
เขาค้ออนุสรณ์
นครพ่อขุนผาเมือง”**

มารู้จักผู้ประกอบการอาชีพย่างไก่อ่างกันดีกว่า
กว่าครึ่ง เขาคนนี้ชื่อว่า ยวง บัณฑิต โชคชัย
มิ่งขวัญ อายุ 53 ปี คิดประจำใจ คือ มีไว้พร้อม ก่อน

การให้ เป็นบุตรคนที่ 7 ในพี่น้อง 10 คน บิดาคือ
เปโตร เพ็ง มิ่งขวัญ มารดาคือ มารือา เก่ง มิ่งขวัญ
ซึ่งทั้งสองเสียชีวิตแล้ว คุณโชคแต่งงานกับนางไว้
เพ็งสุกผ่อง มีบุตรธิดารวม 5 คน เป็นสัตว์บุรุษวัด
นักบุญอัครเทวดาคาเบรียล อยู่ที่หมู่บ้านสันติสุข
ตำบลน้ำร้อน อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์
ปัจจุบันอาศัยอยู่บ้านเลขที่ 109 หมู่ 1 ตำบล
ดงมูลเหล็ก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ โทร.
08-0514-3361

ชีวิตช่วงเด็กได้เข้าเรียนหนังสือที่โรงเรียน
สันติพัฒนาปัจจุบันคือ โรงเรียนเซนต์คาเบรียล
สันติพัฒนา จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ซึ่งเป็น
ชั้นสูงสุดของโรงเรียนในสมัยนั้น เมื่อปี พ.ศ. 2516
ต่อมาในปี พ.ศ. 2517 คุณพ่อโกเซ เจ้าอาวาส
ได้ส่งเข้าบ้านเนรเล็กสามพราน เป็นเนรรุ่น
เดียวกันกับคุณพ่อสุพจน์ ฤกษ์สุจริต (พ่อป้อม)
คุณพ่ออนุรัตน์ ณ สงขลา (พ่อหนู) ฯลฯ อยู่บ้าน

เนรเล็ก 5 ปี แล้วไปต่อบ้านเนรกลางที่โคราชอีก 2 ปี หลังจากจบจากบ้านเนรกลางแล้วได้ลาออก โดยไปเป็นครูสอนอยู่ที่โรงเรียนศรีเพชรบูรณ์ ปัจจุบันคือ โรงเรียนเซนต์โยเซฟศรีเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ เมื่อปี พ.ศ. 2523 ต่อมาได้ย้ายไปสอนที่โรงเรียนเดิมที่เริ่มเข้าเรียน คือ โรงเรียนเซนต์คาเบรียลสันติพัฒนา เป็นศิษย์เก่ารุ่นแรกของโรงเรียนนี้ด้วย สอนไปด้วยสอบเพิ่มวุฒิไปด้วย ตั้งแต่ พ.ศ. และ พ.ม. สอนอยู่ 2 โรงเรียนนี้รวม 10 ปี หลังจากนั้นได้เข้ามาสอนในกรุงเทพฯ เริ่มที่โรงเรียนในเครือสารสาสน์ของ**อาจารย์พิบูลย์ ยงค์กมล** เมื่อปี พ.ศ. 2535 และเรียนต่อจนจบปริญญาตรีสอนที่นี่ได้ 5 ปี ก็ย้ายไปสอนที่โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์สีลม สอนที่นี่ได้อีก 5 ปี ก็ลาออก ในปี พ.ศ. 2546 เนื่องจากปัญหาทางสุขภาพไม่ค่อยดี ระหว่างเป็นครู ชีวิตภายในก็ยังได้ชิดกับพระอยู่ตลอดเวลา มีโอกาสได้สอนคำสอนและแพร่ธรรมเป็นต้นที่โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์ มีโอกาสได้แพร่ธรรมในฐานะพลมารีย์ด้วย

หลังจากนั้นชีวิตผันผวนได้หันมายึดอาชีพทำอย่างวิเชียรขายอยู่แถวๆ หน้าดอนเมืองรายได้ก็พอจุนเจือครอบครัว พอปลายปี 2549 พ่อตาซึ่งอยู่ต่างจังหวัด ได้ป่วยหนักเข้ารับรักษาตัวในโรงพยาบาล ที่สุดท่านก็ได้เสียชีวิต จำเป็นต้องย้ายกลับบ้านเพราะแม่ยายก็แก่และมีโรคประจำตัว ทั้งเบาหวาน ความดัน และ หัวใจ มีป้า (พี่สาวของภรรยา) (ลุง) พี่ชายอีกคนก็พิการตาบอดทั้งสองข้าง ข้าพเจ้าได้ร่วมใช้ชีวิตกับพวกเขาเพียง 2 ปี ทั้งป้าและลุง ก็เสียชีวิตไปอีกปีละคน เหลือแต่แม่ยาย

ชีวิตในชนบทกับในเมือง มันต่างกัน

มากๆ สิ่งที่ไม่เคยทำเลยก็ต้องได้ทำ เครื่องไม้เครื่องมือในการขายไก่ย่าง ต้องถูกเก็บเอาไว้เพราะสภาพแวดล้อมดูเหมือนกับจะไม่อำนวย ต้องหันไปจับจอบจับไถ (ควายเหล็ก) คุณโชคและภรรยาก็ก็นำไปประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำสวนพริกและสวนหอม (หอมต้น) อยู่ 4 ปี ก็ไม่ดีขึ้นมีแต่หนี้สินเพิ่มรุงรังปีที่ 5 คือ ปี พ.ศ. 2554 ก็เลยตัดสินใจทำไร่ข้าวโพด โดยเช่าที่เขาทั้งหมด 30 ไร่ อาการดูเหมือนกับจะดี ก็มีหวังบ้างว่าจะได้เงินใช้หนี้สินบ้าง แต่แล้วก็เช่นเคย กลางเดือนสิงหาคม 2554 ฝนเริ่มตกและตกเกือบทุกวันข้าวโพด ซึ่งกำลังเป็นฝักออกไหมแล้ว เจอน้ำมากๆ เข้าก็เหี่ยวเฉาสุดท้ายได้ข้าวโพดเพียง 100 กระสอบ (ฝัก) หนี้สินแทนที่จะลดน้อยลงกลับเพิ่มขึ้นอีก ฝนในครั้งนั้นก็มีผลทำให้น้ำท่วมประเทศไทยด้วย

จะอย่างไรก็ตามคุณโชคก็มีความภูมิใจในตัวเอง เพราะถือว่าได้ทำดีที่สุดแล้ว ที่เหลือก็ขอยกให้พระเป็นผู้จัดการให้ ตอนนี้ได้กลับมาประกอบอาชีพเดิม คือ ขายไถ่อย่างวิเชียรอีกครั้งหนึ่ง การลงทุนก็แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ การลงทุนครั้งเดียวแล้วใช้ได้ตลอดไปก็คือ พวกอุปกรณ์เครื่องมือ เช่น เตาย่าง ตู้ส้มตำซึ่งเป็นของคู่กับไถ่อย่าง ไถ่ปะพับ แก้ว ฯลฯ ก็ประมาณสักหนึ่งหมื่นบาท ที่เหลือก็เป็นการลงทุนรายวัน ก็ประมาณวันละหนึ่งพันถึงสองพันบาท ถ้าไรก็อยู่ประมาณ 30-50% ทุกวันนี้ก็ขายได้วันละ ประมาณ 5-15 ตัว พอได้จุนเจือครอบครัว ก็ได้แต่หวังว่าต่อไปคงจะมีลูกค้ามาอุดหนุนเพิ่มมากขึ้น คิดว่าถ้าเราไม่ทิ้งพระพระก็คงจะไม่ทอดทิ้งเราให้อยู่เดียวดาย

คุณโชคเล่ามาให้ฟังพอสมควร ขอพระเจ้าอวยพรผู้อ่านทุกๆ ท่าน ให้สุขภาพกายและใจดีทั่วหน้ากันครับ แล้วพบกันใหม่เดือนหน้าครับ

บุบผา เว็ดดิ้ง สตูดิโอ
BUBPHA WEDDING STUDIO

ถ้าคุณกำลังมองหาชุดแต่งงานดีไซน์หรู
ที่จะทำให้คุณกลายเป็นเจ้าหญิงที่สวยงามที่สุดในงาน
BUBPHA WEDDING STUDIO เป็นตัวเลือกหนึ่ง
สำหรับคุณที่จะทำให้ความฝันของคุณเป็นจริงได้ไม่ยาก

สำนักงานใหญ่ 145/1-2 ถ.จ๊กกะพาก ต.ปากน้ำ
อ.เมือง จ.สมุทรปราการ
โทร/แฟกซ์ 0-2701-6871, 0-2701-6873
08-9524-0602 (ตุ้ม) 08-1758-5119 (นิว)
สำหรับลูกค้าที่เป็นคาทอลิก ลด 20 %
www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

สวัสดีครับ

พจนมालา ฉบับเดือนพฤศจิกายน มีโอกาสได้ต้อนรับบทกลอน
“เป็นนักบุญทันทีเกิด” ผลงานประพันธ์ของคุณพ่อประยูร พงษ์พิศ ฉบับ
นี้ ขอแนะนำอากาศต่อของคุณพ่อนักประพันธ์ท่านเดิม ในบท “ขอห์น
ปอลสองครองสมณะ”

ท่านผู้อ่านท่านใดปรารถนาจะส่งบทกลอนของท่าน เพื่อให้เรา
นำเสนอในเนื้อที่เล็กๆ ของพจนมालา อย่าได้รอช้าเลยนะครับ ขอเชิญ
ทุกท่านมีส่วนร่วม ด้วยความยินดียิ่ง.

ขอห์นปอลสองครองสมณะ

ขอห์นปอลสอง	ครองสมณะ	ประจักษ์ชัด
ช่วยดับโศก	โลกจรัส	ดั่งมุ้งหมาย
สบสมัย	สร้างสาน	งานมากมาย
มุ่งทำลาย	อบายชั่ว	กลัวปฐพี
ขอห์นปอลสอง	ครองสมณะ	สมณะแท้
ทรงแน่วแน่	เผยแผ่ธรรม	นำวิถี
ก่อประโยชน์	โปรดประชา	พาเปรมปรีดิ์
สร้างไมตรี	ศรีสง่า	ทั่วสากล
ขอห์นปอลสอง	ครองสมณะ	สละสุข
ช่วยดับทุกข์	ชนทุกแหล่ง	ทุกแห่งหน
อภัยแท้	แม่ตัวการ	สังหารตน
เปี่ยมกุศล	สื่อความดี	พลีเป็นพยาน
ขอห์นปอลสอง	ครองสมณะ	เห็นประจักษ์
ทรงมอบรัก	แก่ประชา	พาสุขสานต์
ทรงเที่ยงธรรม	นำสัจจะ	ประกอบการ
อภิบาล	ชนทั่วแคว้น	แดนแผ่นดิน

คุณพ่อประยูร พงษ์พิศ
ผู้ประพันธ์

“ในยามที่...ยังมีแรง”

ย่างเข้าสู่ฤดูกาลบานสะพรั่ง
ให้คิดถึงสิ่งดีเมื่อปีกลาย
ต้นไม้ชุ่มพุ่มแพรกแตกใบอ่อน
เย็นลมแผ่วแอ่วเหนือเมื่อถึงคราว
ถึงเวลาให้รางวัลกันสักนิด
ในหนึ่งปีมีเวลาหาทำไร
ยังมีแรงตั้งใจไปซะก่อน
อย่าวางแผนโครงการให้นานเกิน
หาโอกาสดีที่พอเหมาะ
เลือกสถานสมานจิตชีวิตคลาย
ทิ้งเรื่องจู้จี้วุ่นวายไว้ให้หมด
หลบมุมบ้างสร้างสุขลิ้มทุกข์ตรม

มาแอบนั่งริมคลองมองภาพถ่าย
วสันต์คลาญปลายฝนคันเรือราว
เมื่อฝนผ่นก่อนสู่ฤดูหนาว
วันหยุดยาวเราลองท่องเที่ยวไป
เพื่อชีวิตนื่องที่ที่สดใส
ผ่านพ้นวัยใครเล่าพาเราเดิน
ขาเริ่มอ่อนตอนแก่แย้หาะเห็น
พร้อมก็เดินเผชิญหน้าสิ่งท้าทาย
ออกสืบเสาะเจาะจงตรงจุดหมาย
พักใจกายสบายตาพารื่นรมย์
โลกสวยสดยังมีที่เหมาะสม
อย่าปล่อยจรมสิ่งไม่ดีที่เดิมเดิม.

“ผู้คนจะลืมทุกอย่างที่เราพูด”

- “ศิลปิน” คือผู้หลับตามองเห็นในสิ่งที่คนอื่นลืมตาแต่มองไม่เห็น แล้วบรรยายออกมาให้เรารับรู้ได้อย่างซาบซึ้ง
- พวกเขาเอ่ยเอื้อนเป็นคำพูด บางทีก็เขียนเป็นบทประพันธ์ บางท่านวาดเป็นรูปสีและข้อความ แต่บางท่านแสดงละครให้เราติดตามเรื่องราวจนจบ
- “ความรู้” พวกหนึ่งว่าพิสูจน์ได้จึงเชื่อ อีกพวกหนึ่งว่าแม้มันไม่รู้จัก มันก็มีอยู่ อีกพวกหนึ่งว่าแม้มันมีอยู่ แต่ถ้าไม่มีใครรู้จักรับรู้ มันก็เหมือนไม่มีอยู่ดี ความรู้จึงเป็นอนิจจัง
- เมื่อคุณอวดอ้างความรู้ และทุ่มเทพูดสอนอย่างมากมาย คุณจึงควรหวนกลับไปคิดถึงเรื่องความรัก
- ผู้คนจะลืมทุกอย่างที่เราพูด แต่พวกเขาจะไม่มีวันลืม สิ่งที่เราทำให้พวกเขารู้สึก

14 ต.ค. 2012

ภาพ;คำ: พงศ์ ประมวล

สโหมสรว อุดมตามนต์

ผลการประกวดภาพวาดระบายสี

1

น้องอรรณพ ชัยอาร จ.นครปฐม

2

น้องอรรณพ ชัยอาร จ.นครปฐม

น้องอนุรักษ์ เส่อเกา จ.นครปฐม

3

Junior Photo

ชื่อภาพ ยิ้มหล่อๆ ของน้อง BOSS อายุ 2 ขวบ
ผู้ส่ง ย่าชอุมา ตังส์จจธรรม

ชื่อภาพ แป๊ะยิ้มแฉ่ง (น้องไบเบิ้ล) อายุ 1 ขวบ
ผู้ส่ง ย่าชอุมา ตังส์จจธรรม

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติ พ.ศ.2532

1 เด็ก หมายถึง ทุกคนที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เว้นแต่กฎหมายภายในประเทศจะกำหนดให้บรรลุนิติภาวะก่อนหน้านี้

2 เด็กทุกคนจะได้รับสิทธิจากอนุสัญญา โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติใดๆ

3 การใช้สิทธิเด็กจะต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ

4 รัฐจะต้องปฏิบัติให้ สิทธิเด็กเป็นจริง

5 เด็กมีสิทธิที่จะได้รับการดูแลจากครอบครัว

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติ พ.ศ.2532

จัดทำโดย:

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเพื่อการพัฒนาสังคม แผนกความยุติธรรมและสันติ (ยล.)

2492 ซอยประชาสงเคราะห์ 24 ถนนประชาสงเคราะห์ เขตดินแดง กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2275-7783, 0-2277-4625
โทรสาร 0-2692-4150 E-mail: jpthai@jpthai.org Website: www.jpthai.org Facebook: www.facebook.com/JPTThai

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติ พ.ศ.2532

11 ประเทศต่าง, ต้องมีมาตรการป้องกันการลักพาตัวเด็ก และการพาเด็กข้ามประเทศโดยเด็กไม่ยินยอม

12 เด็กมีสิทธิที่จะแสดงออก และความคิดเห็น ควรจะได้รับการพิจารณาตามสมควร

13 เด็กมีสิทธิในการแสดงความคิดเห็น และได้รับการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร โดยไม่จำกัดพรมแดน

14 เด็กมีสิทธิเสรีภาพทางความคิด มโนธรรม และศาสนา

15 เด็กมีสิทธิที่จะพบปะ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น

จัดทำโดย:

คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อการพัฒนาสังคม แผนกความยุติธรรมและสันติ (ยล.)

2492 รอยประชาลงเคราะห์ 24 ถนนประชาลงเคราะห์ เขตดินแดง กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2275-7783, 0-2277-4625
โทรสาร 0-2692-4150 E-mail: jpthaia@jpthaia.org Website: www.jpthaia.org Facebook: www.facebook.com/JPThai

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติ พ.ศ.2532

16

เด็กมีสิทธิในความเป็นส่วนตัว

17

เด็กมีสิทธิที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ รัฐควรส่งเสริมให้สื่อมวลชนเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อเด็ก ทั้งทางด้านสังคมและวัฒนธรรม และควรป้องกันข้อมูลข่าวสารที่มีโทษต่อเด็ก

18

พ่อแม่มีความรับผิดชอบเบื้องต้นต่อเด็ก รัฐควรส่งเสริมและช่วยเหลืออย่างเหมาะสมให้พ่อแม่ดูแลเด็กได้

19

เด็กมีสิทธิจะได้รับการคุ้มครองจากการถูกละเมิด ถูกทำร้าย ถูกทอดทิ้ง และถูกกระทำโดยมิชอบ

20

รัฐจะต้องให้การคุ้มครองและดูแลเด็กที่ไม่มีพ่อแม่ หรือพลัดพรากจากบ้านเกิดของตน

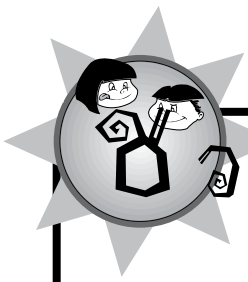
8 “คุณธรรมพื้นฐาน”

ที่ป้องกันข้อแนะนำ - เอกสารประชาสัมพันธ์ของ กระทรวงศึกษาธิการ ที่เร่งรัดการปฏิรูปการศึกษา โดยยึดคุณธรรมนำความรู้ สร้างความตระหนัก สำนึกในคุณค่าของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความสามัคคี สันติวิธี วิถีประชาธิปไตย พัฒนาคนโดยใช้ คุณธรรมพื้นฐานของการกระบวนการเรียนรู้... ดังนั้น เพื่อบรรลุเป้าหมายและนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม “8 คุณธรรมพื้นฐาน” ที่ควรเร่งปลูกฝัง ที่ป้องกันจะเป็นประโยชน์กับน้องๆ บ้างไม่มากนักน้อย ลองอ่านดู...อยากเห็นน้องเป็นเด็กดี มีความรู้และอยู่ดีมีสุข มีอนาคตที่ดี...ถ้าพี่เจออะไรดีๆ ก็จะนำมาฝากอีกนะครับ

“8 คุณธรรมพื้นฐาน”

1. **ขยัน** ผู้ที่มีความตั้งใจเพียรพยายามทำหน้าที่การทำงานอย่างจริงจังและต่อเนื่องในเรื่องที่ถูกต้อง ที่ควร ใฝ่หา มีความพยายาม ไม่ท้อถอย กล้าเผชิญอุปสรรค รักรงานที่ทำ ตั้งใจทำหน้าที่อย่างจริงจัง
2. **ประหยัด** ผู้ที่ดำเนินชีวิตความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย รู้จักฐานะการเงินของตน คิดก่อนใช้ คิดก่อนซื้อ เก็บออม ถนอมใช้ทรัพย์สินสิ่งของอย่างคุ้มค่า ไม่ฟุ่มเฟือย ฟุ้งเฟ้อ รู้จักทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย ของตนเองอยู่เสมอ
3. **ซื่อสัตย์** ผู้ที่มีความประพฤติตรงทั้งต่อเวลา ต่อหน้าที่ และต่อวิชาชีพ มีความจริงใจ ปลอดจากความรูสึกลำเอียง หรืออคติ ไม่ใช้เล่ห์กลคดโกงทั้งทางตรงและทางอ้อม รับรู้หน้าที่ของตนเอง ปฏิบัติอย่างเต็มที่และถูกต้อง
4. **มีวินัย** ผู้ที่ปฏิบัติตามในขอบเขต กฎ ระเบียบของสถานศึกษา สถาบัน องค์กร สังคมและประเทศ โดยที่ตนเองยินดีปฏิบัติตามอย่างเต็มใจและตั้งใจ ยึดมั่นในระเบียบแบบแผนข้อบังคับและข้อปฏิบัติ รวมถึงการมีวินัยทั้งต่อตนเองและสังคม
5. **สุขภาพ** ผู้ที่มีความอ่อนน้อมถ่อมตนตามสถานภาพและกาลเทศะมีสัมมาคารวะ เรียบร้อย ไม่ก้าวร้าว รุนแรง หรือวางอำนาจ ข่มผู้อื่นทั้งโดยวาจาและท่าทางเป็นผู้ที่มีมารยาทดีงามเหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย
6. **สะอาด** ผู้ที่รักษาร่างกาย ที่อยู่อาศัย และสิ่งแวดล้อมได้อย่างถูกต้องตามสุขลักษณะ ฝึกฝนจิตใจมิให้ขุ่นมัว มีความแจ่มใสอยู่เสมอ ปราศจากความมัวหมองทั้งกาย ใจ และสภาพแวดล้อม มีความผ่องใสเป็นที่เจริญตาทำให้เกิดความสบายใจแก่ผู้พบเห็น
7. **สามัคคี** ผู้ที่เปิดใจกว้าง รับฟังความคิดของผู้อื่น รับผิดชอบต่อตนทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความมุ่งมั่นต่อการรวมพลัง ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เพื่อให้การงานสำเร็จลุล่วงสามารถแก้ปัญหาและจัดการความขัดแย้งได้ เป็นผู้มีเหตุผล ยอมรับความแตกต่าง ความหลากหลายทางวัฒนธรรม ความคิดความเชื่อ พร้อมที่จะปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติและสมานฉันท์
8. **มีน้ำใจ** ผู้ให้และผู้อาสาช่วยเหลือสังคม รู้จักแบ่งปัน เสียสละความสุขส่วนตน เพื่อทำประโยชน์ให้แก่ผู้อื่น เห็นอกเห็นใจและเห็นคุณค่าในเพื่อนมนุษย์และผู้ที่มีความเดือดร้อน มีความเอื้ออาทรเอาใจใส่ อาสาช่วยเหลือสังคมด้วยแรงกายและสติปัญญา ลงมือปฏิบัติการเพื่อบรรเทาปัญหา หรือร่วมสร้างสรรค์สิ่งดีงามให้เกิดขึ้นในชุมชน

น้องๆ ของเรา

สวัสดีครับ น้องๆ เด็กๆ และเพื่อนๆ สมาชิกสโมสรอุดมสานต์ ที่น่ารักทุกคน

พี่ป๊องเชื่อว่าน้องๆ เด็กๆ คงเปิดเทอมภาคเรียนที่ 2 กันแล้ว หวังว่าทุกคนคงสบายดี กระปรี้กระเปร่า แคล่วคล่องว่องไว เพราะได้พักผ่อนกันมานาน คงจะมีกำลังวังชาและพร้อมเรียนรู้ในเทอมที่สอง อย่างไรก็ดีพี่ป๊องขอส่งกำลังใจให้น้องๆ ทุกคน **สู้ สู้ “ตั้งใจเรียนดี”** นะครับ

เมื่อเดือนที่แล้ว **เซอร์เอมมานูแอล** จากโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ สีลม ได้กรุณาต่อสโมสรอุดมสานต์ ท่านได้คัดเลือกและสนับสนุนให้น้องๆ เด็กๆ ได้ส่งผลงาน “มุมเด็กศิลป์” เข้ามาร่วมสนุกด้วย พี่ป๊องขอถือโอกาสนี้กราบขอบพระคุณมาเซอร์เป็นอย่างสูง ครับผม

สำหรับน้องๆ เด็กๆ ที่สนใจและยังไม่เคยสมัครเป็นสมาชิกสโมสรอุดมสานต์ ก็สามารถสมัครกันเข้ามาได้ “สมัครฟรี” ยินดีต้อนรับน้องๆ เด็กๆ ทุกคนเลยนะครับ **อ้อ**

จัม จัม จัม . . . จูเนียร์โฟโต้ โครงการ 2012

น้องๆ คนใดมีภาพสวยๆ ก็รีบส่งภาพ “อืม...อืม...อืม...” เข้ามาร่วมสนุกกับทางสโมสรอุดมสานต์ได้เลย เอาแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๊อง ขอขอบคุณอีกครั้งที่บรรดาคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครอง และน้องๆ คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ ขอแสดงความชื่นชมมา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ และขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “อืม...อืม...อืม...” ในปี 2012 เข้ามาร่วมกันอีกนะครับ...

เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และตั้งชื่อภาพมาด้วยก็จะดีมากครับ

ส่งมาที่ พี่ป๊อง สโมสรอุดมสานต์ ชั้น 8

อาคารเลขที่ 122/11 ซ.นาครสุวรรณ (นนทรี 14) ถ.นนทรี ซ่องนนทรี ยานนาวา กทม. 10120 หรือส่งทาง E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ

รางวัลชมเชย

- น้องศิลดา รุจิเรขรังสิมา น้องรัตติ รุจิเรขรังสิมา น้องพัชฎาพร ศิริจันทร์ และน้องๆ จาก
- โรงเรียนหอแซฟฟูปถัมภ์ นครปฐม อีก 36 คน

ไปเบิ้ล วาไรตี้

พี่ป๋องและทีมงานถึงกับ “งง” เพราะเมื่อเดือนที่แล้วไม่มีน้องๆ คนใดได้รับรางวัลจากคอลัมน์ ‘ไปเบิ้ล วาไรตี้’ เลย...สงสัยว่าคงจะยากเกินไป “อย่ายอมแพ้” สู้ สู้ นะครับ

ครั้งนี้ เรามาเริ่มกันใหม่ ช่วยกันค้นหาคำตอบ จาก “บทเทศน์บนภูเขา ความสุขที่แท้จริง” (บุญลาก 8 ประการ) โดยเติมคำลงบนเส้นประให้ครบสมบูรณ์ พี่ป๋องไปคำตอบให้หน่อยก็ได้ว่าอยู่ในพระวรสารนักบุญมัทธิว บทที่ 5 ข้อ 3-10 ใครค้นพบครบแล้วรีบส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกัน นะครับ

บทเทศน์บนภูเขา ความสุขที่แท้จริง (บุญลาก 8 ประการ)

1. ผู้มีใจยากจน ย่อมเป็นสุข

เพราะ.....

2. ผู้เป็นทุกข์โศกเศร้า ย่อมเป็นสุข

เพราะ.....

3. ผู้มีใจอ่อนโยน ย่อมเป็นสุข

เพราะ.....

4. ผู้หิวกระหายความชอบธรรม ย่อมเป็นสุข

เพราะ.....

5. ผู้มีใจเมตตา ย่อมเป็นสุข

เพราะ.....

6. ผู้มีใจบริสุทธิ์ ย่อมเป็นสุข

เพราะ.....

7. ผู้สร้างสันติ ย่อมเป็นสุข

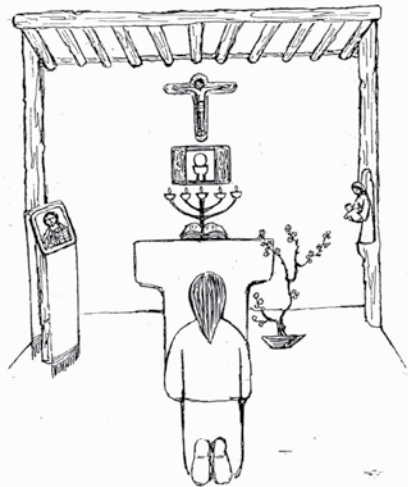
เพราะ.....

8. ผู้ถูกเบียดเบียนข่มเหงเพราะความชอบธรรม ย่อมเป็นสุข

เพราะ.....

พี่ป๊องเชื่อว่า น้องๆ เด็กๆ ทุกคน
ชอบอาหาร เธอละชอบอาหารแบบไหน?
เธอเคยภาวนาขออาหารจากพระผู้เป็นเจ้า
บ้างไหม? ถ้าเธอสวดภาวนาบท
“ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย” เธอก็ขออาหาร
จากพระองค์และเธอก็ไม่หวังให้อาหารนี้หล่นมาจาก
ฟากฟ้า แต่ขอพระองค์ช่วยเธอให้พบอาหารประจำวัน
ขอข้าว ขอปลา แต่แน่ๆ เธอจะขออาหารสำหรับเลี้ยง
ร่างกาย ความรู้สำหรับสมอง ความหวังและความยินดี
สำหรับจิตใจ แต่เธอรู้ไหมว่า บทภาวนาบทนี้มาจาก
ไหน?...ใช่แล้ว!!! จากพระคัมภีร์ พระเยซูเจ้าทรงสอนมนุษย์ให้สวดบทภาวนาบทนี้เมื่อ
พระองค์อยู่ในโลก

ดังนั้น อย่าเกียจคร้านในการภาวนานะครับ วันนี้จงภาวนา

“บทข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย”

และคิดถึงแต่ละคำอย่างช้าๆ

น้องๆ เด็กๆ ควรอ่านเพิ่มเติมในพระวรสารนักบุญมัทธิว 6 ข้อ 9-15 นะครับ ๕

ก า ร ้ ตู น . . . ค ำ ส อ น

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่”...จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้เพื่อนๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” สโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิด แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียนหรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัด นะครับ

น้องปพนธ์ เกื้อกุล (น้องตังค์) *3174*

เกิด : 17 ตุลาคม 2548

การศึกษา : โรงเรียนอนุบาลนิจจานุเคราะห์ จ.หนองคาย

วิชาที่ชอบ : เลข เพราะทำให้ฉลาด

อนาคตอยากเป็น : ตำรวจ เพราะอยากจับคนร้าย

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง มีจินตนาการดี

สัตว์เลี้ยง : สุนัข

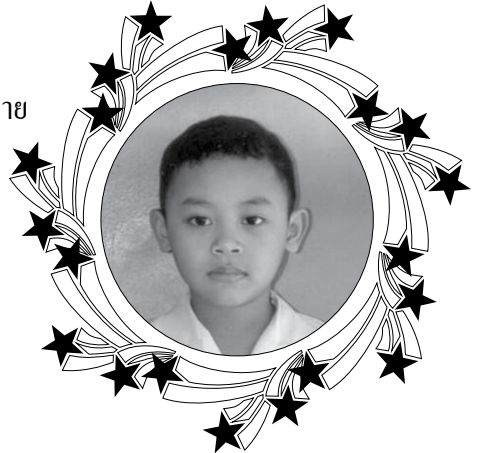
ชอบใช้เวลาว่าง : ดูการ์ตูน วาดรูป

กีฬาที่ชอบ : วิ่ง

อาหารที่ชอบ : ไข่ต้ม

ความสามารถพิเศษ : เล่นเมโลเดียน

อื่นๆ : อยากใช้คอมพิวเตอร์เก่งๆ

น้องพิมพ์ชนก ประสงค์เสรินทร์ (หนูพิมพ์) *3175*

เกิด : 1 กรกฎาคม 2548

การศึกษา : โรงเรียนอนุบาลนิจจานุเคราะห์ จ.หนองคาย

วิชาที่ชอบ : ดนตรี นาฏศิลป์ เพราะชอบเสียงเพลง ชอบรำ

อนาคตอยากเป็น : นางพยาบาล เพราะจะได้ดูแลคนไข้

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : สุนัข

ชอบใช้เวลาว่าง : เล่นดนตรี

กีฬาที่ชอบ : ว่ายน้ำ

อาหารที่ชอบ : ไก่ทอด ไข่เจียว

ความสามารถพิเศษ : เล่นเปียโน

อื่นๆ : รำไทย

ต่อจากหน้า 91

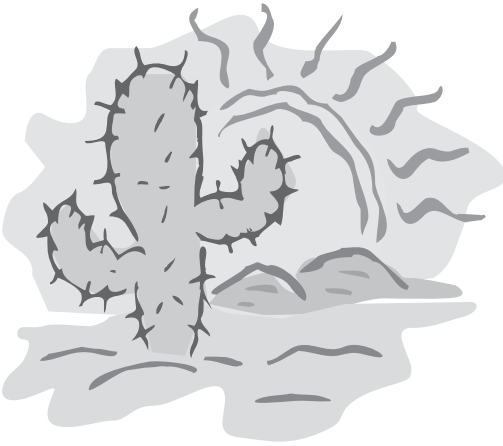
อิตาเลียน โปลิซ โปรตุเกส สเปน และเยอรมนี ในเนื้อหาประกอบด้วย อารัมภบท บทนำ เนื้อหา 3 บท และบทสรุป

- “แนวทาง” นี้มีคำถามที่ผู้ตอบจะส่งกลับคืนมายังเลขาธิการฯ ภายในวันที่ 1 พฤศจิกายน ค.ศ. 2011 อันเป็นวันสมโภชนักบุญทั้งหลายเมื่อปีที่แล้ว จากนั้นจะทำสรุปคำตอบที่ได้รับมา อันจะนำมาเป็น “เอกสารปฏิบัติการ” ระหว่างประชุมสมัชชาฯ
- ใน “อารัมภบท” อธิบายถึงความแตกต่างว่าการประกาศพระวรสารที่เคยทำมานั้นมุ่งไปยังคนต่างศาสนา “อัค แยนเตส” คือบรรดาผู้ที่ยังไม่รู้จักพระเยซูเจ้า แต่ “การประกาศข่าวดีแบบใหม่” มุ่งไปยังผู้ที่ถอยห่างจากพระศาสนจักร คือคนที่ได้รับศีลล้างบาป แต่ไม่ได้รับรู้ข่าวดีของพระเยซูเจ้าอย่างเพียงพอ
- ในบทนำยังชี้ว่า “การประชุมสมัชชาครั้งที่ 13” นี้เกิดขึ้นในบรรยากาศของ “ศาสนสัมพันธ์” อันเป็นการประกาศข่าวดีตามแนวทางของพระสังคายนาวาติกัน ที่ 2
- ใน “บทที่ 1” ชื่อว่า “เวลาแห่งการประกาศข่าวดีแบบใหม่” อธิบายกำเนิดความคิดว่า ทำไมต้องประกาศข่าวดีครั้งใหม่ และแนวคิดนี้มีที่มาตั้งแต่สมัยปกครองของบุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 จนมาถึงสมัยปกครองของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 บทนี้แบ่งเป็น 6 ภาคส่วนซึ่งพระศาสนจักรจะต้องเผชิญการทำลายต่อความเชื่อคริสตชน ซึ่งสิ่งทำลายเหล่านี้ปัจจุบันกลายเป็นวัฒนธรรมใหม่และสังคมรูปแบบใหม่ในยุคปัจจุบันนั่นเอง
- 6 ภาคส่วนนี้คือ 1. ชีวิตฝ่ายโลเกีย 2. การอพยพย้ายถิ่นฐาน 3. การสื่อสาร 4. ภาคเศรษฐกิจ 5. วิทยาศาสตร์ 6. การค้นคว้าวิจัยทางเทคโนโลยีใหม่ๆ
- บทที่ 2 ชื่อ “การประกาศข่าวดีของพระเยซูเจ้า” ซึ่งเน้นเป้าหมายประกาศพระวรสารครั้งใหม่ว่าเป็นการส่งผ่านความเชื่อ มิใช่พระวรสารที่เป็นเพียงเทววิทยาหรือแค่หนังสือที่เราอ่าน แต่ต้องเป็นพระบุคคล คือพระคริสตเจ้าผู้ทรงเป็นพระวจนาตถ์ เสด็จมาบังเกิดรับสภาพมนุษย์
- บทที่ 3 “การเข้าสู่ประสบการณ์การดำเนินชีวิตคริสตชน” เลขาธิการที่ประชุมสมัชชาฯ อธิบายว่า คือ “การเชื่อเชิญอีกครั้งหนึ่ง” ให้ได้ใคร่ครองถึงเครื่องมือต่างๆ ของพระศาสนจักรที่จะนำผู้คนเข้าสู่ความเชื่อโดยเฉพาะการเข้าสู่ศีลล้างบาป ศีลกำลัง ศีลมหาสนิท
- และ “บทสรุป” ย้ำว่า “การประกาศข่าวดีแบบใหม่” จะต้องมุ่งทำอย่างมีชีวิตชีวาเหมือนคริสตชนดั้งเดิมที่มีความกระตือรือร้น และพันธกิจใหม่นี้ จะต้องเกี่ยวเนื่องกับมวลสมาชิกทุกคนในชุมชนของพระเจ้า

ส่วนผลการประชุมสมัชชาพระสังฆราชทั่วโลก ออกมาจะเป็นเช่นไร จะนำมาเสนอให้ทราบกันต่อไปครับ ☺

ก้อนหินมีค่า

สวัสดีค่ะน้องๆ ทุกคน

เปิดเทอมกันแล้วใช่ไหมคะ? ฉบับนี้พี่อ้อยมี
นิทานมาฝากชื่อเรื่อง “ก้อนหินมีค่า” เรื่องมีอยู่ว่า

ครั้งหนึ่งนานมาแล้วมีชายยิปซีที่เดินทางเร่ร่อน
ไปแต่ละที่เพื่อแสวงหาเงินทองและโชคลาภ จนเขาไป
ถึงสถานที่แห่งหนึ่ง มีชายชราผู้ชาญฉลาดของหมู่บ้าน
บอกชายยิปซีว่าให้เก็บก้อนหินแถวหมู่บ้านนี้ไปด้วย
ถ้าเก็บไปได้กี่ยี่สิบจะดี

ชายยิปซีหลายๆ คนก็คิดว่าชายชราคงเพี้ยนไปแล้ว
การเดินทางไปเรื่อยๆ นั้นก็มีของต้องขนมากมาย และ

ควรจะขนของที่จำเป็นในการใช้สอยถึงจะมีประโยชน์ จะขนก้อนหินไปทำไม แต่ก็มีชายยิปซีบางคน
ไม่คิดอะไรมาก คิดว่าชายชราผู้ชาญฉลาดคงมีเหตุผลที่ดีก็เลยจะทำตาม

ชายยิปซีบางคนก็เก็บก้อนหินไปหลายก้อนระหว่างทาง บางคนก็เก็บไปไม่กี่ก้อนเพราะ
ขี้เกียจขน พอไปถึงอีกเมืองหนึ่งซึ่งใช้เวลาเดินทางเหมือนกันกว่าจะไปถึง ชายยิปซีก็พบว่าเมืองนั้นมีคน
ทำเครื่องประดับจากก้อนหินกันมากมาย หินแปลกๆ ที่เขาเก็บกันมาสามารถนำไปขายได้ เพราะที่
เมืองนั้นสามารถใช้ทำเป็นเครื่องประดับ หลากๆ คนก็นึกเสียดายที่ไม่ได้เก็บก้อนหินมามากพอ
จะย้อนกลับไปก็เห็นว่ามาไกลเหลือเกินแล้ว

จากนั้นชายยิปซีก็เริ่มเก็บก้อนหินระหว่างทาง คนที่ไม่เคยเก็บก้อนหินก็เริ่มเก็บก้อนหินด้วย
จนไปถึงเมืองถัดไป ก็พบว่าเมืองนั้นชาวเมืองเขาเอาก้อนหินหน้าตาแปลกๆ มากระบายสีเป็นรูปต่างๆ
และเอามาทำที่ทับกระดาษ ที่เมืองนั้นก้อนหินธรรมดาๆ ก็สามารถมีค่าได้ หลังจากนั้นชายยิปซีก็เก็บ
ก้อนหินไปเรื่อยๆ เก็บของต่างๆ ที่เขาพบระหว่างทางเพื่อนำไปขายยังเมืองที่เขาไปถัดไป สิ่งที่เขา
ค้นพบจากการเดินทางก็คือ ของหลายๆ อย่างที่เขาไม่คิดว่าจะมีค่าก็กลับมีค่ากับคนอื่นในสถานที่อื่นๆ ได้

เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า สิ่งของต่างๆ ที่เราคิดว่าไม่มีค่าจริงๆ มันอาจจะมีความค่าในตัวของมันเอง
และเราก็ไม่ควรมองข้ามคุณค่าของสิ่งต่างๆ และของบางอย่างที่เราคิดว่าไม่มีค่าสำหรับเราก็อาจจะม
ีค่าสำหรับคนอื่นก็ได้ น้องๆ ควรจะต้องหัดแบ่งปันสิ่งที่เรามีให้กับคนอื่นด้วยนะคะ แล้วพบกัน
ใหม่ฉบับหน้าค่ะ

กำลังใจ...
จากเพื่อนถึงจับเพื่อน

ครั้งนี้พี่ป๊อง ขอนำกำลังใจจากเพื่อนๆ อีก 3 คน มาแบ่งปัน มาเสริมสร้างกำลังใจให้เพื่อนๆ สมาชิกสโมสรอุดมสานต์ทุกๆ คน โดยเฉพาะคนที่สนใจในการวาดภาพระบายสี “มุมเด็กศิลป์”

โอกาสนี้ก็ขอเชิญชวน น้องๆ เด็กๆ ส่งผลงาน “มุมเด็กศิลป์” เข้าร่วมสนุกชิงรางวัลกันเยอะๆ ค่อยๆ วาด ค่อยๆ แต่งเติม ค่อยๆ เสริมจินตนาการ นะครับ

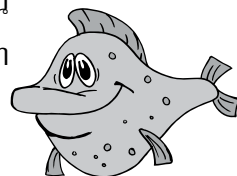
น้องศิริกัญญา สิทธิโชค (ปุนีมา)

“อยากฝากถึงเพื่อนๆ ว่า ‘ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น’ อยากให้ทุกคนมีความพยายามผลจะออกมาเป็นอย่างไรก็ตามถึงแม้ไม่ประสบความสำเร็จในวันนี้ วันหน้าอาจจะเป็นโอกาสของเรา พยายามอีกหน่อยนะคะ สู้ สู้”

น้องเทพธิดา แสงนิล (อุบลคา)

“อยากฝากและส่งกำลังใจให้เพื่อนๆ สโมสรอุดมสานต์ทุกคน ว่า การที่เราทำอะไรด้วยใจรักจริงและเอาใจใส่ต่อสิ่งที่เราทำอย่างดี แน่นนอนว่าผลที่ออกมาจะไม่ทำให้เราผิดหวังเลยคะ

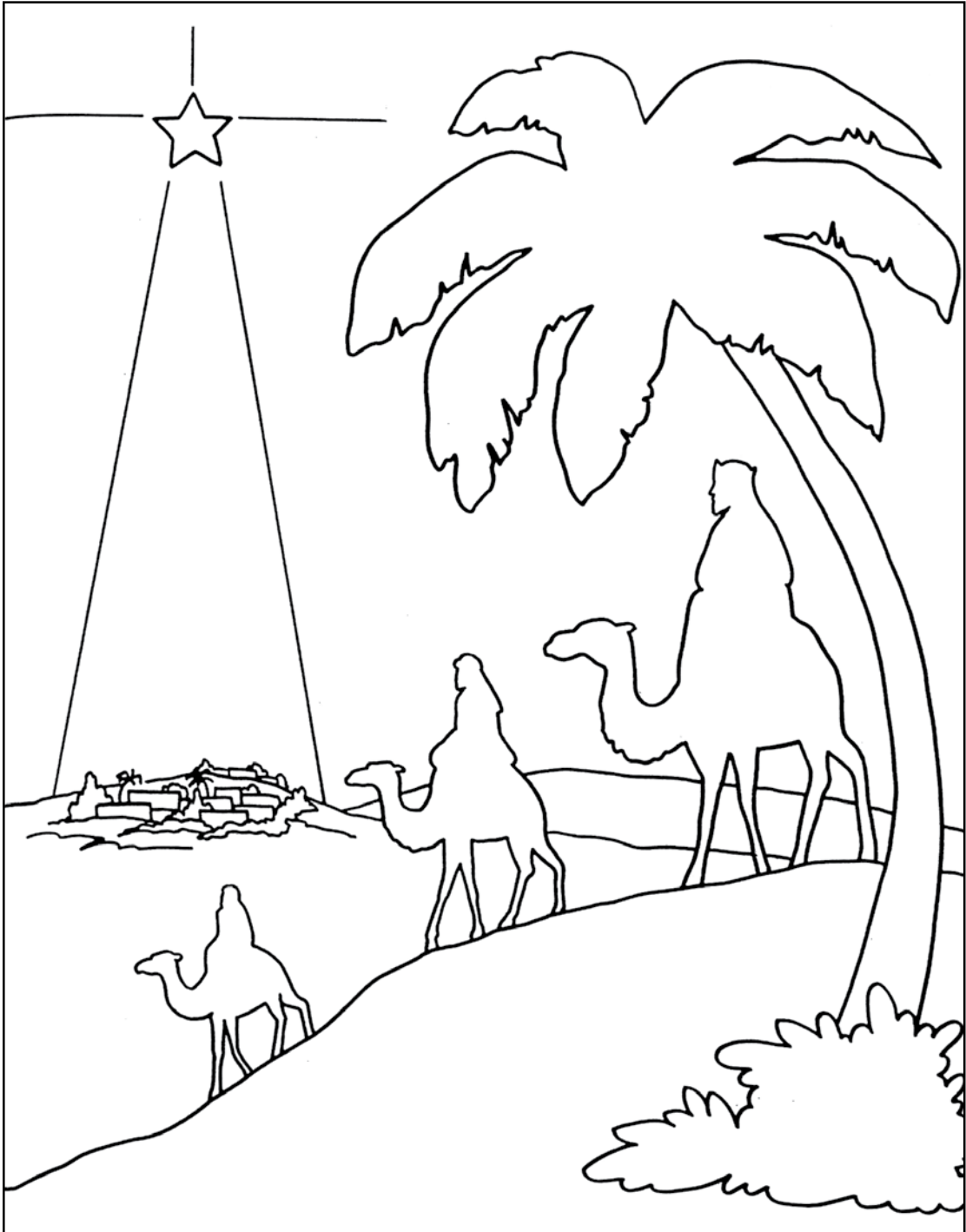
น้องจากรุณี แซ่ม้า (กระเป๋)

“อยากบอกเพื่อนๆ ว่า บางครั้งชีวิตของคนเรารุ่นวายเกินไปทั้งการทำงาน การเรียน และอื่นๆ อีกมากมาย แต่โดยการอ่านหนังสือ อุดมสานต์ และร่วมกิจกรรมในหนังสือเล่มนี้ ทุกอย่างฝากไว้กับพระเจ้า หนูขอพระเจ้าอวยพรเพื่อนๆ ทุกคนคะ

มูมเด็กศิลป์คราวนี้ซื้อภาพ “ดาวของพระเยซู”
ระบายสีเสร็จแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 5 ธันวาคม 2012)

สวัสดีค่ะท่านผู้อ่านทุกท่าน คุณเคยเจอกับคำถามนี้หรือไม่ **“ฉันคือใคร”** ฟังแล้วเหมือนจะง่ายๆ แต่ขอบอกว่าคำตอบนั้นยากเกินจะหยั่งถึง จริงหรือไม่คะ

เราจะมาตอบโจทย์นี้ด้วยกันค่ะ **“ฉันคือใคร”**

ฉันเป็นคนอ้วน เตี้ย เรียนก็ไม่เก่ง ทำอะไรก็ไม่ค่อยเป็น ไม่ค่อยมีความสามารถมากนัก และยังไม่ประสบความสำเร็จในชีวิตเลย

ฉันเป็นคนขี้อาย ไม่กล้าแสดงออก พูดน้อย แต่ฉันก็เป็นผู้ฟังที่ดีนะ

ฉันเป็น... สารพัดอย่างในคำพูดที่ถล่มตัวเอง คนไทยเรานี่แปลกอย่างนะคะ คือไม่กล้าชื่นชมตัวเอง หรืออาจจะมีความคิดว่า ไม่อยากให้ตัวเด่น ไม่อยากทำให้ตัวดัง กลัวเพื่อนจะหาว่าโม้บ้าง เวิร์บ้าง ฯลฯ มากมาย

และถ้าใครมาชื่นชมบอกว่า “คุณนุญ คุณรู้ไหมว่าคุณนิสัยดีมากเลย คุณเป็นคนขยันนะ ตรงต่อเวลาด้วย มีความรับผิดชอบสูง มีความเป็นผู้นำอย่างมาก คุณมีพรสวรรค์เยอะนะ ใช้มันให้เกิดใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อพระศาสนาจักร ถ้าคุณนุญฟังแล้วเป็นไงคะ “โอ้ย... ไม่ห rokok ชมเกินไปแล้ว หรือบางทีก็เหลิงไปเลย 555 อาจเป็นได้”

แต่ถ้ามีใครมาเตือนหรือต่อว่าเรา “คุณนุญ คุณรู้ไหมคุณเป็นคนโง่งม พุดโดยไม่คิดถึงจิตใจผู้อื่น คุณชอบทำให้เพื่อนเสียหน้าตา เพราะคำพูดของคุณอยู่บ่อย ๆ และคุณต้องปรับปรุงเรื่องมารยาทด้วย” กับประโยคเหล่านี้เป็นไงคะ คุณนุญจะตั้งใจฟังเป็นพิเศษ และนำคำพูดของเพื่อนกลับไปทบทวนตัวเอง หรือต่อว่าตัวเอง กลับคิดได้ถึงภาพความทรงจำเก่า ๆ ที่เราเคยทำ เป็นความฝังใจลึกๆ”

จึงมีผู้นิยามทฤษฎีนี้ขึ้นคือ

ฉันรู้ว่าฉันรู้

ไม่รู้ว่าคุณรู้

รู้ว่าฉันไม่รู้

ไม่รู้ว่าคุณไม่รู้ แปลว่าใครคะ

ดังนั้นเราต้องค่อยๆ ขยับตัวเองไปสู่ “รู้ารู้” ให้ได้ ค่อยๆ ไปทีละ Step เหมือนกับเวลาเราไปเที่ยวทะเล เหนื่อน้ำทะเล ฟ้าใส เราก็อ้วสวยงามมากแล้ว แต่มีผู้กล้าอีกจำนวนไม่น้อย ที่ดำลึกลงไปดูใต้ท้องทะเล เพื่อไปดูและพิสูจน์สิ่งที่สวยงามกว่านั้นอีก

ตัวเราก็อ้วกัน สิ่งที่คุณเห็นถือว่าสวย ว่าดีแล้ว แต่ยังมีพระพร พระพรหรรษาอีกมากมาย ที่พระเจ้าทรงสร้างเรา และทรงมอบให้แก่เราเป็นพิเศษ ที่อยู่ภายในลึกๆ ของเรา บางครั้งเราแทบไม่รู้ตัว และยังไม่เคยนำมาใช้ด้วยซ้ำ “อ้าว...เราทำได้ด้วยหรอ” โอ้ย.. ไม่น่าเชื่อเลย เราสามารถอะ ประโยคเหล่านี้มักพบบ่อยๆ เมื่อคุณเห็นศักยภาพที่เหนือคำบรรยายของตัวเองและเพื่อนๆ รอบข้าง

วันนี้คุณจึงขอท้าทายท่านผู้อ่านทุกท่าน ลองดำลึกลงไปในตัวเอง จากนั้นหยิบกระดาษออกมาและเขียนเลข 1- 50 ไว้ จากนั้นลงมือเขียนดูสิว่า เรารู้จักตัวเรามากน้อยแค่ไหนกับคำถามที่ว่า

“ฉันคือใคร”

เกมสโไมสร จุดมตาบด

โมเสส ผู้ “รอดชีวิตขึ้นมาจากน้ำ” จากเด็กน้อยในตะกร้า กลายเป็นผู้นำชนชาติที่ยิ่งใหญ่ โดยอาศัยความเชื่อ และมั่นใจในพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงช่วยท่านในการข้ามทะเลแดง มานาอาหารจากฟ้า นกกระทา และน้ำดื่ม พระองค์ทรงช่วยผู้ที่เชื่อและวางใจในพระองค์

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อยากให้น้องๆ ช่วยกันหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รีบส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลนะครับ

A

B

ECCLESIASTES : ปัญญาจารย์

Chapter 11

I want to be alone!

Jill: “Tom, do you think to be alone is good? Francis told me some days ago that he loved to be alone and liked to be as free as the wind and he continued, I saw many poor people were oppressed; others suffered from injustice and no one to help them.” He then quoted the Ecclesiastes, chapter 4: 2-3:-

(2) I envy those who are dead and gone; they are better off than those who are still alive. (3) But better off than either are those who have never been born, who have never seen the injustice that goes on in this world.

Tom: “Oh, this is quite common, some of my friends said like Francis. To be alone sometimes is good, but not all the time. If someone would like to isolate himself entirely from others, I’d say that person is out of his mind. Jill, there are more reasons than one to support what I’ve said.” Here they are:- Ecclesiastes, chapter 4: 9-12

No.9 Two are better off than one, because together they can work more effectively.

No.10 If one of them falls down, the other can help him up.

No.11 If it is cold, two can sleep together and stay warm, but how can you keep warm by yourself?

No.12 Two men can resist an attack that would defeat one man alone. A rope made of three cords is hard to break.

Jill: “Amazing indeed! If Francis and others have thoughtfully read the Ecclesiastes, chapter 4: 9-12, would certainly change their minds”

บทที่ 11

คนรักสันโดษดีหรือ !

จิล “ทอมคุณว่าอยู่แบบเอกเทศดีไหม? คุณฟรังซิส บอกผมว่าเขาชอบมากกับการอยู่แบบสันโดษ อิสระ เหมือนลมพัด ไปไหนมาไหนได้ตามใจชอบ เขาเสริมต่อ อีกในทำนองที่ว่า ผมเห็นคนจนและคนอื่นหลายคน ถูกข่มเหงรังแกต่างๆ นานา แต่ไม่มีใครสักคนยื่นมือ มาช่วย และคุณฟรังซิสยังอ้าง ปัญญาจารย์ บทที่ 4 ข้อ 2 และ 3 มีดังนี้

(2) ข้าพเจ้าอิจฉาคนที่ตายไปแล้ว คนเหล่านั้น ก็ดีกว่าผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ (3) ดีกว่าผู้ที่ยังไม่เกิดมา ซึ่งไม่เคยเห็นความอยุติธรรมที่เป็นไปในโลก”

ทอม “โอเอ๋ย นี่เป็นเรื่องธรรมดาเพื่อนๆ ของผมก็พูด แบบคุณฟรังซิสนี้แหละ อยู่ตามลำพังชั่วครั้งชั่วคราว ก็ดี แต่ถ้าแยกตัวไปอยู่ตามลำพังตลอดเวลาผมว่าคนๆ นั้นคงสติไม่สมประกอบ คุณจิลครับผมมีเหตุผล สนับสนุนเยอะแยะจาก ปัญญาจารย์ บทที่ 4 ข้อ 9 ถึง 12 คุณฟังให้ดีๆนะ”

ข้อ 9 สองหัวดีกว่าหัวเดียว เพราะสองคนช่วย กันก็ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า

ข้อ 10 ถ้าคนหนึ่งล้มอีกคนก็จะได้พยุงขึ้น แต่ถ้าอยู่คนเดียวล้มลงก็คงแย่ เพราะไม่มีผู้ใดจะ ช่วยพยุงเขาขึ้น

ข้อ 11 ถ้าอากาศหนาว สองคนนอนด้วยกันก็อบอุ่น แต่ถ้านอนคนเดียวจะอุ่นได้อย่างไรเล่า

ข้อ 12 สองคนย่อมต้านทานกำลังที่ใช้โจมตีได้ กว่าคนเดียว เชือกสามเกลียวขาดไม่ได้ง่ายๆ หรือ

จิล “น่าทึ่งจริงๆ ถ้าคุณฟรังซิสและคนอื่นได้อ่าน ปัญญาจารย์ บทที่ 4 ข้อ 9 ถึง 12 พวกเขาคงเปลี่ยนใจ ไม่คิดจะอยู่เดียวดาย”

บริการติดตั้งงานระบบกันรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ และอุปกรณ์ที่ทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

10 - year guarantee, specification service,
roof inspection and training รับปรึกษาให้คำ
แนะนำ และ ซ่อมแซม แก้ไข รอยแตกร้าวของอาคาร
งานป้องกันสนิมโครงสร้าง งานหยุดน้ำรั่วซึมที่

ให้บริการโดยวิศวกรของบริษัท พร้อมทั้งผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ

-Chemical Construction จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
น้ำยาผสมคอนกรีตปูนทราย วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ

-Industrial Flooring รับเคลือบพื้นและส่วน
ต่างๆ ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก ลดการ
สึกกร่อน จากแรงเสียดสี และการกัดกร่อนจากสารเคมี

-Chemical Resistance รับเคลือบสารป้องกัน
การกัดกร่อนจากสารเคมี

-Waterproofing System รับติดตั้งระบบป้องกัน
การรั่วซึมอาคาร

- Membrane : APP, SBS, EPDM, TPO, PVC

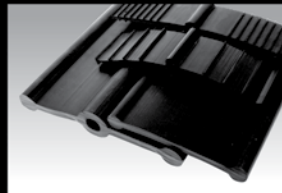
- Coating : Bitumen, Polyurethane,
Flexible cement, Acrylic

-Joint Sealing งานหยอดรอยต่อถนน พื้นโรงงาน
ด้วยวัสดุฉนวนกันน้ำหลายชนิด

-PU & Epoxy Injection งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม
รอยแตกร้าวโครงสร้างคอนกรีตด้วยวิธี injection

-Ceramic Coating งานระบบสีกันความร้อน
สะท้อนความร้อนจากแสง UV ได้มากกว่า 97%

-PVC Waterstop แผ่นยางพีวีซีฝังคั่นรอยต่อ
คอนกรีต

บริษัทยูเนียน แอ็สโซซิเอตส์ (ไทย) จำกัด

1242-1244 ถนนพหลโยธิน แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110

โทรศัพท์: 02-249-0170 โทรสาร: 02-249-6812

Email: sales@union-thai.com Web: www.union-thai.com

นาย ป.ณ. สาธุฯ

เรียนคุณ ป.ณ.สาธุ ที่นับถือ

คำถามอาจจะเขยๆ นะคะ แต่สงสัยเพราะเห็นมีข่าวว่าพระศาสนจักรคาทอลิก มีการเรียกประชุม สมัชชาพระสังฆราชทั่วโลก คิฉันอยากรู้ว่าพวกพระสังฆราชในศาสนาของเราเขาประชุมเรื่องอะไรกันคะ

ขอบคุณค่ะ

สัตบุรุษแต่เป็นสตรี

ตอบ คุณสัตบุรุษที่เป็นสตรี

นามแฝงของคุณ “ฮา” มากเลยครับ เดียวสักวันคงมีคนที่ใช้นามแฝงว่า “สตรีที่เป็นสัตบุรุษ” คงมีสีสันท่าดู คำถามไม่เขยเลยครับ แม้กว่าหนังสือ “อุดมสานต์” เล่มเดือนพฤศจิกายนนี้ จะวางตลาด การประชุมสมัชชาพระสังฆราชทั่วโลกจะจบลงแล้วแต่เชื่อว่าคริสตังอีกหลายๆ ท่านก็ไม่ว่า พระสังฆราชทั่วโลกไปประชุมกันที่กรุงโรมร่วมเดือน (7-28 ตุลาคม ค.ศ. 2012) พวกท่านคุยกันเรื่องอะไร จึงขอนำข่าวอธิบายการประชุมครั้งนี้ ซึ่งชี้แจงโดย พระอัครสังฆราชนิโคลา เอแตโรวิก เลขาธิการประชุมสมัชชาพระสังฆราชฯ ครั้งนี้ ซึ่งแปลโดยสื่อมวลชนคาทอลิกกรุงเทพฯ เชิญอ่านได้เลยครับ สำนักวาติกันแนะนำบรรดาพระสังฆราชทั่วโลกเรื่อง “การประกาศข่าวดีครั้งใหม่”

ย้อนกลับไปเมื่อวันที่ 4 มีนาคม ค.ศ. 2011

- สำนักวาติกันได้เรียกร้องให้พระสังฆราชทั่วโลกได้นำข่าวสารของพระคริสตเจ้าไปยังคนที่ยังไม่เคยได้ยินพระวาจาของพระเจ้ามาก่อนและรวมทั้งผู้ที่ละทิ้งความเชื่อในพระเจ้าของเขาไปเสีย
- มงซินญอร์นิโคลา เอแตโรวิก เลขาธิการที่การประชุมสมัชชาพระสังฆราชทั่วโลกกล่าวว่า “การประกาศข่าวดีครั้งใหม่ เป้าหมายมุ่งไปยังผู้ที่ได้รับศีลล้างบาปและเป็นสมาชิกของพระศาสนจักรอย่างถูกต้องแต่จะด้วยเหตุผลใดก็ตามได้ถอยหนีไปจากการปฏิบัติศาสนกิจตามความเชื่อ ขณะนี้เป็นระยะแรกของการสมัชชาเบื้องต้น ร่างการประชุมสมัชชาได้ส่งไปยังสภาพระสังฆราชทั่วโลกเรียบร้อยแล้วและจะถูกส่งกลับคืนมาพร้อมบันทึกและข้อเสนอแนะเพื่อเตรียมร่างฉบับสุดท้ายที่จะใช้ในการประชุมสมัชชาพระสังฆราช ต่อไป”
- มงซินญอร์นิโคลา เอแตโรวิก เลขาธิการที่ประชุมสมัชชาพระสังฆราชทั่วโลกครั้งนี้กล่าวต่อว่า “เอกสารอื่นๆ จะสำเร็จเป็นเนื้อหาจากคำตอบที่ส่งกลับมาของบรรดาพระสังฆราชซึ่งจะกลายเป็น เอกสารฉบับปฏิบัติการที่จะใช้ในช่วงการประชุมสมัชชาพระสังฆราชทั่วโลกที่จะมีขึ้นในเดือนตุลาคม ค.ศ. 2012
- เป้าหมายประการแรกของที่ประชุมสมัชชามิใช่เพื่อเพิ่มจำนวนคริสตชนแต่เพื่อยกระดับความเชื่อของบรรดาคริสตชนที่มีอยู่แล้วให้มีคุณภาพสูงขึ้น”
- การเตรียมประชุมสมัชชาพระสังฆราชทั่วโลกครั้งนี้ได้ทำงานอย่างใกล้ชิดกับสมณมนตรี

ว่าด้วยการประกาศข่าวดีครั้งใหม่ของสันตะสำนัก ซึ่งสำนักวาติกันก่อตั้งขึ้นให้เป็นหน่วยงานใหม่เมื่อเดือนกันยายน ค.ศ. 2010 2 ปีก่อนจะมีการประชุมสมัชชาพระสังฆราชทั่วโลกครั้งนี้

- บรรดาหัวข้อที่จะพิจารณาในที่ประชุมสมัชชาเช่น การจะเพิ่มจำนวนคริสตชนในโลกตะวันตก นโยบายเกี่ยวกับผู้อพยพพลัดถิ่น ภาคเศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์ การค้นคว้าวิจัยใหม่ๆ ของวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสื่อสารมวลชน
- มงซินญอร์นิโคโล เอเตโรวิก เลขาธิการที่ประชุมสมัชชาพระสังฆราชทั่วโลกกล่าวต่อไปว่า “สื่อสารมวลชนเป็นหนึ่งในหัวข้อที่ทำลายต่อการประกาศข่าวดีอย่างมาก พระศาสนจักรจะต้องพัฒนาให้ก้าวหน้าด้านเทคนิคและทันโลกดิจิทัลในการสื่อสารมวลชน ดังที่สมเด็จพระสันตะปาปาตรัสแก่สมณมนตรี สมณสภาสื่อสารสังคม สันตะสำนักว่าเป็นพื้นที่ใหม่ที่พระศาสนจักรจะต้องก้าวเดินไปเพื่อประกาศข่าวดี”
- ยังมีปัญหาใหญ่คือเรื่องการเปลี่ยนไปของวัฒนธรรมในสังคม และเรื่องศาสนา การประชุมสมัชชาครั้งนี้ยังเรียกเดือนคริสตชนชาวยุโรปให้ตระหนักถึงความสำคัญแห่งความเชื่ออันเป็นรากฐานแห่งชีวิตของชาวยุโรป

วันที่ 4 มีนาคม ค.ศ. 2011 ณ กรุงวาติกัน พระอัครสังฆราชนิโคโล เอเตโรวิก เลขาธิการที่ประชุมสมัชชาพระสังฆราชทั่วโลกได้แถลง ณ ห้องข่าวของสันตะสำนักถึง “แนวทาง” ของการประชุมสมัชชาพระสังฆราชทั่วโลก ครั้งที่ 13 ที่จะมาถึง ณ กรุงวาติกัน ตั้งแต่วันที่ 7-28 ตุลาคม ค.ศ. 2012 ในหัวข้อ “การประกาศข่าวดีแบบใหม่” เพื่อถ่ายทอดความเชื่อคริสตชนสู่ผู้คน โดย “แนวทาง” หรือ “ร่างฉบับแรก” อันเป็นเนื้อหาของการประชุมสมัชชาพระสังฆราชทั่วโลกจะตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ

อ่านต่อหน้า 82

“เรามี” (We have..)

เรามี ความดีงาม และความรัก
เรามี ความตระหนัก รู้ถูก-ผิด
เรามี ความห่วงใย ให้หมู่มิตร
เรามี ชีวิต เพื่อวันใหม่

เรามี ความหวัง ถึงวาระหวาน
เรามี วิกฤตการณ์ ผ่านมาได้
เรามี บกพร่อง ปลั่งพลาดไป
เรามี พระผู้ให้ อภัยเรา...

หมายเหตุ : พายุ “แกมี” มาแล้วก็ไป
แต่ “เรามี” อยู่ในหัวใจ นานนิรันดร์

พระสังฆราชโยเซฟ ประธาน ศรีคารุณศีล ประมุขสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี เป็นประธานพิธี
บูชาขอบพระคุณถวายอาสนวิหารอัครเทวดาราฟาเอล สุราษฎร์ธานี พร้อมด้วยคณะพระสังฆราช
คุณพ่ออิกญาซีโอ เชฟฟาเลีย อุบุต ผู้แทนพระสันตะปาปา โดยมีพระภิกษุ พระสงฆ์ นักบวช และ
สัตบุรุษ มาร่วมพิธีประมาณ 4,000 คน เมื่อวันที่ 29 กันยายน 2012

Delivering

Satisfaction

Worldwide

บินตลอด 24 ชม.

ขณะที่คุณหลับ เครื่องบินของเรา

GLOBAL DISTRIBUTION ALLIANCE

กำลังทะยานสู่ท้องฟ้า

WWW.GDA.CO.TH
0-2713-5500

บริการส่งพัสดุภัณฑ์ทางอากาศ บริการประทับใจ ดับใจ ทั่วโลก

ไม่ว่าจะเป็นการส่งพัสดุภัณฑ์ หรือความแตกต่างของเวลาแต่ละประเทศ
บนโลก ก็ไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานของเรา GDA เพราะเราทำงานกัน
ตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อบำรุงรักษาสัญญาที่มอบหมายอย่างปลอดภัยและ
ตรงเวลา ตราบใดที่โลกยังไม่หยุดหมุน เรา GDA จะไม่หยุดทำงานให้แก่ท่าน
เช่นกัน

คุณจึงมั่นใจได้ว่า "GDA...รอบรู้ทุกเส้นทางทั่วโลก"

GLOBAL DISTRIBUTION ALLIANCE : Head Office 47 Soi Sukhvit (Yek San Khay Tai), Sukhumvit 42 Road, Prathumthi, Bangkok 10110 Thailand